

HÖKKENTO!



Keresztféléves képzések körüli kényelmetlenség
Kidobott 9000 forint?

TÁK

A stylized graphic on the right side of the page. It features a yellow rectangular shape with a white outline, containing a black and white illustration of a violin and a person's face wearing glasses. Below this shape is a dark red, angular shape that resembles a book cover or a piece of paper.

Tamási Áron Klub
Boldogasszony sgt. 6.

**Nyitva: Hétfőtől-péntekig
8-tól 16-ig**

Jóárasítva!

Ízelítő a kínálatunkból:

Kávé, tea: 80 Ft

Szendvicsek: 140 Ft-tól

Péksütemény: 150 Ft-tól



Kéretik néhány igazi tündért rendelni

Hiába van Farsang időszaka, az emberek álarc nélkül is valami mögé bújnak. Félelemből. Nem lehet úgy végigmenni az utcán, hogy ne ijedj meg a másik utcáról kiforduló, kapucnit viselő sötét alaktól, mert igaz, nem biztos, hogy rosszat akar, de jobb félni, mint megijedni. Egyedül én sem szívesen járkálok az utcán, sőt, inkább az utca másik oldalát választom, ha kétes személyt látok. Azóta, mióta megtudtam, hogy éjszaka egyetemistákra „vadásznak” az utcán, mi több, leütik és kirabolják őket, nem szívesen sétálok sötétben haza. Am akárhogy szeretném, sok esetben nem tudom megoldani, hogy ne egyedül, hanem legalább ketten menjünk valahova, hiszen kivitelezhetetlen, hogy minden egyes dolog elintézésére elkísérjen valaki. Erre az eshetőségre egy kutyát kellene tartanom, csak őt meg elszállásolni nem tudom, hiszen a kollégium négy ágyas kis szobájában épphogy megférünk négyen, nemhogy még egy háziállatot is tartsak ott. Sőt, a szabályzat is tiltja, így aztán ez végképp megoldhatatlan. Mi lenne, ha inkább abban gondolkoznék, hogyan lehetne elkerülni

a veszélyforrásokat? Ha nem megyek ki a szabad égbolt alá, hogy jutok táplálékhoz? Azért minden nap nem rendelhetek ételfutatót! Hogy tudnék eljutni órákra, és hogyan tölthetném el hasznosan a szabadidőmet a szoba négy fala között? Kérvényezném a gonosz emberek likvidálását, a védelmezők szaporítását, és talán ezen folyamatok után újra abban a világban élnék, ahol szívesen tölteném életem hátralévő éveit.

Betért egy szórakoztatóhelyre mulatni, és egy halálos megesbesítés következtében onnan élve ki nem tért... Szörnyű tragédia... Ez egy Magyarországon megtörtént eset? Elképesztő, de sajnos igen. Ez Marian Cozma tragikus halálának rövid felvázolása, amiről biztos mindenki hallott, és velem együtt sokan mások, mondhatni az egész ország értetlenül áll a veszprémi szórakozóhelyen történt drámához. Ezek után nemhogy baráti, mint inkább testőri kíséret kellene egy egyetemista lány mellé! Nem posztom bíraskodni az eset felett, és eme mélyen megrázó körülmények között nem is akarok senkit megbántani, de ember az, aki öl! Ilyen tett után a gyilkos vajon meddig bünhődik (nem elég sokáig), és ő magát továbbra is

embernek tartja (igen), és a társadalom emberként tekint rá? A válaszok talán mindenki számára egyértelműek, de sokszor mégsem lehet kimondani, mert annyira kiforrott rendszerek uralkák az országot, hogy jobb a véleményét elhallgatni, meg nem nyikkanni, és akkor talán a következő néhány évben gondtalan, de a világ rohanó létét és a problémákat ismerve kétségbeejtő életet élhetünk. Uszítások és komor események helyett szívesebben írnék egy új, jobb életért mozgalomról (önzetlen adakozások, komfortsegítések), és ennek kapcsán arról, hogy mindenki kösse e nemes tetteket mindennapi élete kiindulópontjának. Ennek mikor jön el az ideje? Évszázadok, ezredek? Vagy inkább fizessenek be egy időutazásra és utazzak vissza a múltba? Vagy a jövő is tartogat pozitív fordulatokat? Csak ahhoz kellene egy jótündér, akitől kívánhatunk. A baj az, hogy tündérek csupán a mesében léteznek, az élet pedig akár mennyire nem akarjuk, maga a valóság.

Rácz Bea
főszerkesztő
raczbea@hokkento.hu

Ha most jelentkeznél a felsőoktatásba, melyik egyetemet és szakot választanád?



Molnár András
MK, II. évfolyam,
élelmiszermérnök



Kovács Judit
TTIK, II. évfolyam,
biológia



Jankovics József
ÁJTK, II. évfolyam,
munkaügyi kapcsolatok



Kucsera Mária
JGYPK, IV. évfolyam,
egészségtan tanár –
művelődésszerző



Papp Elek
BTK, V. évfolyam,
történelem – filozófia

Éppen idén februárban adom be a jelentkezésem kommunikáció és médiatudomány szakra, szintén a Szegedi Tudományegyetemre. Ez lett volna az eredeti célom is, csak első körben nem vettek fel. Most úgy döntöttem, hogy a költségterítéses képzéssel próbálkozom, mert úgy gondolom, oda elegendő pontszámom lesz ahhoz, hogy bejuthassak. A másik szakomból, az élelmiszermérnöki képzésből még egy évem van hátra, így egy ideig párhuzamosan tanulok majd két karon. Más városok felsőoktatási intézményeibe semmiképpen nem jelentkeznék. Szegedi vagyok, Szegeden szeretnék továbbtanulni is.

Ha most kellene eldöntenem, hová adjam be a jelentkezési lapot, ugyanígy a Szegedi Egyetemet választanám, ezen belül pedig a TTIK-t, a biológia szakot, ahová most is járok. Egészen biztos tehát, hogy ebbe a városba jönnek, de ha nem a jelenlegi képzésre, akkor esetleg az Orvosi Egyetemre, mert az a terület is nagyon közel áll hozzám, és sok jót hallottam róla. Ha mégis muszáj lenne másik településen tanulnom, akkor Pécsre mennék, aminek oka, hogy ott is sok ismerősöm van, és állítólag az ittenihez hasonlóan náluk is nagyon jó az egyetemi élet.

Úgy gondolom, ha most kellene döntenem, újra ide, Szegedre az ÁJTK-ra jelentkeznék, arra a szakra, ahol jelenleg tanulok, mert itt eddig minden megfelelt a számításaimnak – azt kaptam, amit vártam. Munkaüggyel, társadalombiztosítással, igazgatással foglalkoznak a nálunk végzett hallgatók, és nekem nagyon megtetszett ez a dolog. Ami pedig a várost illeti, Szegeden kívül esetleg Pesten tudnám elképzelni a diákeveimet szintén államigazgatási, jogi területen. Ezeken kívül szívesen végeznék gazdasággal kapcsolatos tanulmányokat.

Jelenleg a JGYPK-ra járok. Egyáltalán nem bántam meg, hogy erre a karra esett a választásom, mert nagyon szeretem ezt a helyet. Ha most kellene döntenem, valószínűleg a budapesti Semmelweis Egyetem Egészségügyi Karát választanám, mert ott találtam egy szakot, amire jelentkezni is szeretnék. Az egészségügy tanári szak azonban kellett ahhoz, hogy egyáltalán rájőjsek, hogy az a másik is létezik, tehát a kettő egymás nélkül nem valósulhatott volna meg. Talán azért lett volna jó előbb rátalálni a másik képzésre, hogy ne csússzak ki ennyire az időből, ne teljen el ennyi év, amíg mindkettőt elvégzem.

Régészet szakra jelentkeznék a BTK-ra, ha újból elküldhetném a jelentkezési lapokat. Történelem és filozófia szakomon jelenleg a szakdolgozataimat írom. Úgy gondolom, Szegeden tanulnék legszívesebben akkor is, ha erről újból döntenem kellene. A másik város, ami esetleg szóba jöhetne, az Debrecen, ahová annak idején szintén felvételiztem. Mivel Szegedet jelöltem meg elsőként, és fel is vettek, nyilvánvalóan ide jöttem, de az ottani Egyetem is nagyon tetszik. Ha tehát újból feladnám a lapjaimat ez a két lehetőség szerepelhetne a listámon.

„A tanulás érték!”

A Szegedi Tudományegyetem január elején tartotta hagyományos újravizsgálását. Szabó Gábor, az SZTE rektora a 2009-es év egyetemi hívszavainak a stabilitást, a kiszámíthatóságot és a hatékonyságot nevezte meg.

– *Hogyan foglalná össze a 2008-as évet, milyen volt az egyetem szempontjából?*

– Sikeres évet zárt az egyetem. Nyilván egy újví nyitási üzenetének pozitívnak kell lennie. Szerintem előrébb léptünk minden területen – ha az oktatást nézzük, akkor például a legtöbb mesterszak a Szegedi Tudományegyetemen indul 2009-ben. Ebből a nagy létszámból 600-an pedagógus diplomát szerezhetnek – reméljük, hogy a jelentkezők is szeretnének tanárok lenni. Ez egy gyönyörű szakma és hivatás, az egyetemnek ez egy nagyon fontos küldetése.

Nagyon lényeges továbbá az, hogy az akkreditáció során megkaptuk azt a kapacitást, amit úgy gondolunk, hogy el tudunk látni: több mint 40 ezer férőhely van a Szegedi Tudományegyetemen. Voltak szösszenetek évközben, kurrens szakjainkat a Magyar Akkreditációs Bizottság elutasította,

de sikerült kijavítani a hibákat, és így a klasszikus angoltanár szakot, az amerikanisztikát és néhány más alapszakot is akkreditált a Magyar Akkreditációs Bizottság. Akkreditálta még a bizottság

a 19. doktori iskolánkat is, ez az informatika doktori iskola. Már csak egy terület hiányzik, a művészeti doktori iskola, ha ez meglesz – márpedig jó úton járunk –, akkor minden tudományterületen tudunk doktori diplomát adni. A kutatás, a fejlesztés és az innováció során a sikereink maradéktalanok: több milliárd forint pályázati nyereség, két szabadalom, a szabadalmak között számos nemzetközi minősítés felé tart. Nagyon fontosak a szabadalmak, de persze ebből akkor lesz eredmény, ha meg is vásárolják. Ehhez az első lépés az, hogy el kell ismertetni.

– *2009-ben mi vár az egyetemre?*

– Három fogalmat szeretnék kiemelni: a stabilitást, a kiszámíthatóságot és a hatékonyságot. Ezek

a hívszavaink. A tanulás érték – ez pedig az év üzenete. Mi mindent elkövetünk, hogy a partnereink stabilnak, kiszámíthatónak és hatékonyak tartsanak. A partnerek alatt értem az állami intéz-



ményeket, akik finanszíroznak bennünket – akár oktatási, akár egészségügyi normatívával. Partnereinknek tekintjük természetesen azokat a cégeket, akikkel kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységünk van. A hatékonyság elsősorban belső üzenet. Van mit javítani az oktatási hatékonyságon és a kutatási teljesítményünk hatékonyságán is. Jó, ha ott lebeg a szemünk előtt, hogy hatékonyan kell a teljesítményekkel gazdálkodni. Azt pedig, hogy a tudás érték, ki-ki fordítsa le magának. Én azt mondom, hogy tanulással és tudással az emberek életminősége növekedhet, ez pedig mindenképpen kívánatos cél.

E.G.

Fotó: TiszapART

Újítások az egyetem szívében

November közepe óta nem látnak mozgolódást a Rektori Hivatal körül azok, akik a Dugonics tér felé veszik az útjukat, legalábbis nem a korábban ott dolgozó egyetemi munkatársak tevékenységét. Ennek oka, amit már bizonyára sokan tudnak, hogy felújítják a Szegedi Tudományegyetem központi épületét.



Majó Zoltán fejlesztési igazgatótól sok fontos információt megtudtuk a tervekről, többek között azt is, miért nincsenek látványos munkálatok annak ellenére, hogy már november óta üres az épület. A Dugonics tér ékessége műemléknek számít, ezért egyelőre restaurátorok dolgoznak benne, akik felméri a belső tereket, megnézik, hol található bennük freskók, és melyek azok, amelyek esetleg helyreállíthatók ezek közül.

De mi is fog pontosan történni a jelenleg rendkívül rossz állapotban lévő falak között? Majó Zoltán elmondta, hogy az előttük álló munka három jelentős területre osztható. Az első a statikai megújulás, a második a belső udvarok lefedése egy-egy hatalmas üvegkúpólával, ami nemcsak a galamboktól véd majd, hanem az időjárás viszontagságaitól is. A harmadik fontos változás az épület technikai felszereltségében következik majd be, ami a modern és környezettudatos gépészet kialakítását, valamint korszerű fűtési-hűtési rendszer beszerelését jelenti.

Felmerül a kérdés, a restauráláson kívül mire kell még várni ahhoz, hogy elkezdődhessen az átalakulás.

„Elkészültek az engedélyes tervek, ezeket már átnézték és jóváhagyták a szakhatóságok, mint például a tűzoltóság. A kiviteli terveken most dolgoznak a megbízott tervezők. Ezekbe már olyan kérdéseket is

bele kell foglalni, hogy milyen legyen a központi épület esti megvilágítása, vagy milyen almatűrőket szereljenek fel a folyosókra. Az ilyen dolgokat folyamatosan egyeztetik a Kulturális Örökségvédelmi Hivatallal. Ez a munka márciusra zárul.”

Ezek után nem marad más, mint maga a pályázati eljárás, melynek során a Szegedi Tudományegyetem egy közbeszerzés keretében kiválasztja a kivitelező céget. Az elképzelések szerint, amikor mi, hallgatók visszatérünk idén a nyári szünetéről, akkor már „tető nélkül” találjuk egyetemünk központi épületét, melynek végleges befejezése 2010 nyarára várható. Ha pedig a visszaköltözéshez szükséges engedélyek is megszületnek, akkor ugyanezen év szeptemberében már itt tarthatják a tanévnyitót, egy olyan helyen, amely Majó igazgató úr szavaival élve addigra „tudásközponttá” válik.

Amiért még mi, hallgatók aggódunk, az a JATE Klub sorsa, azaz, hogy el kell-e költöznie a szórakozóhelynek a felújítás ideje alatt. Az igazgató úrtól megtudtuk, hogy a Rektori Hivatalon végzendő legkomolyabb statikai munkálatok idején lesz egy olyan 60-90 napos periódus, amikor

a Klub biztosan zárva tart majd. Minderről pontosabb döntés a következő negyedévben születik, de felmerül az is, hogy érdemes lenne gondolkodni a pinchehelyiség teljes felújításában, ami akár 4-5 hónapot is igénybe vehet.



Ezek a tervek születtek tehát a 7,4 milliárd forintos pályázati összegből, melyet az egyetem központi épületének újjáalakításán kívül többek között a Mérnöki Kar, a TTIK és az Általános Orvostudományi Kar épületeinek fejlesztésére is fordítanak.

Fontos tudni, hogy az egyetem szívében működött szervek jelenleg is folytatják munkájukat. A novemberben lezajlott költözőkés eredményeként a József Attila

Tanulmányi és Információs Központ ad helyet magának a Rektori Hivatalnak, a Honvéd tér 6. C száma pedig többek között a Kulturális Irodának, a Jogi Osztálynak, a Hallgatói és Kapcsolati Rektorhelyettesi Titkárságnak, valamint a Marketing és Kommunikációs Igazgatóságnak.

Vass Vikki

Fotók: Hegedűs Sándor



Fénymásolásra ítélve IV. rész

Pontosítás

Három számmal ezelőtt indítottunk egy sorozatot a jegyzettámogatásról, annak összegéről, kihasználási lehetőségeiről – mindezt karokra lebontva, a diákok véleményének felhasználásával. A mostani részben a Bölcsészettudományi Kar szakjait vesszük górcső alá, s így próbáljuk kideríteni, vajon szükséges-e a jól csengő több ezer forintos jegyzettámogatás, vagy valójában felesleges a BTK diákjainak számára.

Ha már több ezer forintot említettem, legyenek pontosak: a BTK diákjai 6000 Ft-os támogatást kapnak, az előzőleg bemutatott JGYPK-sokhoz és TTIK-sokhoz hasonlóan. Véleményem szerint ez az összeg teljesen megfelelő, hiszen az elmúlt években ennél 1-2 ezer forinttal kevesebbet kaptunk. Örülnie kellene a diákseregnek, hogy végre egy támogatás, aminek felemelték az összegét, meglepő módon azonban nem mindenki gondolkozik így. A megkérdezett hallgatók közt volt magyaros, töris, filozófia vagy éppen nyelvszakos is, s többen megjegyezték, hogy sokszor nem vásárolják le a támogatás teljes összegét. Ez persze nem az összeg nagyságán múlik, hanem sokkal inkább a diákok tankönyv-vásárlási, fénymásolási szokásain, vagy éppen a jegyzetbolt kínálatán.

A bölcsészhallgatók számára két jegyzetbolt is rendelkezésre áll, az egyik a BTK épületéhez közeli Vitéz utcában, a másik a lehető legjobb helyen, a TIK földszintjén. Személy szerint én jobban szeretem a TIK-ben lévő, több könyvet sikerült már ott megtalálnom és kényelmes is – ha már a könyvtárban vagyok, szétnézek ott is. Szeretem a színes választékot, azt, hogy nemcsak szakmai jellegű könyveket találok, hanem hobbi könyveket, festészeti albumokat, idegen nyelvű regényeket is. Ha viszont „szakmai” szemmel nézem a felhozatalt, hogy némi kívánnivalót maga után. Filozófia szakos diák révén mindig megnézem a szakomhoz vágó könyveket, s azt kell mondjam, hogy a legtöbb könyv olyan, amit maximum csak ajánlott irodalomként tüntetnek fel tanáraink, a kötelezők közül viszont nagyon keveset tartanak a jegyzetbolt polcain. Egy rossz élményem is van ezzel kapcsolatban: tavaly megrendeltem egy kötelező könyvet, ugyanis tudtam, hogy több féléven keresztül szükségem lesz rá. Körülbelül egy hónapot kellett rá várnom, s még azután sem mondták biztosra, hogy meglesz, így megvettem máshol. Végül nem is értesítettek, hogy megkapták-e vagy sem.

Ettől függetlenül nem akarom teljesen leírni a jegyzetboltot, hiszen nagyszerű kínálattal rendelkezik az idegen nyelvű irodalom terén, és ha izgalmas regényeket, a hobbihoz kapcsolódó műveket keresek, általában meg is találok őket.

No, de mit gondolnak a jegyzetboltból mások, más szakokról? Nagyon hasonlókat. Mivel a legtöbb hallgató nem vásárol tankönyveket, hanem főleg szabadidős tevékenységére gondolva választ magának műveket, a választékkal meg lehetnek, s meg is vannak elégedve. Többen kiemelték, hogy az idegen nyelvű részleg maximálisan kielégíti az igényeket. Aki szótára, idegen nyelvű lexikonokra akarja költeni a kapott támogatást, az a legjobb helyen jár a TIK-ben lévő jegyzetboltban. Azonban azok, akik szívesebben vennének szakmai könyveket, esetleg kötelező tankönyveket, lemondóan nyilatkoztak a bolt kínálatáról. Van tehát előnye és hátránya is a BTK-sok jegyzetboltjának.

S ha már arról volt szó, ki mire költi a támogatást, szintén nézzünk szét a különböző szakokon. Akárkitől kérdeztem, mindenki azt válaszolta, hogy a tanárok nem követelik meg a tankönyvek meglétét, sőt, sokszor ők maguk helyezik el a fénymásolóban az adott anyagot, megkönnyítve ezzel a diákok munkáját. Éppen ezért a hallgatók nem vásárolnak tankönyveket, hiszen azok manapság nagyon drágák, ráadásul a legtöbbször csupán egy félévig van rájuk szükség, vagy egy vizsga erejéig. Ennyiért felesleges ezer forintokat

A fénymásolásra ítélve III. című cikkünk kapcsán Bolgár Zsolt néhány dolog pontosítására kérte meg szerkesztőségünket, melyet természetesen teljesítünk is.

A cikkben megjelent, hogy a tankönyvekre költött pénz 13%-át visszaforgatják a rendszerbe, és ezt újabb tankönyvek vásárlására fordítja az EHÖK és az Universitas-Szeged Kht. Ez pontosabban úgy történik, hogy a következő féléves tankönyv támogatás keretösszegét növeli ez a 13%.

Az önerő bevezetéséről az EHÖK döntött. Azért találták ki, hogy a rendszer még inkább, ezzel az összeggel is öngerjesztőbbé váljon (hiszen ennek is a 13 %-át be kell fizetni a SZTE-nek), és minél több legyen félévről-félévre a jegyzettámogatás.

Az is pontatlanul jelent meg, hogy a régi rendszerben a könyvcsekkeket nem lehetett fénymásolásra használni. A könyvcsekkel is lehetett fénymásolni, az Irinyi Fénymásolóban.

Azon kívül Bolgár Zsolt elmondta, hogy az SZTE Jegyzetboltban egy bölcsészhallgató például szépirodalmi könyvet is választhat. Az ő tanulmányait ez is segíti.

praktikusabb a fénymásolat, ami nem nehéz, lehet firkálni, belejegyzetelni, ha kölcsönadom és nem kapom vissza, hát egye fene. Azt hiszem, ezzel a legtöbb diák egyetért, s ezért is fénymásolnak annyian.



Ezzel kapcsolatban azért felmerül egy kérdés. Ha ennyi diák fénymásol, és a támogatást csak nehezen tudja elkölteni (netán el sem költi), akkor miért ne lehetne a kapott összeget fénymásolásra is használni? Lehet, de csupán néhány fénymásolóban, mint például a Tisza Lajos körüti Irinyiben, vagy a JGYPK Főépületében lévő Jegyzetboltban. A diák viszont kényelmes, és ha van közelebb is fénymásoló, akkor nem

kiadni, a legtöbb esetben pedig nem is kell az egész könyv, csak egy kis rész belőle. Ezért van az, hogy a diákok kikölcsönzik a kötelező irodalmat a könyvtárból, vagy ami még népszerűbb, lefénymásolják őket. A könyvtár szolgáltatásait ebből a szempontból csak dicsérni tudom, hiszen rengeteg kötelező könyv megvan, általában több példányban – ha mégsem, akkor legalább éjszakára ki lehet kérni, és a legtöbb esetben hosszabbíthatók is. Ilyen feltételek mellett ki is venné meg a tankönyveket drága pénzért?

De térjünk vissza a fénymásolásra. Szinte minden második utcasarkon belebotlunk egy másolóba, ahol általában nyomtatni is lehet, nem is drágán. Ha pedig már a tanár is egy fénymásolóban helyezi el az anyagot, akkor miért ne másoltatná le a diák a tankönyvekből szükséges oldalakat? Ráadásul, ha megvesz egy könyvet, nem szívesen adja kölcsön, firkál bele, cipeli a vonaton. Sokkal

baktat el odáig. Inkább fénymásol a könyvtárban, s így szépen megmarad a támogatás. S akkor még meg sem említettem a könyveket, melyeket nem lehet kikölcsönözni, de jó lenne fénymásolni, s ezt csak a TIK-ben teheted meg, a diákok segítségével. Ha már úgyis a diákra kapjuk a támogatást, miért ne lehetne ott felhasználni fénymásolásra? Mennyivel egyszerűbb lenne, ha nem kellene pénzt töltogetni a diákra, hanem egyszerűen csak a jegyzettámogatást használnánk a TIK-ben való fénymásoláskor is. Vagy legalább a TIK könyveken lévő fénymásolóban, s többen, nem csak egyben.

Azt hiszem, ha ezt meg lehetne oldani, sokkal több hallgató használná fel a jegyzettámogatását, fénymásolna belőle (ráadásul egyszerűen és kényelmesen: a diákjával a TIK-ben), s akkor talán nem kellene összepréselődünk december közepén a jegyzetboltban, hogy megtaláljuk azt a megfelelő karácsonyi ajándékkönyvet, amit még kifut a diákunkon csúcsuló összeg.



Keresztféléves képzések körüli kényelmetlenség

Minden szabályozva van, mindig mindenre gondolnak a Minisztériumban, csak arra nem (vagy úgy vannak vele, kevés főt érint), hogy lesznek jelentkezők, akik ezt a jól kitalált rendszert megsínylik. Aránytalanul kevés szak indult el a Szegei Tudományegyetemen most a februári keresztfélévben. De ezt előre nem lehetett tudni. 9000 forintot dobtak ki néhányan az ablakon, mert nem tudták, hogy fennáll az az eshetőség, hogy önhibájukon kívül nem kerülnek be valamelyik egyetemi szakra.

A felsőoktatási intézmények most februárban induló képzései többnyire azoknak szólnak, akiknek szeptemberben nem sikerült bekerülniük egyik helyre sem, valamint a januárban államvizsgázók kapnak lehetőséget a tanulmányok közvetlen folytatására. Ilyenkor kevesebb a jelentkező, így kevesebb embert vesznek fel – most országosan 2200 főt.

Gond, ha kevesen jelentkeznek

A Szegei Tudományegyetemen 66 szakot hirdetett meg, amiből mindössze 17 indult el. 49-et nem indítottak el, mert kevés volt a jelentkező.

Kar	Meghirdetett szakok száma	Elindult szakok száma	Nem indult szakok száma
BTK	1	1	0
GTK	2	1	1
JGYPK	60	15	45
MK	1	0	1
TTIK	2	0	2

Forrás: felvi.hu

Ezen adatok tudatában a felmerült kérdéseimet a felvi.hu ügyfélszolgálatának munkatársához szegeztem. Kérdéseimre Nagy Gabriellához, az Educatio kommunikációs folyamatmenedzsere válaszolt:

– *Előfordulhat, hogy 66 meghirdetett szakkól csak 17 indul el?*

– Az intézménynek joga van úgy dönteni, hogy nem indít egy szakot – ezt a keresztféléves Tájékoztatóban (Felsőoktatási Felvételi Tájékoztató – 2009. februárban induló képzések) a 40. oldalon található keretes szövegben ki is emeltük, úgyhogy sajnos ez benne van a pakliban.

– *Azok a felvételizők, akiknél a megjelölt 3 szakkól egyik sem indult el, milyen lehetőséget kapnak? Hiszen lehet, saját hibájukon kívül nem tudják elkezdni a tanulást. Tudnak másik szakot választani, vagy február 16-ig újra jelentkezniük kell?*

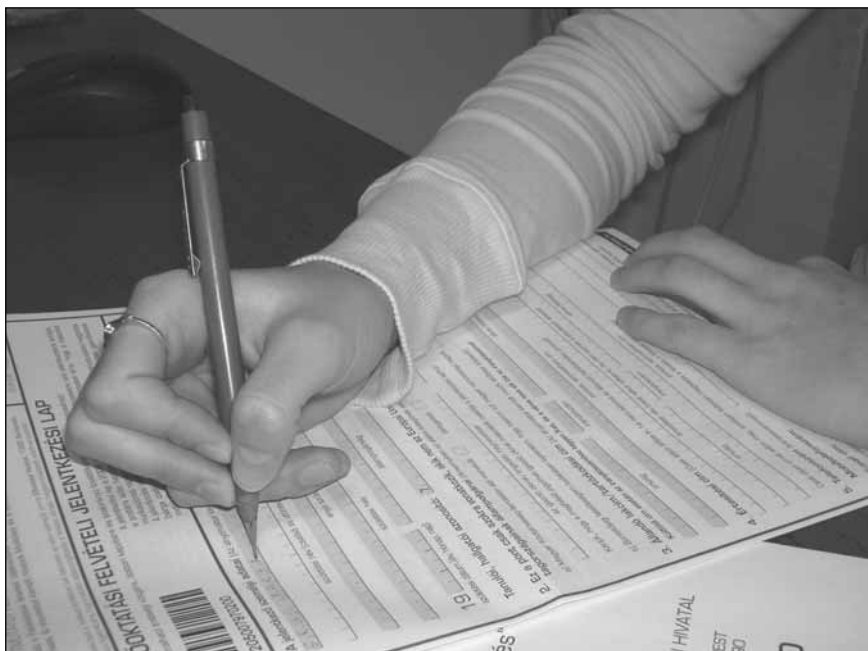
– A jelentkezőt kizárólag a jelentkezési határidőig megjelölt meghirdetésekre lehet felvenni az adott felvételi eljárásban, a besorolási döntést követően nincs lehetőség új szak megjelölésére.

– *Ha újra jelentkezniük kell, akkor a most beadott felvételi díjat visszaigényelhetik?*

– Nem, a díj az eljárás lefolytatásáért jár, nem pedig eredményességért.

Ugyanezeket mondta el az Oktatási Hivatal munkatársa is, akivel az Educatio kiállításon beszélgettem.

Am ezekkel nem értek egyet, hiszen ha a megjelölt 3 szak közül egyet sem indítanak el, akkor a befizetett összegért kedvező szolgáltatást nem nyújtanak részemre. Ha azért nem nyertem volna



felvételt, mert kevés a pontszámom, akkor nem mérgelednék, saját hibámból nem lettem egyetemista, de a szakok el nem indítását nem tartom önmagam hibájának.

Mire megy a befizetett díj?

Ha a díj az eljárás lefolyásáért jár, akkor nézzük, ez mit is takar. Elhiszem, hogy a beérkezett lapokat fel kell dolgozni, de néhány kattintásnak ennyi lenne az ára? Ezt a kérdést most kifejezetten a keresztfélévben felvétel nem nyertek nevében teszem fel.

„Az, hogy a díj mit tartalmaz, az illetekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. § (3) bekezdése adja meg a választ: „A fizetendő díj mértékét úgy kell megállapítani, hogy az az adott eljárással kapcsolatban az eljáró hatóságnál felmerülő és másra át nem hárítható valamennyi költségre fedezetet biztosítson. Változó költségigényű eljárások (szolgáltatások) esetében a díj összegét átalány jelleggel kell meghatározni.” Azt, hogy a felvételi eljárással kapcsolatos valamennyi költség pontosan mennyi, a felvételi eljárás általános szabályairól szóló 237/2006. kormányrendelet 45. §-a tartalmazza.” – mondta Nagy Gabriella és hozzátette, hogy a fentiekből látható, hogy az eljárási díj valamennyi, a felvételi eljárással kapcsolatos költséget tartalmazza, nem csak azt a „pár kattintást”.

A teljesség igénye nélkül néhány konkrét feladat, amit az eljárási díj tartalmaz:

- informatikai rendszer működtetése, üzemeltetése,
- jelentkezési lapok és beérkezett dokumentumok digitalizálása, szétválogatása, ellenőrzése, hitelesítése,
- jelentkezők tájékoztatásával összefüggő költségek (e-felvételi felület üzemeltetése, ügyfélszolgálati tájékoztatás),
- hatósági levelezés,
- döntések meghozatalának költsége,
- tájékoztató kiadványok (pl. Felvételi Tájékoztató) elkészítésének és megjelentetésének költsége,
- a felsőoktatási intézmény döntés-előkészítő feladatainak költsége stb.

„Vagyis az eljárás előkészítéséért, „működtetéséért” és lefolytatásáért kell fizetni a díjat, amit nem befolyásol érdemben az, hogy a döntés hogyan alakul, illetve, hogy a döntés a jelentkezőnek felróható-e vagy sem.” – összegezte.

A 237/2006. (XI. 27.) Korm. Rendelet a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásairól Eljárási díjak 45. § (3) bekezdésénél a következő olvasható: „Az alapidjából képzésenként 1000-1000 forint illeti meg azokat a felsőoktatási intézményeket, ahová a jelentkező kérelme szerint jelentkeznek.” Ezzel az összeggel ki gazdálkodik, és konkrétan mire fordítják? – tettem fel a kérdést a Szegei Tudományegyetem Rektori Hivatal oktatási igazgatójának. Homor Géza dr. elmondta: „A kar gazdálkodik ezzel a pénzzel, és az aktuális döntés szerinti célra fordítja. Legtöbbször a felvétellel dolgozók díjazására, a TO eszközfejlesztésére stb.”

Kidobott 9000 forint

„A felsőoktatási felvételi eljárás a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárás, melyért díjat kell fizetni.” – mondta Nagy Gabriella, tehát szabályozva van, bár az általam felvetett dologra ez továbbra sem kielégítő válasz. Az eljárási díj összegét önhibán kívüli sikertelen felvétel esetén visszafizetném. Én. Erről Önnek mi a véleménye?

– Az eljárási díj továbbra sem „sikerdíj”, mert a felvételi eljárás maga lezajlott, eljárási díjat csak akkor lehet visszaigényelni, ha tévesen fizették azt be (pl. nem is jelentkezett valaki), vagy többet fizettek esetleg, mint a szükséges. Azért, mert nem vettek fel valakit vagy a szakot nem indítják, azért sajnos továbbra sem jár vissza. (Persze, ha nagyon szeretné valaki, akkor benyújthat visszafizetési kérelmet, ehhez mindenkinek joga van, de az elbírálás a fenti elvek alapján történik.)

Eligazodás: olvas – kérdez

Kezembe vettem egy Felvételi tájékoztatót. Megközelítően az első 150 oldalon a felvételi eljárásról esik szó, részletesen leírták mindent, tehát a mondas, miszerint „valaminek nem tudása nem jogosít fel arra, hogy ne is tudj” helyénvaló, de azért valljuk be, nehézkes a könyvből való eligazodás.

Sokkal jobb lenne egy olyan Tanulmányi Tanácsadó Központ, ahol azon túl, hogy a leendő hallgatók a konkrét szakok leírását megkapják, a központ munkatársai – személyes és ismerősök tapasztalatára hivatkozva – felhívják arra a figyelmet, hogy a szaknak mik az előnyei és a hátrányai. Például, ha most a felsőfokú szakképzések iránt érdeklődők felkeresték a Szakképzési Intézet munkatársait, akkor ők elmondták, hogy a felvételi lapon melyik legyen az a szak, amit mindenképp érdemes megjelölni, ami biztosan el fog indulni, és melyek azok, amiknél a megadott minimális létszám elérése nem valószínű, ezért nem fogják elindítani.

Csak hogy a középiskolások még nincsenek ahhoz hozzászokva, hogy kérdezni kell, utána kell járni a dolgoknak, hiszen a középiskolában a tanulók helyett az osztályfőnök intéz szinte mindent. Ezért lenne fontos egy olyan szervezet működése, ahol hallgatók fogadják a kérdéseket, hiszen akkor merészebb egy leendő egyetemista, mert nem kell hivatalosan kérdezni, kisebb a valószínűsége egy ciki helyzet előfordulásának. A Szegedi Tudományegyetem Hallgatói Önkormányzatában működik Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat (továbbiakban: TTSZ), melynek egyik koordinátorához, Karsai Norberthez fordultam, hogy mondja el, mivel foglalkozik a TTSZ, és őket keresték-e felvételihez kapcsolódó kérdésekkel.

– Milyen feladatokat lát el a TTSZ?

– A Szegedi Tudományegyetem polgárainak információt szolgáltatunk tanulmányokkal kapcsolatban, valamint segítséget nyújtunk tanulmányi problémáik megoldásában. Ezen kívül a kari Tanulmányi Osztályokkal és az egyetem vezetésével – különösképp az oktatási rektor-helyettesekkel – tartjuk a kapcsolatot. Naponta tartunk fogadóórát az EHÖK Irodában, ezen kívül hangsúlyt fektetünk az on-line ügyintézés erősítésére is, ezért a problémákat e-mailben is várjuk.

Ha azért nem nyertem volna felvételt, mert kevés a pontszámom, akkor nem mérgelődnék, saját hibámból nem lettem egyetemista, de a szakok el nem indítását nem tartom önmagam hibájának.



– Tehát bármi egyetemhez kapcsolódó tanulmányi kérdéssel hozzád és munkatársadhoz, Huszka Annamáriához lehet fordulni. Aki nem SZTE-s,

hanem egyelőre abban a stádiumban van, hogy az szeretne lenni, őket is Ti informáljátok? Megtalálnak titeket a középiskolások az egyetemhez kapcsolódó tanulmányi ügyekben?

– Részben mi, illetve az ősszel lezajlott egyetemi roadshow-k keretén belül a kari HÖK-ök képviselői adtak tájékoztatást a középiskolásoknak, illetve gimnazistáknak az egyetemi életéről, az SZTE-n induló szakokról. Természetesen az ő kérdéseikre is maradéktalanul igyekszünk

válaszolni, hisz a cél az, hogy már az egyetem előtt megismerkedjenek velünk.

– A Ti megbízásokat február 1-je óta tart. Előtte ki foglalkozott ezen ügyek intézésével? A keresztfélévre jelentkezőket, akiknek november 15-ig kellett leadni a jelentkezésüket, ki tájékoztatta?

– Kinevezésünk előtt egy átmeneti időszak volt. Ebben az időben az EHÖK munkatársai, valamint a kari HÖK-ök képviselői tájékoztatták a keresztféléves képzések iránt érdeklődőket.

Ez alapján az információ kifelé áramlott, ám azokhoz biztos nem jutott el, akik azt várták, hogy a sült galamb a szájukba repüljön. Több fórumon segítettek és tájékoztatták a hallgatókat, szóval aki valamit meg akart tudni, az megtudhatta. Minden csak akarás kérdése. És mint tudjuk: nem akarásnak nyögés a vége.

Szöveg és fotók: Rácz Bea

Szakirány vs. minor

Felmerült a BSc képzések kapcsán egy kis disszonancia szerintem. Az ösztöndíj-számításnál együtt kezelik a minorosokat és a szakirányosokat, s hogy ez mennyire igazságos, arról regényeket lehetne írni. Nem kellene feltétlenül egy kalap alá venni a kétféle képzést, s erre feljön jó pár érv is – egyenesen a diákoktól. Pár napra hallgatói fórumosdit játszottam, kíváncsi voltam, kinek mi a véleménye a szakirányos / minoros képzésekről és az ösztöndíj-elbírálásokról. A hallgatói vélemények egy kis százalékát tükrözik csak a megjegyzések, amikből felépítettem a cikket, de még így is, csonkán, érdemel azért pár sort.

Tudjuk jól, hogy a szakirány a szakhoz bizonyos mértékig köthet, adott tehát egy alap tudás, jártasság a területen, ismerjük a csoporttársakat, a tanárokat, tisztában vagyunk az elvárásokkal, így sok esetben lényegesen egyszerűbb a boldogulás is, mint egy minor szak esetében. A dolog akkor válik érdekessé, ha tudjuk, hogy az ösztöndíj kiszabásakor a kettő mégis egyenrangúnak számít.

Minor szakon a hallgatónak nem elég, hogy ingáznia kell a karok között, s ez időt és energiát vesz el, de át kell hangolódnia egy ismeretlen elvárás-szintre is. Be kell illeszkednie egy új közösségbe, ki kell ismernie az új oktatókat,

meg kell barátkoznia azzal, hogy a kurzussal kapcsolatos hírek – ha nincs beépülve a megfelelő körökbe – hozzá sokszor csak nagy sokára vagy sehogy sem érnek el. (Megesik, hogy a minorosoknak külön kurzuskód alatt vannak meghirdetve a kurzusok, és a tanárok csak az alapszakosoknak meghirdetett kurzus fórumra írják fel az információkat, de van arra is precedens, hogy az oktatók be sem tudnak lépni a minorosok fórumára.) A minorosokat általában a másodéves alapszakosokkal vonják össze, ez pedig alából megteremt egy kisebb káosz helyzetet. És még meg sem említettem, hogy a minorosoknak rengeteg az óraütözés. Bármennyire is állítják, hogy összehangolják a kurzusokat a főszakkal, ez reménytelen dolog, nincs annyi nap a héten. A szakirány esetében ez általában jól meg van oldva, minthogy a tanszék oktatói legtöbbször képesek megegyezésre jutni.

A hallgatói panaszok közé tartozik még, hogy egy adott minor szak esetében a tanterv és a kötelező olvasmányok is mind egybevágnak a főszakosokéval, sőt, van olyan tantárgy, ami a főszakosoknak két kurzust tesz ki, a minorosoknak viszont összevonták egyggyé. Többek tapasztalata, hogy az órák színvonala gyengébb, mint az alapszakosoké, ellenben vizsgán szinte

azt követelik meg, amit az alapszakosoktól is elvárnak. További probléma, hogy pl. egy JGYPK által meghirdetett képzésnek tekintenek egy BTK-s minort, s miután véget ér a képzés, a hallgatónak semmi papírja nem lesz arról, hogy BTK-s is volt.

Természetesen van, ahol a szakirányos kurzusokkal ugyanúgy vért kell izzadni, mint a minorossal, de észrevételeim azt mutatják, hogy

ezek szinte kivételszámba mennek. Nyomasztó egy felállás. Megoldásra éheznek.

Emarosa
Fotó: internet



Egészség, tudomány, szociális érzékenység

Beszélgetés Dr. Pogány Magdolnával

Egészséges légkör: kedvesség, világosság, vendégszeretet. Ez fogadott Dr. Pogány Magdolna dékány asszony irodájában az Egészségtudományi és Szociális Képzési Karon. Igazán fontosnak tartom, hogy éppen az az energia árad az intézmény élén álló sokoldalú személyiségből, melyre a kar hallgatóinak szüksége lesz ahhoz, hogy emberekkel foglalkozzanak, másokon segítsenek.

– Baján járt gimnáziumba. Hogyan vezetett az út ide Szegedre, erre a főiskolára?

– A III. Béla Gimnáziumba jártam Baján, ahol alapvető törekvés volt a továbbtanulás abban az időben, amikor a korosztályos létszámnak még csupán 6%-a tanult tovább. Matematika-fizika szakos voltam, és természetesen én is abba a társaságba tartoztam, akik a felsőoktatást választották. Az eredeti elképzelésem az volt, hogy orvosi egyetemre jelentkezem. Bajától Pécs és Szeged egyenlő távolságra van. Azt kellett eldöntennem, hogy melyik várost választom. Az szűlt Szeged mellett, hogy itt van folyó, mert aki Duna-parton és Sugovica-parton nő fel, annak ez a tényező rendkívül fontos.

Az Orvosi Egyetemre nem sikerült bekerülnöm, azonban felvettek Gyógyszerész Karra, valamint védőnő szakra. Dolgoztam gyógyszerárban segédasszisztensként, de rájöttem, hogy számomra az egy nagyon szép, de túlságosan zárt világ. Voltak információim a védőnői munkáról, ezért határoztam úgy, hogy a védőnő szakot választom.

– Ezután itt a főiskolán egyre feljebb került a „tudományos ranglétrán”. Mikor, és hogyan végezte el közben a jogi egyetemet?

– Amikor Dr. Szél Éva professzor asszony vezetése alatt engem ide kineveztek, alapvető feltétel volt, hogy egyetemi végzettséget kell szereznem. Abban az időben nem volt lehetőség arra, hogy egy alapképzés befejezése után egyetemre lehessen menni, hanem először kellett kezdeni mindent. Több alternatívát felvetett az akkori főigazgató asszony. Az egyik a pedagógia volt, de az összes kollégám ilyen végzettséggel rendelkezett. A másik a pszichológia, ami abban az időben nem indult Szegeden, a harmadik a szociológia, amire ugyancsak Pesten lett volna lehetőség. Az a döntés született, hogy meg kellene próbálkoznom a joggal, mert azt ebben a városban is végezhetem. Akkor már létezett egy nagyon jó hírű levelező képzés, így azon kezdtem el a tanulmányokat.

Ami az érdeklődési köröket illeti, nyitott voltam bármire, mert szerettem volna továbbtanulni már akkor is, amikor korábban másfél évig védőnőként dolgoztam Baján.

Volt családi indíttatás is, mert édesapám is elvégzett egy félévet a jogi egyetemen, de ő nem fejezte be, és így a szülő álmát beteljesítette a gyermek.

– Jelenleg tanít jogot és társadalombiztosítást is. Ezen kívül még milyen tárgyakat, és mely karokon?

– A jogi ismeretek oktatása nálunk nagyon széles spektrumú. Különböző területeket tanítunk: többek között család- és gyermekvédelmet, munkajogi kérdéseket és társadalombiztosítást, ami a szociális jognak egy része.

Ezeknek egy részét oktatom én itt a mi karunkon, és vannak tárgyak, melyeket más kollégák tanítanak. Társadalombiztosítási kurzusokat tartok a Gazdaságtudományi Karon is, illetve miután szakmailag ma is kötődöm a Jogi Karhoz, mégpedig a Munkajogi és Szociális Jogi Tanszékhez, ezért az ő képzéseikbe is be szoktam kapcsolódni. Ezen kívül volt már rá példa, hogy a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon is tartottam órákat.

– Miért kiemelten fontos egy egészségügyi főiskolának jogot tanulnia?

– Úgy gondolom, hogy jogot tanulni mindenkinek fontos, aki felsőoktatásba jár, hiszen egy állam polgárai vagyunk, ahol szükséges az alapvető jogok, kötelezettségek, és magának az államszervezet működésének az ismerete. Másodsorban munkavállalók, vagy vállalkozók vagyunk, tehát ezen a területen is szükségünk van alapvető jogi ismeretekre.

Az egészségügyben, illetve a szociális szférában dolgozók közszolgáltatást ellátó területeken tevékenykednek. Akár az egészségügy, akár az önkormányzat, ahová az itt végzetek kerülnek, nagy állami intézmények. Nyilván szükséges ismerni a működését magának a szervezettrendszernek, illetve, hogy én hogyan szerepelek abban, mint munkavállaló.



A védőnők, illetve a szociális munkások családok problémáival foglalkoznak. Nekik nagyon jól kell ismerni a szociális ellátó rendszert, hiszen tanácsot kell adniuk arra vonatkozóan, hogy az emberek milyen ellátásokat tudnak igénybe venni, ezeknek mik a jogosultsági feltételeik. Sokat foglalkozunk betegjogokkal is, melyeket az emberek egyre inkább érvényesíteni törekcsenek.

– Mennyire szigorú tanár Ön, tudván, hogy ilyen felelősségterhes munkakört kell ellátniuk az ETSZK-n végzeteknek?

– Állítólag nagyon szigorú tanár vagyok. Én azt gondolom, hogy van egy minimum szint, amit az innen kikerülőeknek teljesítenie kell. Szoktam mondani például a védőnő hallgatóknak, hogy amíg ők nem látják át az ellátó rendszert, addig ebből a tárgyból nem fognak tudni levizsgálni. De azt látom, hogy amikor eseteket oldanak meg a záróvizsgán, mindig tudják, mit kell tenniük, mert érzik annak a súlyát, hogy amikor kimennek a gyakorlatba, akkor a szorosan vett szakmai ismereteknél kívül az ilyen jellegű tudásra is szükségük lesz.

– Hogyan egyeztethető össze a tanítás a dékáni tevékenységgel?

– Az a szerencsém, hogy van annyi protekcióm az oktatásszervezőknél, hogy először engem kérdeznek meg, mikor szeretnék órát tartani. Figyelembe veszik, hogy keddi, szerdai napokra kérem az előadásaimat és a gyakorlataimat, melyekből nyilván nincs is annyi, mint a többi főiskolai tanárnak az egyéb elfoglaltságaimra való tekintettel. Az óráimra való felkészülés a szabadidőmben történik: hétfőgén, nyáron, a vizsgaidőszakban.

– Mindig nagyon tevékenyen jelen volt az egyetem életében. Jelenleg mely bizottságok tagja?

– Három éve nagyon megtisztelő feladatom van: az Egyetem Gazdasági Bizottságának tagja lehetek.

Ha nem is folyamatosan, de ciklikusan járnak ezzel tennivalók: jelenleg például az egyetem költségvetésének előkészítéskor az alapelvekre való javaslattétel. A Bizottság tagjai közül nyilván mindenki a saját kara érdekeit képviselné, de itt ezen túl kell lépni, és az egyetemi érdekeket kell figyelembe venni. Olyan javaslatokat kell kidolgozni, és a Szenátus, illetve a Rektori Tanács elé terjesztani, amelyek minden kar számára megfelelőek.

Az egyetemen kívüli megbízatásom, hogy a Magyar Akkreditációs Bizottság szinte állandó külső szakértője vagyok az egészségügyi alapképzések területén. Mindez nagyon sok tapasztalattal jár mások működésével kapcsolatban.

– Számos külföldi tanulmányúton vett részt.

– Rendszeresen járok ilyen utakra, nem csak dékánsságom óta. Nagyon érdekes volt például húsz évvel ezelőtt látni Svédországban, hogy ott milyen az egészségügyi szolgáltatási rendszer. Főként az oktatással kapcsolatos kérdésekben kerülök el külföldre, de természetesen időt szakítok arra is, hogy figyeljem az egészségügyi és szociális ellátórendszer működését is.

Magyarországon állandóan halljuk, hogy ápolóhiány van, hogy nagyon kevés a szakember. Írországból például, amikor rájöttek, hogy nem túlságosan vonzó ez a szakma, akkor két oldalról is megtámogatták. Egyrészt a képzőintézményeknél többletfinanszírozást adtak az ápolóképzésre, másrészt az erre a területre jelentkező hallgatók több ösztöndíjat kaptak. Magyarországon is valami ilyesmire kellene törekedni, nem pedig megoldatni az ápolást olyanokkal, akiknek ilyen jellegű szakképesítés nincsen.

– Mennyire vonzotta az, hogy külföldön kamatoztassa tapasztalatait?

– Amikor olyan idős voltam, hogy ilyenbe belevágtam volna, akkor nem volt annyira természetes, hogy például Erasmussal, vagy más programok keretében elmegy az ember külföldre. Egy bizonyos kor után az ember azonban ragaszkodik bizonyos dolgokhoz. Itt élnek az idős szüleim, itt teremttem meg az egzisztenciámat. Negyven év felett már nehéz elmozdulni, úgyhogy maradtam, amit egyáltalán nem bántam meg.

– Milyen céljai vannak a jövőre nézve?

– Másfél évem maradt a dékáni megbízatásomból, ezt szeretném tisztességgel végig csinálni. Nagyon sokat kell dolgoznom tekintettel a csökkenő hallgatói létszámra. A kollégák rengeteg energiát fordítanak szakirányú továbbképzések indítására, amiben próbálom őket segíteni. Ezen kívül nagy feladat a talpon maradás, mert nem tudhatjuk, milyen lesz például az ideai költségvetésünk, amire mindig nagyon kell figyelni, mivel főként államilag támogatott hallgatóink vannak. Emellett a hallgatói mobilitást lehetővé tevő pályázatokban kívánunk részt venni.

Ami a saját dolgomat illeti, szeretem rendszeresen fejleszteni a tananyagtartalmaimat. A jövőben úgy akarom átírni azokat, hogy a hallgatók lássák, hogy amit valamely részben tanulnak, az hogyan kapcsolódik a további jogi és szakmai ismereteikhez.

Szabadidőmben szívesen megnézném Szabó István összes olyan filmjét, amelyeket még nem sikerült. Szeretnék még több időt tölteni a családdal, valamint több olyan könyvet is olvasni, ami nem csak a szakmámhoz kapcsolódik.

Vass Viki

Fotó: Hegedűs Sándor

Már megint az ETR

Két pró kérdős a rengeteg felmerülö közül

1. kérdős: Miért pont éjfélöl lehet kurzusokat felvenni? Miért evidencia, hogy 0:00-kor a hallgató épp toppon van, hogy háborúzzon egy-egy szaftos kurzusért? Miért hiszik, hogy minden egyes diáknak van a kis szobájában nettel ellátott számítógép, amin jobb dolga sincs, minthogy hajnalok hajnalán, a fejfájással és az álmosággal hadakozva kattintgathasson egyre ingerültebben, mert a rendszer zsúfolt, és a kurzusok egyre csak népesülnek befelé. Nem jó szórakozás órákon át egyre csak próbálkozni, pláne akkor nem, ha másnap kora reggel kötelező gyakorlaton kell megjelennie az ember fiának. S mi van azokkal, akiknek nemhogy a szobájában, de esetleg még a tágabb környezetben sincs éjjeli ügyeletes netkávészó? Nem minden falu vezetése gondol pl. arra, hogy évente pár alkalommal legyen 1-2 hely (művelődési, ifjúsági házak stb.) nekik fenntartva ezen alkalmakra. Lehet, hogy csak nekem lenne evidencia egy kényelmes 18-19 órai időpontot kijelölni a kurzusfelvétel kezdetéhez, de kétlem, hogy egyedül vagyok ezzel az elgondolással.

2. kérdős: Miért nem lehet kicsit realizálni a kurzusra jelentkezők maximális létszámát? Ha például egy adott helyen fél perc alatt elfogy minden egyes szabad hely, minden egyes fél-évben, hosszú évek óta, akkor azt miért nem hajlandó már végre valaki észrevenni és bővíteni a kemény 20-25 fős létszámkeretet? Nem kell hozzá sasszem. Miért nem lehet lecsapolni a népszerűtlen, ám több száz fősre meghirdetett kurzusok létszámkeretét, s azzal arányosan bővíteni a már-már valóságos luxustárgynak betudható kurzusokét? (Luxus ugye, mert csak a kiváltságosoknak adatik meg elcsípni az órát.) Sokkal jobb, ha kevesebb a híg lé, s a sűrítmény is, találjuk meg az arany középutat. Senki sem elégedett, ha az évek óta kiszemelt helyett megint csak egy sallang kurzusra kap bejutást. Nem az lenne a lényeg, hogy azt tanuljuk végre – legalább a szabadon választható tárgyak közül –, amit szeretnénk?

Török Rozália



Ne látszódjon, ki fogja tartani az órát

A Már megint az ETR (fenn) című cikk kérdéseivel dr. Homor Gézát az SZTE oktatási igazgatóját kerestem fel, hogy hivatalos választ is kapjunk, ne csak elmélkedjünk a kérdések lehetséges válaszairól.

- Miért pont éjfélkor lehet kurzusokat felvenni?
- Én nagyon neheztelek emiatt, de a karok kériek. Azok a karok, ahol a hallgatóknak nem mindegy, hogy melyik tanárnál vannak és mikor, nem tehetik meg, hogy ne egy adott időpontban kezdődjön náluk a kurzusfelvétel, mert akkor nincs esélyegyenlőség a hallgatók között – a gyorsabbak, akik mindig nézik, azok előbb felveszik és betöltik a helyeket.
- Igen, azzal nincs is gond, hogy megvan adva a felvétel kezdő perce, csak az éjjeli időpont nem a lehető legjobb, hiszen lehet, hogy se otthon, se a közelben nincs internet-hozzáférés.
- Ha napközbe tennék, akkor lebénítaná a rendszert. Azért van éjfélkor, hogy ne okozhasson problémát a többi kar hallgatói számára. Ez a hallgatókat védi.
- Erre az lenne a megoldás, hogy a kurzusok olyan létszámmal legyenek meghirdetve,

ahány hallgató van, és ne lássák, hogy melyik oktatóhoz veszik fel.

- Azt meg lehetne oldani, hogy a népszerű tanároknál több hely legyen, valamint a közkedvelt kurzusoknál ne legyen maximális létszám?

- Sok helyen nem ugyanazok a feltételek az oktatóknál, de ezeket nem lehet adminisztratív eszközökkel megoldani, ezt csak a kar oktatásszervezője tudja orvosolni. Mint mondtam, erre az a megoldás, hogy írják bele a párhuzamos kurzusok oktatóit minden kurzusba, és később döntsek el, hogy melyiket ki tartja. Így egyformák az esélyek, mert nem tudja senki, hogy ki fogja tanítani. Az lehetetlen helyzet, hogy az egyik oktatónál akarok tanulni, a másiknál semmiképpen nem. Nem engedhető meg, hogy akinél kisebb a követelmény, az megszakad az óratarásban, a másikat meg el kell bocsátani. El kell érni, hogy az az oktató, aki ilyen mértékig nem alkalmas arra, hogy realisan osztályozzon, az ne vegyen részt az oktatásban. De ezt nagyon nehéz bebizonyítani, mert lehet, hogy csak arról van szó, hogy a másik túl lesz.

Rác Bea
Fotó: Lovas Attila

Add be! Vesztenivalód nincs!

Remélem, mindenki tudja, hogy elkezdődött (február 02 – február 20.) a II. féléves, sokak által csak szoctám-időszaknak emlegetett periódus! Aki még nem ismerné, ez szociális támogatás – pontosabban rendszeres szociális ösztöndíj. Már a neve is mutatja, hogy erre azok a hallgatók pályáznak, akiknek a családi helyzete (szociálisan) hátrányos. **A leadási határidő február 20.** E napig mindenkinek, aki be szeretné nyújtani a pályázatot, regisztrálnia kell a www.sztehp.hu oldalon. Ha esetleg nem megy könnyedén a regisztráció és a szükséges igazolások áttanulmányozása, akkor a kari HÖK-ök nagyon szívesen a rendelkezésükre áll. Értelemszerűen ki kell tölteni az űrlapot, és a regisztráció pótolhatatlan. Ezután a szükséges igazolások menüpont alatt megtalálható, hogy milyen igazolásokra van szükség. Ezeket össze kell gyűjteni, majd bevinni a kari HÖK-ökre (február 20. 12 óráig).

A rendszer az előző félév óta nem változott. Vannak olyan hallgatók, akik előnyben részesítettek (árvák, nagycsaládosok, hátrányos helyzetűek, félárvák stb.), ők automatikusan megkapják ezt az ösztöndíjat, persze csak akkor, ha igazolásokkal lefedték jogosultságukat. Aki ezen kívül esnek, azoknak is van esélye az ösztöndíj elnyerésére, csak részükre ponthatár megállapítása után kerül kiosztásra az összeg. A minimum ponthatártól jár juttatás, s minél több pontja van az illetőnek, annál nagyobb a megítélt összeg, amit kap (6000-10000 forint között).

Nincs ok elkeseredni, ha valami nem stimmel az első körben a papírokkal, vagy ha a leadott pályázat formai hibás, mert ott lesz a fellebbezési időszak (március 2. 8 óra – március 6. 12 óra). Ekkor lehetőség van a hiányos pályázatok pótlására, illetve a rosszul kitöltött sztehp űrlap javítására.

A beérkezett fellebbezéseket a bírálók március 10-ig ellenőrzik, az ösztöndíjak március 15-ére számlára kerülnek.

Gregus Barbi

IV. KÖNYVTÁRI ÉJSZAKA

2009. MÁRCIUS 18.

TÉMÁJA: ÉG ÉS FÖLD



Cseberből vederbe

Hiába szüntették meg az indexet, folyamatosan vannak és lesznek olyan problémák, amik miatt hajkurászunk kell az oktatóinkat. Eléggé gyakori bosszúságforrás például, hogy egy-egy jegyünk nem kerül fel az ETR-re a vizsgaidőszak végéig sem. Egy felettébb idegesítő és a legkevésbé sem időtakarékos dolog a tanárok utáni rohángálás, kérdezősködés a vizsgaidőszakban – amikor minden egyes óra fontos, amit a tananyagra tudnánk fordítani. Ne erre kelljen a hallgatónak a drága időt pazarolni, ha a tanár vagy a rendszer hibázik, és nem jelenik meg a jegy az ETR-en. A tanulónak annyi a dolga vizsgaidőszakban, hogy tanuljon és sikeresen levizsgáljon.



No, de tegyük fel, hogy mégis beüt a minkü, és csak az üres rubrika figyel vissza ránk a közkedvelt ETR-ről a jól megérdemelt jegy helyett. Mit tehet ilyenkor a hallgató? Választhat: Megvárja az új félév kezdetét, és a Tanulmányi Osztály kigyózó sorait leküzdve elintézi a problémát az ott dolgozókkal. Sajnos ez még mindig sokkal egyszerűbb megoldásnak ígérkezik, mint felkeresni a vizsgaidőszakban a tanárokat – ez lenne pedig a másik választási lehetőség. Hiába vannak viszont fogadó órák, nem szentírás az sem – vagy bent találjuk a keresettet az irodájában, vagy sem. Ezen azok bosszankodhatnak hatványozottan, akik csak emiatt utaznak

Szegedre – akár az ország túlsó végéről is. Kárpótlást persze senkitől sem várhatnak ezek a hallgatók a kiesett időért és a szélnek eresztett pénzért. A legelszomorítóbb dolog mégis az, hogy egyes oktatóknak még az elérhetőségét sem lehet megszerezni. Evidencia lenne, hogy legalább az ETR kurzusfórumán feltüntessék az oktató e-mail címét, van azonban olyan, akinek a neve mellett nem láthatunk elérhetőséget. Akkor pedig kezdődhet a nyomozás: izzik a net, felkeressük a tanácskezelőt stb., és vagy sikerrel járunk, vagy marad a Tanulmányi Osztály.

Fontos lenne megadni egy-egy telefonszámot, e-mail címet a hallgatóknak, hogy akinek problémája van,



és nem találja az oktatót a fogadóórájában, fel tudja vele venni a kapcsolatot. Ugyanis nem tud minden gondot orvosolni a tanulmányi osztály. Ilyenkor megkönnyítené a hallgatók dolgát, ha az SZTE minden egyes oktatójának, óraadó tanárának megtalálhatnák az elérhetőségét egy, az összes kart átfogó közös honlapon, természetesen az, de ideális esetben pl. a golyók kézhez kaphatnának a beiratkozáskor egy „tanárkalauz” is – telefonszámokkal, e-mail címeivel ellátva. Így nemcsak a hitellehetőségekről és a népszerű bulihelyekről szerezhetnének információt, de kényelmesen felkereshetnék bárminemű kérdésükkel az oktatóikat is. Ez lenne az alapja a normális tanár-diák viszonyának, nem pedig az, hogy már-már hadititokként kezelik az oktató elérhetőségeit, hogy véletlenül se lehessen elérni. Ez nem túl bizalomgerjesztő hozzáállás...

t.r.
Képek: internet

Rohángálás van, szankció nincs?

A Tanulmányi és Vizsgaszabályzatot be kell tartani, megszegése fegyelmit von maga után. Dr. Homor Géza az SZTE oktatási igazgatója azt is elmondta, miként kell eljárni a vizsgaidőszak utáni időszakban.

– A vizsgaidőszak véget ért, a megszerzett jegyeknek már szerepelniük kell az ETR-ben. Igaz, van reklamációra lehetőség... Mi van akkor, ha több megtett kör után sem lehet elérni az oktatót, akit szeretnének megkérni, hogy vigye fel a jegyet?

– A tanszék engedélyeztetni a jegy felvitelét. Olyan nincs, hogy egy tanszék ne legyen elérhető. A tanszékvezető mindenki helyett engedélyezheti a jegy felvitelét, ha a hallgató bebizonyítja, hogy neki az a jegye. Utána a TO fogja beírni a sikeres hallgatói reklamációk szerinti módosításokat az oktató igazolása alapján.

El kell kezdeni a felszólamlást ez alatt a 14 munkanap alatt. Ha szóban nem intéződik, akkor írásban kell, mert ez halasztó hatályú, ami azt jelenti, hogy ha a jegyet érvényesítik, akkor a következő féléves elszámolásba beleszámolódik. Anélkül nem. Az időszak lezárása után hiába jönnek, hogy most vették észre, hogy hiányzik jegyük. Nem következik be ösztön-

díjváltozás annál, aki a határidő után jön rá, hogy neki volt még egy ötöse. Ezt a jegyet a félévbe már nem számítják be, de külön eljárással beírják az elektronikus indexbe, hogy a teljesítmény ne vesszen el.

– A teljesítési lappal tudja a hallgató bizonyítani a szóbeli vizsgát, de a gyakorlati jegyről nem biztos, hogy van bejegyzés a lapon, hiszen ott bizonyítékként a dolgozatot kellene elővenni. Csak hogy van olyan tanár, aki nem elérhető.

– Ha gyakorlati jegyről van szó, az azt jelenti, hogy egy hónapja nincs fent az ETR-en. Már hamarabb keresni kellett volna az oktatót. Nem tételezem fel, hogy csak most nézték meg, hogy nincs gyakorlati jegyük. Általában a gyakorlati jegy feltétele a további vizsgának. Elképzelhetetlen számomra, hogy a gyakorlati jegyet egy hónapon keresztül ne vigye fel egy tanár. Ha ez mégis megtörténik, akkor jelenteni kell, mert ez fegyelmi vétség. Szabály van rá, hogy a vizsgát követően legkésőbb hány napon belül kell felkerülnie a jegynek.

– Mulasztás esetén milyen szankciókkal illetik az oktatókat?

– A TVSZ-nek van egy pontja, ami kimondja, hogy aki a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatot súlyosan és szándékosan megszegi, az fegyelmi vétséget követ el. Ez hallgatóra is és oktatóra is igaz.

– Az oktatóknak van arra vonatkozóan kötelességük, hogy a kurzusfórumra mit kell feltenni? (követelmény, elérhetőség)

– Nincs. Fogadóórájuk van az oktatóknak, de nem hiszem, hogy adminisztratív szabályt kellene hozni erre, mert azokat, akikkel nincs soha elérhetési gond, miért köteleznék ezen információk feltételére?

– Esetleg akkor tud mondani egy olyan honlapot, ahol minden tanárnak az elérhetősége megtalálható?

– Ez egy (egyébként jogos) vágyálom. Félév elején a megújított kurzusleírásba azt is bele kellene írni, hogy hol és mikor érhető el az oktató, valamint, mikor lesznek a vizsgák. De az az idő sajnos messze van, amikor mindenhol benne is lesz.

Rácz Bea

Nagy levegő... és kifúj

Itt az ideje fellélegezni, hiszen vége a vizsgaidőszaknak. Ha szerencsés vagy, nincs óráutközésed az új félévben, ami miatt görcsölnöd kellene, s feltették minden jegyed az ETR-re is, nem kell tehát a tanárok után se rohagnod ez ügyben. Az elmúlt másfél hónapban átrágtad magad jó pár könyvön, fénymásolat-halmon, betankoltál naponta sok-sok csésze kávé, esetleg több doboz cigit is. Elégé kiütötted már magad ezekkel... S. O. S. jeleket morzézik a belsőd, kitarotán emberi eledel után tünnet, és egyenesen bukfcencet vet a gyomrod, ha ránézel egy pár perc alatt összeforrázott, tartósítószerrel ropogós zacskós tészta, ami nap nap után az ebédedet képezte. Emészteni akar, nem csak anyagot forgatni a sok milliárd sejt benned. Nem elég, hogy a tested lassan ellened fordul, de emellé az idegsokkig stresszelt egy-egy húzósabb vizsga előtt, szóval most már tényleg rád fér egy extra adag koncentrált lazítás.

Feküdj le korán!

Már nem kell hajnalig magolni, míg a fejed bele nem esik a lapok közé – a párna kényelmesebb. Aludj sokáig. Hajnalban sem kell még egyszer átolvasnod a vizsgaanyagot. Remélhetőleg nem 8-tól kezdődnek az óráid minden egyes nap, szóval nem kell reggel a még vakstótt szobában botorkálnod, és bevágnod minden egyes bútorsarokba a lábad, hogy anyázva induljon a reggel. Pihend ki magad! Napközben olvasd végre olyat, ami nem kötelező, de még csak nem is ajánlott: vedd elő a régóta rád váró regényt, krimi, újságot, és merülj el a világában! Kapcsold be nyugodtan a tévét, de most már ne csak a híradó erejéig – nézd meg kedvenc műsorod, tegyél be egy jó filmet, és feledkezz meg minden másról! Töményebb, élménydúsabb elfoglaltságokra vágysz? Irány a színház, a mozi, vagy nézz el a közeli galéria kiállítására!

Ha a fáradtság mellett nagyobb arányban ott figyel a feszültség is benned, és nem elég az illóolajos forró fürdő, de még a masszázs sem, amit kikönyörögsz a párodtól, akkor ereszd ki a gőzt – menj el bulizni, kutasd fel a város koncertjeit, találkozz a már rég nem látott ismerősökkel és üljetek be valahová! Felszabadíthat egy-egy átbulizott éjszaka, amikor másnap nemhogy frusztráló gondolatok nem csődülnek a fejedbe, de örülsz, ha leküzdöd a fizikai szervezeted reakcióit a hajnalig tartó tombolásra – izomláz, fejfájás és kollégái. Érezd át, hogy fiatal vagy, és hogy az energiáktól duzzadó szervezeted többre hivatott, mint a könyvek fölött görnyedni napestig, és addig körmölni, míg sebes nem lesz az ujjad. Mozogj, sportolj, táncolj! Ereszd ki a feszültséget, és az új megszerternek már megújult erővel láss neki – tiszta lappal, optimistán!

t. r.

Képek: internet



Vadászat egy leendő lakótársra

Egy albérlethirdetéssel futottam össze a JATE-ban. Szó szerint. Lányok A3-as felhívással a kezükben szaladgáltak a folyosón és táncoltak a teremben. Nem újságban olvastam, hogy kiadó egy szoba, hanem a felhívás nagybetűkkel közeledt felém egy házilag gyártott plakát formájában.

Meglepődtem, de meg kell hagyni, nem rossz ötlet. Igaz engem a tánc közben az is zavar, ha a táskámat fognom kell a kezemben (a vállamról mindig lecsúszik), szóval nem tudnám elviselni, ha nyújtott kézzel kellene táncolnom. A lányoknak ez is ment.

A hirdetés szövege nem rossz, de én meggondolnám az odaköltözést. Igaz, az albérleti árakat ismerve nem mondhatnám drágának, és tán még a komforttal sincs nagy baj, ha a felsoroltak igazak, de ha e hirdetés is ott élnek, akkor eléggé elvetemültekkel kerülnék össze, és lehet a szelídségemre nagy hatást akarnának gyakorolni. Csak viccelek. Aranyosak ezek a lányok, én meg nem mondanám magam szelídeknek... De

részemről marad a kollégium, egyrészt, mert olcsóbb, másrészt, mert közelebb van a belvároshoz. Persze vannak tényezők, amik meg a kóli ellen szólnak: kicsi szoba, kevés tusoló és wc stb.

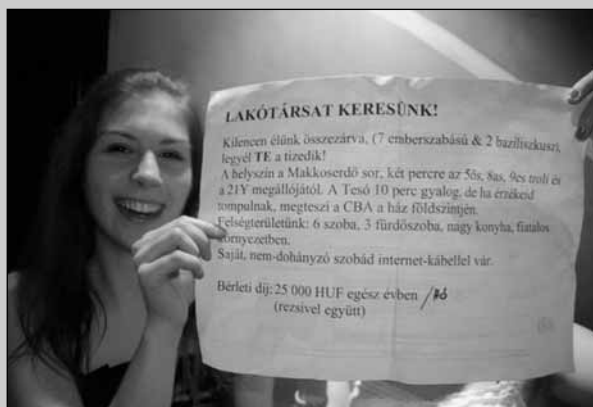
Azért azt nem szeretném, ha ezek után mindenki papírral a kezében járna le a szórakozóhelyekre, mert éjszaka inni, beszélgetni és táncolni kell, nem olvasni. Az olvasást hagyjuk másorra. Olvasni mozogva amúgy is nehézkesebb, főleg ha a papírt tartó is balra-jobbra

dülgöl. (Pl. azt mondják, hogy a buszon sem túl jó olvasni, mert a rázkódás miatt nehezebb az olvasás, és romlik a szem.)

Egyszer azért megnézném, hogy a SZOTE-ba csak akkor engednek be, ha vittél magaddal egy A3-as méretű plakátot, amin keresel valakit vagy valamit, üzensz valakinek, idézel valakitól. Vicces egy este lenne. És ezt még meg lehetne azzal spannolni, hogy drum and bass party lenne. Mindenki ugrál, kezében a plakáttal, amit teljesen fölöslegesen szorongat, mert ugrálás közben senki sem tudná elolvasni, esetleg csak betűzésből kikövetkeztetni, vajon mi szerepel a plakáton.

Az ötlet tehát nem rossz, eme kezdeményezés szülőatyja nem tudom ki, biztos kreatív egyéniség, viszont ötletzeninek nem kiáltanám ki.

Remélem, a lányok azóta már megtalálták a hiányzó albérletársat! Ha nem, akkor üzenem nekik, hogy legközelebb még hatásosabb felhívással rukkoljanak elő!



Bitani

Fotó: partypony.hu

Elviseljük

Szerintem...

Más idők járnak

Emlékszem azokra az időkre – emberléptékben sem volt olyan rég, kb. 10-12 éve –, amikor júniusban beállt a nyár és meleg volt egészen szeptember végéig. Reggel egy szál pólóban és rövidnadrágban indultunk el otthonról a táborba, este ugyanúgy mentünk haza, sohasem fáztunk. Esős időben szandál helyett edzőcipőt húztunk, a pólóra esőkabát került, esetleg egy vékony pulcsi. Így ment ez egész nyáron. Akkoriban a tél is kiszámítható volt, szépen fokozatosan lecsökkent a hőmérséklet, leesett az első hó (eső ritkán) és majd megfagytunk, akárhányszor csak az utcára merészkedtünk játszani. A hidegnek voltak fokozatai: enyhe, kemény és farkasordító is volt, de ugye erről szól a tél. A legenyhébb időben is csak annyi volt a kedvezmény, hogy a sapka feljebb csusszanhatott a fejünkön, a kabát cipzára meg öt-hat centit lejjebb.

Hogy mit művel az időjárás most? Nyáron van, hogy fel kell venni a kabátot, mert a pulóver, kardigán sem melegít eléggé az időtá lehűlésekben. Szabályosan fagyoskodunk, jóformán több a náthás ember, mint télen. Na igen, és mi a helyzet télen? Idén január 19-én, amikor ugye a tél derekán elég kemény hidegnek kellene lennie, szépen felsompolyog a higany szála 10 fok fölé is, ami akárhányszor is nézzük: tavaszgyanús. Megviseli ez a szervezetet is, reggel még fáznak, didergünk a nagykabátban, délután meg le kell venni még a pótpulcsit is. Jön a fejfájás, ingerlékenység és barátai. Nekem viszont nem csak emiatt fáj a fejem.

Jön az ismerős szemben, és vidáman megjegyzi az elkámpicsorodott arcomba ezen a derűs, 19-i délutánon, hogy de szépen kisütött a nap, milyen kellemes az idő, csodás az élet. Hát, ha nem gondolnék bele, hogy mi minden állhat a szép napos időnk mögött így a tél kellős közepén, akkor talán örülnék is. Süssön a nap, kell is az, de minek ez a meleg? Megjépsz, hogy épp nincs csonttá fagyva az összes lábujjam, amiért a biológiai én már-már örülne is, de a gondolkodó én csak nem hagyja. Egyrészt az embernek lételeme az állandóság, a biztonság – legalább az olyan alapvető dolgok terén, mint hogy télen hideg, nyáron meg meleg legyen. Ha félretesszük az egónkat, az is eszünkbe juthatna, hogy az északi sark jégburka amúgy is olvad orrba-szájba, de mi még örülünk is a melegnek, még feljebb csavarjuk a fűtést, mert ha egyszer elkap a hév, nincs megállás. Aztán egyszer csak jön egy kevésbé meleg 126 méteres árhullám a fejünkre, mint lány vízü isteni fuvallat, és frankón elmossa a kedves kis kontinenseket a lábunk alól.

Ezek jelek. Nem adományok a Földanyától, hanem rossz ómenek, hogy ha nem teszünk a kedvére, jól kiírja a mocskos emberifajunkat, aztán nézhetünk, mint az a bizonyos borjú. Hangoljuk be az agyhullámokat egy vészjelző állomásra, ahol nemcsak a madárscicsérgés hatol el a fülekig egy dögmegleg téli napon, hanem az is, ami de-kódolva van. A kód pedig: jövőbetekintés és felelősségvállalás. Hadd láthassanak havat még a gyermekeink is még.

Török Rozália

Na szóval a magyar jónép éheznek, fáznak, retteg és sínylődik. Megmentésre szorul. Erre jön az egyik kereskedelmi tévé, és a híres-neves esti műsorában jól bemutatja az éhező, fázó, rettegő, sínylődő embereknek, hogyan kell nagylábon élni, s hogy mennyibe kerülne ma Elvis Presleynak lenni egy napra. Az ugyanis rohadtul érdekli a bulvárra kitéhezett nézőket – de aki oda kapcsol, magára vessen, nézze csak végig, kopjon az agya.

Nekem elég volt a beharangozó, hogy eldöntsem, itt megint csak fölösleges pénzszerzés lesz a nóta vége, mert hogy értelme nincs egy szerencsétlen Elviselni, az is biztos. És nem elég fejben kikalkulálni ezt az egészet, hogy mennyi az anyni, nem! Legyünk csak nagyvonalúak, pénzeljük a műsort. Gondolom, kell a tűzrólpattant sztárunknak a limuzin, az ötcsillagos szálloda, a masször, a százezres hacukák, a minden, és a főszerkesztő úr is csak hevesen bólogat, kajánul vigyorogva, hogy „ez az, csináljuk csak a műsort”. Félve számolgotok magamban (mert eszem ágában sem volt végigszenvedni egy árva adatért a műsort), és attól tartok, megint elúszott a semmibe pár millió a tévé kasszájából.

Egyszerűen nem ismer határokat az emberi marhaság. Nincs igazam, mert amiről írok, azt nem a marhaság szülte, sokkal inkább valami, amit úgy neveznénk: totális hebehurgyaság és fellengzősség. Benne vagyunk nyakig egy elég erős gazdasági válságban, beleragadtunk, mint az iszapba, mozdulni se bírunk, a forintunk jóformán már annyit sem ér, amennyit a ló kipotyogtat, de csak azért is – a tévé potyogtat tovább (the show must go on). Aktatás-kástul, tömött bankszámlástul. Hiába nincs pénz semmire, a reklámok, meg a fásasztóbnál fásasztóbb, buta műsorok sose kopnak el a színről. A népet egyre csak hülyíteni kell, elterelni a figyelmét, minden egyes adásba be kell nyomni pár meztelesen nőszemélyt vagy pornósztrárt, csak felejtssenek az emberek. Az nem baj, hogy a gyerkőcök még nagyban figyelnek a képernyő előtt. Ugyan már, ez üzlet, s az üzlet olyan, akár a szerelem vagy a háború – mindent szabad. Mondjuk szerintem ez

a mennyiségű szex egy műsoron belül már egy perverz állatot is eluntat, de a statisztikák nyilván mást mutatnak. Cirkuszolni kell az embereknek, hogy na, azért még nincs akkora baj, mint hiszitek, ha már ennyi baromságról, s csupa könnyed sztoriról össze tudunk néztek hadóválni.

Tehát vannak ezek a boldogító műsorok, az ember magába szívja a képernyőn át a vagyonok és a csillogás hangulatát, feltöltődik, élvezkedik, és épp mikor már elfelejtene, hogy éheznek, fáznak, retteg és sínylődik, a negédesen mosolygó, szöke műsorvezető asszonyka elköszön és további szép estét kíván. Mi meg magunkra maradunk a tudattal, hogy mi mindenre lenne jó nekünk az az elbarmolt pénzhalom. Ki tudnánk cserélni a selejtes, 30 éves ablakunkat, hogy ne fázzunk, mi több, újra lehetne szigetelni az egész házikót. Be tudnánk fektetni a nagyja pénzt, hogy ne kelljen attól rettegni, hogy holnap kirúgnak, az unokának meg kell a pénz az egyetemre és így tovább. Minthogy azonban nem a nagylelkű keresztapánk a tévé, úgy inkább arra gondolhatnánk, hogy egy intézmény megnyírnire örülne ennek a kisebb vagyonnak: egy árvaház, egy alapvető felszereléseket mellőző kórház, egy alapítvány vagy egy iskola. Mennyi mindenkinek lenne égető szüksége a pénzre, és mennyivel hasznosabb lenne jó célokba fektetni a pénzt, ha már van. De nem szeret ilyenekkel próbálkozni a tévé, hogy hálát érezzünk feléjük. Az elég havi 2-3 alkalommal is. Ide show kell, ámulás. Nekik az is elég, ha csak butulunk pár percre, míg szózzák az agyunkat.



Török Rozália
Kép: internet

JÁTÉK!

Ezt rakd össze...

A válaszadók között értékes nyereményeket sorsolunk ki!

Hogy mi a feladatod? Ismerd fel a részleteket Szegedről, és írd meg, hol láthatók!

puzzle@hokkento.hu

Segítség: www.hokkento.hu

Tráfego, pagamento, Sangria

A lisszaboniak vezetési stílusa kissé meglepő. Rengeteget dudálnak, és van olyan szituáció, amikor egyszerűen nem értenek, hogy miért nyomja a dudát. Nem egyszer volt olyan a kollégiumunk melletti úton, hogy egy sofőr a dudát nyomva hajtott végig az úton. Megfigyeléseink szerint a zebra felfestése is eltérő a nálunk megszokottól.



A lisszaboni dugó

Ha van lámpa, akkor nincs felfestve teljes zebra, csupán két oldalt festik fel az oldaltávolságot, viszont ha nincs lámpa, akkor van zebra. Itt Lisszabonban a legtöbb helyen macskakövet használnak. Pontosan ezért hívnám fel hölgytársaim figyelmét arra, hogy nyaralás alkalmával nem túlzottan jó ötlet magas sarkú cipőt hozni magukkal, mivel egyrészt nagyon nehéz benne menni, és nagyon csúszik a macskakő, ha például esős az idő. Amit még érdemes tudni, hogy Lisszabon hét dombra épült, ezért mindentől vannak emelkedők és lejtők, amelyek az Alföld szülöttjének kezdetben kicsit szokatlanok.

A lisszaboni tömegközlekedés meglehetősen fejlett, jól kiépített. A legtöbb turisták által látogatott másik város vagy városrész alapvetően könnyen megközelíthető, van busz, villamos, vonat, metró, hajó. Mi elsősorban metróval és busszal közlekedünk, így annak jellemzőit tudtam behatóbban megtapasztalni. Aki csak rövidebb ideig kíván Lisszabonban tartózkodni, tehát ez jelent mondjuk egy-két hetet, annak azt tudom tanácsolni, hogy vegyen egy közlekedési kártyát 0,50 euroért (minden metrómegállónál és közlekedési állomásonál van személyzeti fülke és jegyautomata), amelyre fel lehet tölteni pénzt. Ezzel nem kell minden egyes alkalommal jegyet váltani, hanem a feltöltött összeg mértékétől függően több alkalommal is utazhat az ember. A személyzeti fülkénél, ha rákérdez az ember, még azt is megmondják, hogy a feltöltött összeg hány utazásra elegendő. Ráadásul többféle minőségű jegyből válogathatunk: lehet venni jegyet csak metróra, csak buszra, vagy kombinálva. A másik lehetőség, ha valaki több ideig szándékozik Lisszabonban tartózkodni, a 30 napos, személyre szóló, fényképes bérlet. Ezen bérlet igényléséhez egy nyomtatványt kell kitölteni, ami sajnos nem túl könnyű feladat annak, aki nem tud portugálul, ugyanis portugál nyelvű, és nem csak a nevet és születési helyet, dátumot kérdezik. Ezt a kártyát egy nap alatt készítik el, de csak akkor, ha az *Alameda* megállónál adjuk be a kérvényt. (A többi megállónál 10-15 napos határidővel készítik el.) További érdekesség, hogy a kártyaigénylő nyomtatványt csak fekete tollal lehet kitölteni, mert másképp nem fogadják el! Hogy miért, arról fogalmunk sincs. Maga a kártya 10 euroba kerül, amire azután fel kell tölteni szintén az általunk kiválasztott összeget, attól függően, hogy melyik közlekedési

eszközt kívánjuk majd vele használni.

Négy metróvonal van Lisszabonban: a piros, a zöld, a sárga és a kék vonal. A metróállomásoknál érdemes beszerezni a metróhálózatról tájékoztató ingyenes füzetet. Metróval nagyon sok hely elérhető, hiszen a négy metróvonal elég nagy területet fog közre. A metróállomá-

soknál chipes beléptető rendszer működik, ami azt jelenti, hogy például az előbb említett utazási kártyát a kapunál lehúzva tud az ember bejutni a metrómegálló területére. A budapesti metróközlekedéssel ellentétben, itt szabad átszállás van egyik metróvonalról a másikra, vagyis nem kell „kicsekkolni” a kapun, ha az ember csak át akar szállni a másik vonalra. Es csak a kapun való belépéskor veszi le az összeget a kártyáról, ezt is jó tudni. Az még érdekes



Kilátás a Castelo dos Mouros-ból

és valóban működő dolog, hogy a kártyaolvasó még a táskában vagy a pénztárcában lévő chipet is képes érzékelni, szóval nem mindig muszáj elővenni az utazási kártyát. A metró minden megállójánál ki van írva (és tékép is segít), hogy az ember merre mehet tovább, legyen szó akár a további földalatti utazásról, akár a föld feletti továbbhaladásról. Szóval, tényleg nagyon érthetően, turistabarát módon van kiépítve a metróközlekedés itt Lisszabonban. A busz esetében is a jegyet vagy bérletet a sofőr mellett gépbe kell tartani, amely ellenőrző hang kíséretével, hogy érvényes-e a kártya. Érdekesség még ezzel kapcsolatban, ha buszra vár valaki, akkor inteni kell a sofőrnek, jelezve ezzel felszállási szándékunkat, mert különben nem áll meg a sofőr!

Portugália hivatalos pénzneme az euro. Éppen emiatt, vagyis a felfelé történő kerekítés miatt elmondható – még ha kevéssel is –, de drágább itt az élet. Van olyan termék, amely megközelíthetően ugyanannyiba kerül itt is, mint otthon, például a műszaki cikkek. Az alapvető élelmiszerek viszont drágábbak körülbelül 30-50%-kal, attól függ, hogy melyik termékről van szó. Természetesen, mint bárhol máshol, a souvenirök itt Lisszabonban is meglehető-

sen drágák, főleg, ha valóban egy Portugáliára vagy Lisszabonra jellemző emléktárgyat néz ki az ember. Az is természetesen mondható, hogy ha például valamilyen nevezetességet tekintünk meg, akkor éttermek sokasága kívánja fogadni a turistákat és a nézelődőket, de ezek a helyek is meglehetősen drágák.

Jó tudni, hogy a VISA és a dombornyomott bankkártyákat itt is lehet használni. Szinte mindenhol akad egy-egy Multibanco automata, ahol lehetséges a készpénzfelvétel, csak sajnos – banktól függően – nagyon drága ez a művelet a külföldi automatából. Az automata az adott ország pénznemében adja ki a kért összeget. Lisszabonban a legtöbb helyen, még a kisebb boltokban is általában lehetséges a bankkártyával való fizetés. Valószínűsítjük azt, hogy az itteni bankok legtöbbször nem chipes, hanem vonalkódos kártyákat ad ki, mert előfordulhat a boltban például olyan, hogy a chipes kártyát egyszerűen lehúzzák, de nem érzékeli a gép, ezért kiírja, hogy nem érvényes a kártya, vagy azt mondják, hogy nem jó a PIN-kód stb. Ilyenkor érdemes elmagyarázni, hogy a gép azért nem érzékeli a kártyát, mert chipes. Ebben az esetben mondani kell, hogy hand machine, és a pénztáros hívja a kollégáját, aki megjelenik a chipes kártyákat is leolvadó kis géppel.

Eléggé meglepődtünk, amikor buli előtt szétnéztünk a szupermarketben az alkoholos italok sorai közt, és azt tapasztaltuk a „tömény” italok esetében, hogy itt a legmagasabb alkoholtartalom 16%. Egy magyarnak ez az alkoholtöménység meglehetősen szerényes a magyar pálinka 50-60%-os alkoholtartalma ismeretében. Mikor megemlítettük az ittenieknek a mi pálinkánk töménységét, „kissé” meglepődve kérdezték vissza a számot. A portugálok nagyon szeretik a bort, a sört és a sangriát. Mint látható, ezen italok mindegyike elég kevés alkoholt tartalmaz. Volt szerencsénk megkóstolni egy kollégiumi ERASMUS-vacsora alkalmával a házilag készített sangriát, ami valami isteni ízű ital volt. Ezt a jó ízt a bortól és a sok-sok beletett gyümölcsből nyerte.

Arany Edina



Sangria

Barangolás történelmünkben



Nagymuzsaly és a Római katolikus templomrom

Nagymuzsaly, a Borzsa folyó jobb partján a Beregszásztól 8 km-re délkeletre fekvő falu kedvező fekvése miatt már az őskorban is lakott terület volt. A XIII. század elején Muzsaly két, „Nagy” és „Kis” jelzővel megkülönböztetett település volt. Utóbbi a XVII. században pusztult el, de templomának romjai ma is láthatók. Az 1241-es tatárdúlás után IV. Béla szászokat telepített le itt. A XIV. században a Musé-ként említett falu már virágzó hely volt plébániával. Egy része királyi, majd királynéi birtok, a XIV. századtól birtokosai voltak a Muzsaji és a Jakcsi család, majd Báthory István. Muzsaly község már 1552-ben a kálvini hitre tért, 1595-ben Nagymuzsaly egyike volt a legvirágzóbb református gyülekezeteknek. 1600-ban már iskolája is volt, az ún. „deákok” tanultak itt. 1566-ban a tatárok dúlták fel a falut, 1657-ben pedig a lengyelek. Ekkor pusztult el Kismuzsaly, s lakói Nagymuzsalyra költöztek. A XIX. században a Károlyi családé lett, akik 1825-ben timsógyárat alapítottak itt. Nagymuzsalyban született Beregszászi Pál, korának ismert nyelvtudósa.



A Római katolikus templomrom a helység egyik értékes műemléke. Az épület egy pusztatemplom, amely az elpusztult Kismuzsaly területén áll. A Keresztelő Szent János tiszteletére szentelt templomot már 1337-ben említik. Stílusjegyei alapján építését a XIII-XIV. század fordulójára teszik. 1657-ben sérült meg és indult pusztulásnak. A gótikus stílusban épült templom egyhajós volt, a hajónál keskenyebb, a nyolcszög három oldalával záruló, támpillérekkel erősített szentélyvel. A síkmennyezetes hajó nyugati homlokzata oromfallal zárult. Ennek és a körítfalnak egy része, továbbá a hajót a szentélytől elválasztó diadalív maradványai, a nyugati bejárat és néhány román kori, keskeny rézsús ablak látható a konzervált romokból.

Kovács Katalin
Képek: internet



A néphagyomány útján X.

A mohácsi Busójárás

A busójárás Mohács legnevezetesebb hagyománya, egy országos hírű látványos mulatság, amelyet a mohácsiak évről évre töretlenül ápolnak. Egyes hiedelmek szerint eredete még a török időkre vezethető vissza, amikor a város lakói (sokácok) a törökök elől a Mohácsi-sziget mocsarába menekültek. Egyik éjjel megjelent egy öreg sokác, aki megjövendölte a törökök kiűzését, és harcra buzdította a többieket. Ezért fegyvereket és álarokat faragtak maguknak, és rémisztő ruhákba, jelmezekbe öltözve, valamint saját készítésű zajkeltő eszközökkel a kezükben rótták a falu utcáit, és ijesztgették a házaikba betelepedett és őket sanyargató törököket.



Egy másik magyarázat szerint – ami sokkal valószínűbb, az előbbi verziót pedig inkább a képzelet szülöttének tartja –, a hagyomány nem a törökök ijesztgetésének felelevenítése, hanem a tél búcsúztatásának és egyben a tavasz köszöntésének ünnepe. E hiedelem szerint a félelmetes ruházat sokkal inkább a tél, mintsem a törökök elkergetésére szolgál.

Öltöztetik szörnyszerű, felülre szőrével kifordított rövid bundát, alulra pedig szalmával kitömött gatyát húznak. Ez alá színes gyapjúból készült harisnyát vesznek fel, lábukon pedig bocskort viselnek. Álarcuk fűzfából faragott, régen állatvérrel birkabőrre festett csuklyákat is viseltek. Fejük félelmetes díszre a hatalmas kosszarv. A hagyomány szerint a gyerekek harisnyában tollat és fűrésztartó ráznak.

Farsang idején az emberek álarokat és jelmezt öltenek, és „bao-bao” üvöltéssel és kúrtszóval járják végig a házakat. Miközben kolompokkal, tülkölökkel, kereplőkkel lármát csapnak, egy-egy házhoz érkezve jókívánságukat

fejezik ki a ház lakóinak különböző varázsige kíséretében, valamint étel- és italadományok reményében. A busójárási menet három csoportból áll, őket a népnyelv „alakoskodóknak” nevezi: „busók” (álarcot, bundát viselők), „jankelék” (bekormozott arcúak) és „maskarák” (fátyolt viselő nők, lakodalmas viseletbe öltözött férfiak).

A Busójárás Farsangvasárnap kezdődik, amikor a jelmezbe öltözött „alakoskodók” a népszokás központjában, a Kóló téren gyülekeznek – innen indul a felvonulás. Felvezetik a középkori ágyút, aminek dőreje az összegyűlt csoportok bevonulnak a város főterére. Hatalmas ricsajt csapva ünneplik a farsangot, járják az utcákat, majd szürkületkor visszatérnek a főterre, ahol egy óriási égő maglya mellett körtáncot járnak, s a telet jelképező koporsó vagy szalmabábú elgetésével vesznek végső búcsút az évszaktól.

Kovács Katalin
Képek: internet



VÉLEMÉNY

Ifjúságpolitika VI.



Székely László

„Mi az oktatás célja?” Teszi fel az első látásra talán butának tűnő kérdést David W. Orr. Majd így folytatja: „Számos tényezőt, amelyektől jövőbeli egészségi állapotunk és boldogulásunk függ, közvetlen veszélyt fenyeget. Az éghajlat stabilitását, a természeti rendszerek ellenálló képességét és termékenységét, a természeti világ szépségét és a biológiai sokféleséget. Fontos rámutatni, hogy mindez nem a tudatlan emberek műve. Sokkal inkább a bölcsész, a természettudományi és a jogász végzettségűek, illetve a doktori fokozattal rendelkezők tevékenységének eredménye.”

Orr tulajdonképpen megkérdőjelezi azt a világnézetet, miszerint a technika illetve az azt támogató tudomány segítségével úrrá tudunk lenni bármilyen társadalmi problémán.

Arról nem is beszélve, hogy (ha egyáltalán létezik olyan társadalmi probléma, amelyre a technika, vagy a tudomány igazi megoldást kínál) vajon mekkora azon problémák száma,

amelyeket a technika és a tudomány hoz létre. „Ki a felelős Hirosimáért, Nagasakiért, Csernobilért? Az ózonréteg pusztulásáért? Az Exxon Valdez tankhajó olajszennyezéséért?” „Ezeket a tragédiákat egytől egyig olyan új ismeretek okozták, amelyekért senki nem terhel felelősség” – fogalmazza meg súlyos kritikáját Orr.

Történelmi távlatú adóssága van a „civilizált” társadalomnak a technikai újítások társadalmi hatásainak előzetes vizsgálatában. A technikatörténet számos mérföldkövéről derül ki az, hogy legalább annyi, ha nem több társadalmi és ökológiai jellegű problémát szültek, mint amennyit megoldottak, megoldani látszottak.

Eppen emiatt óriási az oktatás felelőssége. Tudniillik, hogy megmarad a fogyasztó társadalom szorgos katonáinak kiképzésénél, vagy esetleg megpróbál valamiféle társadalmi felelősségtudatot plántálni a jövő döntéshozóiba, orvosaiába, ügyvédeibe. Ez valódi ifjúságpolitikai kérdés, hiszen a legtöbb felsőoktatási intézmény szakjain szakbarbár-ok képzése folyik, akik a jövőben „jó szakemberként” kritikus pillanatokban is sokszor hártják el majd saját felelőségüket olyan döntésekben, amelyeknek igen mély társadalmi, etikai vonzatai is vannak.

1956 os hősei nk

„A rendszert az egész magyar nép söpörte el... A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel a népünk élén. A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart dönteni arról, hogy miképpen éljen. Szabadon akar határozni sorsa, államának igazgatása, munkájának értékesítése felől.”

(Mindszenty József 1956.)

Sorozatunkban az 1956-ban kivégzett mártiroknak állítunk emléket. Ők azok, akik életüket adták a magyar szabadságért.

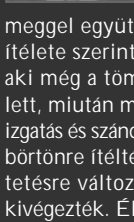


Bognár Ottó bányász 1931-ben született Szombathelyen. A forradalom napjaiban szabadult, majd a Péterfy Sándor utcai kórházban részt vett a sebesültek szállításában.

November 4-én csatlakozott a Palotás József vezette fegyveres csoporthoz. A vád szerint kioltotta egyik, árulónak tartott társuk életét. Szervezkedésben való tevékeny részvétel és gyilkosság vádjával halálra ítélték, és 1958. március 14-én kivégezték. Élt 27 évet.



Bokor János vasesztergályos Gyergyóújfalun 1919-ben született. 1956. október 26-án a lövöldözést meghalálva Sziklai Sándor, a Hadtörténelmi Intézet igazgatójának házához ment, ahová a tömeggel együtt maga is behatolt. A bíróság ítélete szerint része volt Sziklai halálában, aki még a tömeg érkezése előtt öngyilkos lett, miután megölte az apását. Első fokon ígazgatás és szándékos emberölés vádjával 11 év börtönre ítélték, ezt másodfokon halálbüntetésre változtatták. 1958. november 6-án kivégezték. Élt 39 évet.



Bóna Zsigmond gépkocsivezető 1930-ban született Ózdon. Részt vett a pomázi Nemzetőrség megszervezésében, melynek ő lett a parancsnoka. Mindvégig együttműködött a rendőrséggel, fő feladatának tekintette a rend és a közbiztonság fenntartását, megakadályozta egy néppártot végrehajtását. A harc folytatása céljából nagymennyiségű fegyvert és löszert szállított Pomázra a szentendrei laktanyából. A szovjet csapatok és a karhatalmisták lefegyverezték őket. Társaival együtt nem szolgáltatta be fegyverét. Feljelentették, majd letartóztatták. 1957. február 12-én statáriális eljárással halálra ítélték, és még aznap kivégezték. Élt 27 évet.



Bosnyák Gábor segédmunkás 1930-ban született Mezőtúron. 1956. október 23-án Budapesten a Práter utcai iskolában csatlakozott a felkeléshez. Rajparancsnokként részt vett a Rádió ostromában és a Corvin közti harcokban, majd a Szabad Nép székházának védelmére rendelték ki. Október 30-31-én egységével jelen volt a Köztársaság téren, ahol a titkos börtönök utáni kutatást biztosították. Első fokon húsz év börtönre ítélték, ezt másodfokon halálbüntetésre változtatták. 1958. április 24-én kivégezték. Élt 28 évet.

ostromában és a Corvin közti harcokban, majd a Szabad Nép székházának védelmére rendelték ki. Október 30-31-én egységével jelen volt a Köztársaság téren, ahol a titkos börtönök utáni kutatást biztosították. Első fokon húsz év börtönre ítélték, ezt másodfokon halálbüntetésre változtatták. 1958. április 24-én kivégezték. Élt 28 évet.



Sz.L.

ostromában és a Corvin közti harcokban, majd a Szabad Nép székházának védelmére rendelték ki. Október 30-31-én egységével jelen volt a Köztársaság téren, ahol a titkos börtönök utáni kutatást biztosították. Első fokon húsz év börtönre ítélték, ezt másodfokon halálbüntetésre változtatták. 1958. április 24-én kivégezték. Élt 28 évet.

Tojástörvény

Februártól akár két év börtönt is kaphat az, aki tojással dobálja meg a felvonulókat, vagy akár csak készül rá. A BTK módosítását az elharapódzó belpolitikai indulatok indokolják, legalábbis a törvény előterjesztői szerint. Az azonban, hogy papírgalacsinnal ér-e miniszterelnököt dobálni, ugyanakkor továbbra is rejtély. Hiszen a törvénymódosítást feltehetően nem a melegek, de nem is a Magyar Gárda kedvéért hozták, hanem sokkal inkább az egyre nagyobb közutálatnak örvendő politikai vezetők kedvéért.

Februártól akár két év börtönt is kaphat az, aki tojással dobálja meg a felvonulókat, vagy akár csak készül rá. A BTK módosítását az elharapódzó belpolitikai indulatok indokolják, legalábbis a törvény előterjesztői szerint. Az azonban, hogy papírgalacsinnal ér-e miniszterelnököt dobálni ugyanakkor továbbra is rejtély. Hiszen a törvénymódosítást feltehetően nem a melegek, de nem is a Magyar Gárda kedvéért hozták, hanem sokkal inkább az egyre nagyobb közutálatnak örvendő politikai vezetők kedvéért.

A dolog pikantériája, hogy az ominózus tojást még csak el sem kell dobni, hogy hüvörsre vágják az embert. A REBISZ-esektől ezentúl minden piacról hazatérőnek van miért félnie. De mi jöhet még? Feltehetően hamarosan a hujjogás és a fújolás is törvénybe fog ütközni, onnan pedig már csak egy lépcső a Rákosi-rendszerből jól ismert kötelező vastaps, és a kötelezően választható „Éljen Gyurcsány” rigmus.

Persze a tojásdobálás nem szép dolog. Mégis, betiltásával csorbul a szabad véleménynyilvánítás. Egy jól megcélzott tojás persze nem a legdemokratikusabb tiltakozási forma, de kinek van manapság ideje és főképp pénze leváltani egy egész kormányt, vagy csupán a miniszterelnököt? Sőt, egy tojás eldobásakor annyi agressziót élhet ki az ember, mintha fölrobbantaná az egész parlamentet. A tojásdobálás betiltása után viszont eggyel kevesebb lehetőségünk lesz kiélni vélt vagy valós indulatainkat a választott vezetőinken, ami feltehetően az ő népszerűségi indexükön nem fog javítani.

A törvénymódosítás egyetlen hozadéka talán az, hogy forradalmár lelkelület ismerőseinknek ezentúl nem kell bajlódniuk betontuskókkal, utcaburkolatból kiszedett macskakövekkel, állványzatokkal. Ezek helyett elegendő lesz nekik egy tepszi piskótához való tojás is.

Sz.L.

Az utcát járom egymagamban

RETRO



1956



Álcázott áldás

Van kis hazánkban egy zenekar: jóféle chillis-grunge-os beütésű, magyarul beszélő csapat, király dalokkal. Ők a Nomad. Először a 35 című daluk klipjére lettem figyelmes, majd volt szerencsém látni őket a Tankcsapda téli turnéján is. Nekem bejött. Nem kicsit...

Gondoltam, ha török, ha szakad, szerzek egy cd-t tőlük – megtörtént. Azóta igen gyakori a cd lejátszómban. Aki teheti, ismerje, szeresse meg őket. Most Fodor Zoli énekessel olvashattok egy interjút – remélhetőleg lesz itt azoknak is hasznos info, akik már ismerik őket, de persze azok számára is akad valami, akik még csak most készülnek megismerni ezt a kiváló zenekart.

– Nagyon röviden mutasd be a zenekart az olvasóknak, kik a tagjai, és mióta játszik együtt ez a felállítás?

– A jelenlegi felállítás: Jánosi Szabolcs – gitár, Fodor Zoltán – ének, Drapos Gergő – bass és Somos Péter – dobok, ebben a felállásban 2008 májusa óta játszunk. A 2007 nyarán megjelent debütáló albumunk óta tehát teljesen lecserélődött a ritmus szekció. Gátos Bálint hosszabb távú külföldi tartózkodása miatt hagyta ott a zenekart, Mihalik Ábel dobost pedig a Kispál és a Borz, illetve a Kiscsillag állandó tagsága tette túl elfoglalttá, ezért kellett cserére kényszerülnünk. Helyét az egyik legjobb barátja vette át, aki nem kevésbé hihetetlen tehetséggel megáldott ütös.

– Meséld a téli Tankcsapda turnéről, ahol több állomáson Ti voltatok az előzenekar. Hogy sikerült, milyenek voltak a visszajelzések, illetve ti hogyan ítélték meg a zenekaron belül ezt a néhány bulit? Dobott ez a zenekar népszerűsége?

– A TCS előtti pár buli nagyon nagy élmény volt több szempontból is. Lehetőségünk nyílt egy szélesebb közönség előtt bemutatkozni, illetve kipróbálni a zenekart ilyen profi körülmények között. A visszajelzések többnyire pozitívák voltak, ami nagyon biztató, hiszen stílusában nagyon különbözik a zenénk a TCS-étől. Ezúton is szeretnénk Lukács Laciéknak megköszönni a lehetőséget, nagyon készségesek voltak.

– A zenekar debütáló albuma 2007 nyarán jelent meg. Azóta készültek-e új nóták, illetve mikorra várható a következő Nomad anyag?

– Készülnek új nóták és reméljük, hamarabb tudunk jelentkezni pár új dallal a közönségnek is, hogy lesz-e belőle új lemez az évben, még kérdéses, de rajta vagyunk. Aki ismer minket, tudja, hogy lassan dolgozunk, inkább a minőségre koncentrálnak. Valamint azt is tudják, hogy újra életre hívtuk a Bedlam-ot, előző zenekarunkat Cícóval, amelyre most nagyon sok időnk és energiánk megy el. Tehát 2009 inkább a Bedlam éve lesz. Ez nem azt jelenti, hogy a Nomad megszűnik létezni, csak most egy kissé teret ad a másik projektünknek is.

– Mik a tapasztalataitok a mai kommunikációs csatornákkal kapcsolatban (youtube, myspace iviiv stb.), mennyiben más ma eljuttatni a zenét az emberekhez, illetve működtetni egy zenekart, mint korábban? Okozott-e szerintetek valamilyen könnyebbéget a net ebben a tekintetben?

– Szerintem mindenképpen, a válasz egyértelműen igen.

– Szeretném, ha beszélnél a dalok szövegeiről. Nekem elég erős sok helyen a magány, a magányosság megjelenése, a városi ember magárahagyottsága. Tényleg így érzed magad a világban?

– Amikor ezeket a dalokat írtam, akkor bizonyosan jobban – most már nem annyira, de sajnos mindenképpen egy jellemző életérzése ez a mai elszigetelődött, önző társadalomnak. Persze a magány lehet egy álcázott áldás is az ember életében, ha engedi, hogy a dolog a mélyebb lelki igazságok felé fordítsa a tekintetét, egyszóval bölcsé tehet egy magányos periódus az életben. Szerintem a világ egyre inkább egy borzalmas helyé kezd válni, főleg a szeretet hiányának következtében.

– Mit jelent a 35, illetve mit jelent számotokra maga az album címe?

– A 35 egy olyan szöveg, ami próbálja összegezni azokat az érzéseket, tapasztalatokat, amik az életem addigi szakaszában lecsapódtak. Az üzenete pedig az, hogy a kis dolgokat, az egyszerű szépségeket kell értékelni az életben, és így az ember akár ebben a kérésességgel teli világban is boldog lehet.

A lemez címe pedig Végál.om... így pontosan a betűk helyén, nem pedig Végállomás, ahogy néhol tévesen írták le. Azt jelenti számomra, hogy mindaz, amit ezen a lemezen zeneileg, illetve szövegileg megjelenítettünk, nem más, mint az álmaink egy számunkra a végéhez közelítő világban. Sajnos az önzés és a gyűlölet el fogja pusztítani életünket a Földön, mivel minden, ami nem szeretetre épül, el kell, hogy bukjon. De ez nem mindenképpen negatívum, ennek így kell lennie.



– Milyen zenék vagy gondolatok hatnak rátok a legjobban?

– Itt most leginkább a magam nevében tudok nyilatkozni. A zene az kicsit változó, de azért mostanában leginkább a Muse zenéje tud újat nyújtani nekem, profetikus szövegeikkel és igényes, sokoldalú zenéjükkel az egyetlen mai zenekar számomra, ami nem válik unalmassá, vagy nem klisé. Emellett a RHCP és RATM, amit kiemelnék.

A gondolatok pedig számomra egyértelműen Jézus szavai, amelyek élők és ugyanúgy működnek ma is, mint 2000 évvel ezelőtt, amikor ezeket a gondolatokat papírra vetették.

Ajánlom mindenki figyelmébe, a Biblia egy forradalmi könyv!!!!

– Nem lenne teljes ez az interjú, ha nem ejtenénk szót az újjáalakuló Bedlamról, hiszen a Nomad tagjai, Fodor Zoli énekes és Jánosi Szabolcs gitáros a '95-ben feloszlott zenekar által lettek országosan ismertek. Az együttes most egy koncert erejéig újra összeáll, de a többi, mond el Te!

– Mint már említettem korábban, különböző okok miatt újraélesztettük a Bedlam zenekart, és mindenképpen szívesen látunk a március 20-i budapesti koncertünkre, amely a Diesel klubban lesz. Dolgozunk pár új dalon, és a többi most még nem is tudjuk.

További info:
nomadband.hu

Fakan Csaba
Fotók: internet



A Rockabilly-sztori

A rock 'n' roll egyik legmeghatározóbb vonala az '50-es években jelent meg az USA-ban. A rockzenében és a popkultúrában is mély nyomokat hagyott, habár tényleg csak pár év tekinthető a fénykorának. A '80-as évek elején reneszánszát élte, és talpon is maradt egészen napjainkig, ahol szubkultúra formájában van jelen.

A sikere a szabadság, a lázadás és a szexualitás ötvözéséből született életérzésben rejlett, egy pörgős, táncolható zenével kísérve, melyet azonnal felfedeztek maguknak a tizenévesek. Ezáltal egy úgynevezett kulturális forradalom alakult ki. Jellemző stílusjeggyé vált a csattogó nagybőgő, a gyors gitár, a „go man go” ordítás, a csuklások, a dadogások és a hangmagasság hirtelen megváltoztatása.

Megalkotóként Elvis Presley-t tartják számon, a „That's all right” című régi blues dal feldolgozásával. A Sun Records jelentette meg Elvis első kislemezét, ez kiindulópontja lett a stílus további zenekarainak és zenészeinek: Roy Orbison, Jerry Lee Lewis, Warren Smith és az eredetileg country énekes Johnny Cash. Más kiadók is ráharaptak az új dallamokra, ezáltal futott be például Buddy Holly, Ricky Nelson, Eddie Cochran vagy Gene Vincent a Blue Caps-szel.

A klasszikus korszak tulajdonképpen 1959-ben, Buddy Holly halálakor zárult le, és 1960-tól már a rádiók sem nagyon játszottak rockabilly dalokat. Angliában 5 évvel húzta tovább a műfaj.

A '70-es években próbálkoztak még rockabilly feldolgozásokkal, de az igazi visszatérés a '80-as évek elejére tehető, amikor is az art rockot megúno fiatalok két

részre szakadtak: az egyik csoport megteremtette a punk rockot, a másik pedig visszatért a gyökerekhez és a rockabillyhez. A feltámadás fontosabb előadói például a Stray Cats, Robert Gordon, The Cramps. Ebben az időszakban sok country zenész lett népszerű rockabilly dalokkal, mivel az MTV által sugárzott technopop és glam metal már nem fedett le minden igényt. A '90-es években a rap és a grunge fellendülése miatt kissé vesztett népszerűségéből, de ez nem akadályozta meg a rockabillyt abban, hogy fennmaradjon igen jelentős szubkulturaként.

Főleg az USA-ban és Nyugat-Európában jelent meg, mint aktív közösség. A rajongók többsége foglalkozik hot rod autókkal, és általában a klasszikus '50-es évekbeli előadókat



is előszeretettel hallgatják. A Stray Cats óta a hajviselet és a ruha is szerves részévé vált a műfajnak. A stílusra jellemző a barkó, a szűk, felhajtott szárú farmer, a díszes övcsatok, a befésült Elvis-frizura. Nők esetében bő szoknyás ruhák, túsarkú cipők, gömbfrufu és copf, illetve szintén szűk farmer, tornacipő, klipszek és neccharisnya.

Magyarországon szűk rétegenek számít jelenleg a stílus. Képviselői a Mystery Gang, a Rockin' RockCats és a Boys from the Cellar. A rockabilly feltámadásakor próbálkozott a műfajjal Fenyő Miklós és a Hungária is, de sokak szerint a Gunning Dogs volt az első neo-rockabilly zenekar az országban.

Sinkó Szandra
Fotók: internet



Miért szeretnek az emberek karaoke-zni?

„Miért jó a szex? – Amiért a cukor édes.”
– hangzott el egy előadáson, még elsős koromban.
Azóta lassan rájöttem, hogy mi ennek a mondanivalója: vannak dolgok, amiken lehet gondolkodni, lehet róla vitatkozni, de vannak és kész.

Maga a karaoke japán találmány. Az eredeti elnevezése „karappo okesztura” volt, azaz „üres zenekar”, majd ennek rövidítéséből lett a KARA-OKE kifejezés.

Az éneklés, a hang valahogy mindig is hozzá tartozott az emberek életéhez. A munkát jobbra, könnyebben elviselhetőbbé tették az arató-dalok, lelkesítették a katonákat a katonanóták, a toborzóénekek. Nem hiába alakult ki az a kifejezés sem, hogy „örömben dalra fakadt”. Gyermekkorunkban édesanyánk altató dalokkal próbált megnyugtatni minket, és a szerelmi szerenád szokása sem véletlenül vált népszerűvé és romantikussá. A zuhany alatti éneklés pedig feldobja a reggelt, könnyebbé teszi az ébredést. Azt pedig csak félve említem, hogy amikor az emberek többsége enyhén alkoholos állapotba kerül, valamiért énekelni kezd.

Egy szó, mint száz: az éneklés valamilyen hormonális, biokémiai és élettani alapokon, de „bizonyíthatóan” örömet okoz az éneklő egyén számára (a környezet-hallgatóság-reakcióját kérem most figyelmen kívül hagyni).

A karaoke-zás, mint tevékenység, egy önkifejezési mód is, hiszen a dalt általában magának választja az ember. Ugyanakkor kellemes biztonságot nyújt a megszégyenülés ellen is, mert 1.: Ha nyilvános helyen élünk e szórakozási formával, akkor úgyis olyan hangos a zene, a mikrofon meg olyan halk, hogy majdnem mindegy milyen hangon és mit éneklünk (vagy éppen csak kántálunk), hiszen az emberek úgy



sem hallják vagy mindannyian velünk éneklünk. 2.: Ha pedig egy házbuliban kerül elő egy számítógépre telepíthető és használható karaoke-verzió, akkor a társaság nagy része ismerős, és nem félünk attól, hogy röhögés tárgyává válunk. Esetleg az is előfordulhat, hogy az etil-alkohol „jótékony” hatásának köszönhetően már mindegy is, hogy mi mit alkotunk a zenével, mert senkit nem érdekel, vagy már úgyis „fellépett” a társaság nagy része, így annak a biztos tudatában ragadjuk magunkhoz a mikrofont, hogy nem csak nekünk voltak gondjaink az ének órákon.

Személy szerint nekem az okoz örömet az éneklésben, hogy minél hangosabb hangokat adok ki magamból, annál felszabadultabbnak és szabadabbnak érzem magam. Más esetben pedig számomra a közös éneklés az összetartozást, az egységet, a barátságot jelképezi, ami nagyon jó érzés.

Én mindenkit szeretnék buzdítani, hogy próbálja ki bátran a karakoe-t, és lelje örömet az éneklés minden formájában.

Hellokitty
Kép: internet

Plesi az interneten



Osszeállította:
Boros Tamás

Most el kell mondanom, hogy egy újabb nagyszerű buli hatása alatt írom ezt a cikket. Plesit – vagy sokaknak már Plesi tanár urat – nem kell külön bemutatnom, hiszen többek

között a Hökkentő hasábjain is jelentek meg róla írások. Ezentúl már az interneten is megtalálható lesz, hiszen mire ezeket a sorokat olvassátok, addigra talán elindul – egyes közeli információk alapján –

a www.plesi.hu, más infók szerint a www.plesi.eu oldal. Érdekes megnézni, melyik az igazság.

Miért is? Ahogy Plesi (aki nem ismerné, Pleskonics Andrásról beszélnek, aki Szeged, de lassan az egész ország rocktörténésze, de hallottam már a rockminiszter kifejezést is) elmondta nekem, ezen az oldalon minden látható lesz. De hogy szűkítsük a kört: valószínűleg minden, ami „plesis”. A jazz, a blues, a soul, a funky és nem utolsósorban a rock, az ötvenes



évektől kezdve egészen a kilencvenesig. Hogyha megkérdezném, hová tegyük a mai rockot, bizonyosan rávágná Plesi, hogy add azt is ide.

Azért is érdemes ellátogatni a fent említett oldalra, mert ez a fickó fiatalabb, energikusabb, mint valaha. Még mielőtt bárki megfedne, Plesit valóban jó barátomnak mondhatom, ám e sorok nem megrendelésre, és nem lefizetés árán íródnak. Ami miatt még szintén megéri megnézni az oldalt, az az emberhez, mint személyhez kapcsolódik. Az óráin és a rockpöri nevezetű bulijain ugyanis a zenei stílusok széles sora vonul fel (CD segítségével) azok közül a zenék közül, amik amúgy érdekesek, és lehetségesek arra, hogy élőben is eljátszszák. Mint ahogy ezt sokszor lelkes félprofilok – akik szinte mentorként követik a jó kedvet varázsoló Plesit és a rendezvényeit – meg is teszik.

De egy szó, mint száz, az elmondottak, a szakmai háttér és a stáb (mert már arrafelé ilyen is összegyűlt) alapján nagyon bízom benne, hogy Plesi hivatalos honlapja is óriási siker lesz. Körülbelül akkora, mint az órái, és lassan, mint a bulijai.



Made in Hungária

Nem kedvelem Fenyő Miklós zenéjét. Nekem nem jön be a jimpi-jampi világ, és igazából ez a műfaj képtelen a megújulásra – nem a zene, hanem az egyhangúság miatt unalmas. Ennyit a szép bevezetőről. Elismerem azt, amit elért. A Made in Hungária róla szól. Az ugyanis tény, a '70-es években a nyugaton is élt Fenyő bizony merészet lépett, és bejött neki. Immár több mint harminc, sőt, majd negyven éve ünnepezt sztar hazánkban, és azt el kell ismerni, nem a mai, a szót lejárato értelmében.

A film főszerepét egyébként Szabó Kimmel Tamás alakítja, de feltűnik majd Fenyő Iván, Kiss Tünde és Scherer Péter is a színen. A film amúgy, kiszínezve vagy sem, rész-



ben magának Fenyőnek az életét mutatja be, kicsit musicales formában. Amolyan magyar hőstörténet, némileg, és már hallom is a szereplőket vagy a rendezőt (aki egyébként Fenyő Gergely, akinek a nevéhez az Idegölő vagy a Tibor vagyok... című filmek fűződnek), amint erről beszélnek, példaképet és irányvonalat adva a mai kulturális mocsárban lévő ifjúságnak.

A várakozás egyébként óriási a film iránt, a plakátok már hetek óta hirdetik, a mozik február 5-étől vették műsorra, de aki nagyon kíváncsi, az most talán nem öregszik meg: február 3-án már el is kaphatja a XL. Magyar Filmszemle alkalmából.

A film bemutatásával párhuzamosan már lehet kapni az azonos címmel kijövő CD-t is, amely 13 dalt és 3 karaoke verziót tartalmaz. Jó szórakozást mindenkinek.



Barack a zenei élvonalban is



Azt már több politikai elemző fejtegeti – bevallom, jómagam is aggályosnak tartom –, mennyi minden áldást és megváltást várnak az Egyesült Államok első fekete bőrű elnökétől, és bizony könnyen ez okozhatja a vesztét. No, de ez nem egy politikai elemző cikk. Tudniillik Barack Obamát felkapta a művészvilág is, legalábbis az angolszász országokban. Paul McCartneytól kezdve Bruce Springsteenig

mindenki teljes extázisban kampányolt Obama mellett. Ez persze arrafelé nem ritka – általában a demokrata elnökjelölt mellett mindig értelmi-ségi művészek széles csoportja sorakozik fel.

Nekem persze a legfurább, hogy a beiktatási ceremónia sorozata már-már a népmesei lakodalom hosszúra emlékeztet, amikor az ország, és rajtuk keresztül az egész világ válságban van. Olyanban, amilyenben állítólag 80 éve nem. De hát a legjobb felejteni.

Felejteni pedig hol lehetne másutt, mint celebparkon, persze csak a meghívottaknak. Az említett McCartney például az életműdíjat egyenesen az Obama-szavazóknak köszönte meg, legutóbb pedig az új elnök Ashton Kutcher partiján tette tisztelet.



Már a választási kampány alatt is sokszor járt neki rocksztároknak járó fogadtatás, egyszerűen imádták Obamát. Eszméje, személye vagy „csupán” a borszínében rejlő új lehetőségek az amerikai álom miatt, nem tudni. Esetleg egy fiatal, ambiciózus embert látnak benne. Még a legjelentősebb amerikai zeneesztornára is műsorára tűzte a beiktatási bálját.

Persze a zeneipar könnyen emel és ejt egyaránt. Ilyenkor – alkalmazkodva a megválasztott elnök választási szlogenjéhez – egyek vagyunk, mindenki mindenhova felsorakozik, ahova érdemes. Ez arrafelé már, mint írtam, évtizedekre visszamutató hagyomány. Remélhetőleg ez nem egy befejezetlen szimfónia lesz, elnök úr.

A titokzatos Belga

A hazai rap-élet különleges színfoltja ez a 4 fős csapat. Zenéjük és szövegeik ismeretében biztosra veszem, hogy Bauxitéknak mindenről megvan a véleményük, és ezt fellépésük előtt el is fogják mondani. Tudom, hogy a srácnok nem szívlelik igazán az újságírókat és a szokványos kérdéseket, ezért próbálok máshogy kezdeni.

– Kezdetként olyat mondjatok nekem, amiről nem szoktak titeket kérdezni, de el szeretnétek mondani!

Titusz: Így szokták mások is kezdeni. (nevet)

– És nincs semmi, amit magatoktól szívesen mondanátok?

Mégötlövés: Nincs.

– Jó, akkor lépünk tovább. Egy tévés interjú láttán tűnt fel nekem, és mások is mondták, hogy meglepődtek, milyen visszafogottak ezek a belgás fiúk, nem is olyan beképzettek...

Mégötlövés: Mert annak tűnünk?

– Mondjuk úgy: mások vagytok a színpadon, és más-milyenek abban az interjúban. Melyik az igazi arcotok?



Mégötlövés: Szerintem a kettő együtt. De ezt nem mondhatjuk meg.

Titusz: Na igen, ez nagy kérdés, ha megmondanánk, az túl egyszerű lenne. Ez egy rejtvény, olyan, mint a foci.

– Szeretitek a focit? Vagy inkább csak a külföldit?

Bauxit: Szeretnénk a magyart is, ha (jó) lenne, de igazából ritkán járunk meccsre. Ha megyünk, akkor azért, hogy gyűjtsük a beszélőseket.

– Hogyan készülnek a dalaitok?

Titusz: Ez egy rituálé, amiről megint nem szívesen beszélünk. Közé van egy kicsit a fekete mágiához... (persze ez sem komoly)

– Nagyon titokzatosak vagytok...

Titusz: A szöveget mindenki magának írja...

Mégötlövés: ...a zenét pedig Titusz. Meg egyszer a Tokyo bátyja is.

– Öltözködés: Tisza cipő, sapka, napszemüveg.

Mégötlövés: Mindig az évszaknak megfelelően. Télen rétegesen...

– A napszemüveg nem sötétít nagyon ilyenkor, este tíz óra felé?

Bauxit: Nem, pont jó, mivel nagyon vakítanak a színpadi fények.

(Titusz elköszön, meggy készülődni.)

– Sokfajta témát dolgoztok fel a dalokban: hagyományörzés, nemzetiség, környezetvédelem. Mi a véleményetek ezekről?

Mégötlövés: Nagyon fontosak.

– Ennyi?

Bauxit: Amit megéneklünk, az meg van írva.

– És a „magyar nemzetiség”?

Bauxit: Én szeretném a Himnuszt megváltoztatni,

mert szerintem már korszerűtlen. El kéne már szakadni Széchenyitől és Kölcseytől.

– Készítettek már gyerekeknek is albumot. Bejött az ötlet?

Mégötlövés: Úgy gondolom, igen. Sok kisgyerek hallgatta ezeket a számokat. Autogramot viszont nem igen szoktak kérni, mivel ők olyankor már ágyban vannak, amikor mi koncertezünk.

– Ezt olvastam a honlapotokon: „Az újságírói felhozatal nem jó irányba változott sajnos.”

Ezt a nagyon sok rossz tapasztalat mondatja velünk.

– Tudsz egyet mondani?

Nem egyet, milliót! Nem készülnek fel belőlünk. Bauxit: Ilyet pl. nem szoktak csinálni, mint Te, hogy megnéznek egy velünk készült riportot. Folyamatosan szakmai szarvashibákat vétének. Azt hiszik, hogy csak meg kell nyomni egy gombot a sztáron, és az újságíróknak onnantól semmi dolga nincs.

– Nagyon egyezik a véleményetek. Mindig ilyen jól kijöttök egymással?

Mégötlövés: Igen, hiszen nemcsak barátok vagyunk, hanem már inkább egy család.

– A mindennapok során mit csináltak egyébként?

Bauxit: Én egyetemre járok, a zenélés mellett folytatom tovább a főiskolán megkezdett tanulmányaimat.

Hogy a többiek erre a kérdésre milyen választ adtak volna, egyelőre talány maradt (mivel kezdeniük kellett már), és a nézeteik kifejtésével is kissé adósak maradtak – szemben azzal, ahogy előzőleg vártam. Dalban elmondva – úgy tűnik – jobban megy nekik...

Kovács Andor

Képek: internet

Palotai Boris: Zöld dió

A két világháború között kezdte munkásságát Palotai Boris, kétszeres József Attila-díjas író, aki a Nyugat novellapályázatán is nyert az Instruktor kisasszony című munkájával.

A Zöld diót 1968-ban írta. A regény a felbomlott házasságok és a kamaszok társadalmi beilleszkedésének témáját fejtegeti, ma is aktuális témákat. A válaszok mögött meghúzódó érzelmi következményeket boncolgatja oly hiteles lélekábrázolással, amilyennel ritkán találkozunk az ember a szépirodalomban. Leginkább a mai blog stílusához tudnám hasonlítani Palotai Boris írásmódját: könnyed, kalandozó, fesztelen – mintha legalábbis saját gondolatainkat olvasgatnánk agyunk virtuális naplójában. Persze a vulgaritás (mint hatásos irodalmi eszköz) nála még elmarad, tehát ez a fesztelenség teljesen letisztult, már-már naiv.

A regény főhőse egy kamaszlány, Kata, akinek a szülei elváltak. Az anyjával él – ha életnek nevezhető az az érzelmsivár tengődés, ami otthonukban zajlik. Katának anyja kínkeservesen próbálja boldoggá tenni magát, keresi a férfit, aki mellett végre örömet lelhet (aki mellett nem

kell látástól vakulásig dolgoznia, hogy eltartsa a csonka családját). A nagy férjvadászatban még tulajdon lánya születésnapjáról is megfeledkezik. Egyre megy. Kata apja sem mintaszülő: üzleti tárgyalásként bonyolítja le a lányával való találkozást,

titkárnoje jegyzi be a napi beosztásába, s elegánsan pénzzel jutalmazza születésének napját. Főhősünk érzelmi élete tehát elég kiégett, de próbál a helyzet ellen lázadni – jobban is, mint amennyire az egy átlagos kamasztól kitelik. Keresi a szerelmet, de nem találja, vagy azt hiszi, hogy nem találja. Keresi az érzelmi támasztát, keresi a mentsvárát, akinek fontos, s aki befoglalja az emlékezetébe minden apró mozzanatot, szavajárását, haja apró libbenését a szélben. Csavarog reggeltől estig, csak hogy ne kelljen az anyja enyelgését hallgatnia a telefonba. Álmodozik, mereng, iszik, fiúzik, szórakozik, s közben egyre csak vívódik saját magával. Akármennyire is nyugodt tevékenységnek tűnik a folyóparton való heverés és a has sütetése, nála az is felér egy szigorúan zártkörű filozófiai

értekezéssel. Hogy hol találja meg a boldogságot, azt majd az olvasó eldönti maga, mindenesetre nem egyszerű az élet a könyvlapokon sem. Pofont kapunk attól, akit szeretünk, gyengédséget attól, akitől nem érdemelnénk, feje tetejére áll a világ, s az önérvék is haldokolnak egyik történelemről a másikra ugorva.

A kötet soraiból az életerő úgy árad, hogy már-már széthasítja a lapokat, s emellett a humor is jelen van – végletekig fanyarkás ugyan, de nagyon elragadó. Olvassatja magát a könyv, hisz ki ne lenne kíváncsi egy mellőzött és kétségbeesett kamasz sorsának alakulására? Egy furcsa érzés marad egyébiránt az olvasóban, ahogy befejezi a regényt – tipikusan olyan olvasmány ez, ahol az ember az utolsó mondat után is lapoz még egyet a folytatásért. Kimaradt volna a nyomtatásból egy lap? Játsszik tovább az író, csak már nem Katival, hanem velünk.

Török Rozália

Kép: internet



A romantikus erkölcsös

Királyasszony lovagja

A romantika megtestesült lovagjaként párbajozza be magát a női szívekbe Ruy Blas, aki tiszta lelkű, magasztos érzelmeivel hódítja meg a spanyol királynét. Victor Hugo egyik leggyakrabban színpadra állított darabját Forgách András által újrafordított változatában mutatták be január 30-án a Nagyszínházban. Nem kisebbítve Mészöly Dezső fordításának értékét, utódja is remek munkát végzett, felfrissítve, de nem szlenggé vagy más korcsá alakítva a fordítást. A páros rímek meglepően játékosak, nem egyhangún kiszámíthatók. A fordító könnyedsége a nézőre is átragad. Maga a történet a spanyol királyi udvarban zajló, örökmozgó intrika-hálózatba kalauzol, ahonnan a királyné által száműzött főúr – Don Salluste (Megyeri Zoltán) – készült bosszút állni az őt ért sérelmek miatt. Eszköze lakája, Ruy Blas (Kamarás Iván) lesz, aki elméletileg lángoló szerelemmel rajong a királynéért.

Kamarás Iván az Kamarás Iván, az „erkélyjele-
netek” szakértője – hozza is formáját. Kezdetben bátorítalan és bizonytalan, majd hatalmas erejű miniszterre emelkedve nem fél többé a királynét szeretni. Minden kötelező elemet hoz, habár számomra néhol kicsit halovány és kevésbé energikus. Kimondja – nekem az aznap esti – a kulcsmondatot: „...ha rövid hát az élet, tanuljunk meg örülni mások örömeinek”. Neuburgi Mária, azaz Gubik Ági királynői szépség, magas és büszke, mint a márványszobrok, de előtör belőle kislány énje, amikor mintegy gúzsba kötve szenved a spanyol udvarhölgyei gyűrűjében. Tud nyafogni, cinikus lenni, tud a dumasztabszerű királynéi ruhájában a szerelme mellé omlani, és elsíratni kedvesét. Még többet is tudna, ha nem csak ennyi jutott volna neki.

Victor Hugo azonban további trükkökhöz folyamodik, kicselezi a női szíveket, és a bölcse-

kedők-elméledők számára igazi jellemparádét vonultat fel. Itt van Don César de Bazan (Horváth Illés), aki kitűnő balerina módjára egyensúlyoz a cinikus, mulatságos kalandor szerepében, s aki keményen érkezik saját álruhás szerepének megformálására. Erőtéljes, a legfelső sorokban ülöknek is játszik, kipellengérez a kétszínűeket, álszenteket, hamiskartyásokat. Az egész spanyol udvari cirkusz a saját érdekek mentén megszervezett munkavacsorák révén létezik, ahol miniszterek osztják a lapokat – a legjobbakat ismerőseiknek, azok ismerőse-



inek, és azok is ismerőseiknek. Nyilván a kegyvesztett pozíciót sérelmezi Don Salustio de Bazan is, aki álruhás komornyikként könyököl vissza magát az udvar falain belülre, és mozgatja a szálakat. Megyeri Zoltán igazi (nem Batman-féle) sötét lovagként eleve bukásra kárhoztatva, gonosz

Hókuszpók módjára kotyvasztja terveit. Hihető és hiteles. Ki kell emelni még Jakob Tamást, a langaléta szélmalomharcost, aki Don Guritan szerepében a helyzet és jellemkomikum nehézfegyverzetében parádés kelekótyasággal illeg-billeg. A legnagyobb sztár a színpadon mégsem látható. A szerző volt az, aki egy sokkal korábbi forradalom idején kiharcolta számunkra a klasszikus francia, dramaturgia nélküli színházi élményt. A klasszikusan fenséges tragédiába humort és romantikát csempészett, megsózta, borsozta a jellemeket, s a fő erkölcsi irányvonalat megtartva tovább hirdette a mindenek felett álló emberi erkölcs értékeit.

Balázs Marietta
Fotók: internet

Kiállítás

Ívek a Tisza felett

A Fekete házban látható kiállítás központi témája az a vasúti híd, amelyet 1858-ban adtak át a vasúti forgalomnak Szegeden. A Szegedet Temesvárral összekötő vasútvonal kritikus eleme volt ez a híd, amelyet keszonos technikával építettek. Ez azt jelentette, hogy a híd építéskor gőzgéppel előállított 3 bar nyomású levegő segítségével préselték ki a híd cölöpkamráiból a vizet. A híd különlegessége volt, hogy kétpályás vasúti hídnak épült, két pillérsorral. A pillérszögmeneket egyenesen Glasgow-ból szállították az építkezés helyszínére. A híd történetében kiemelkedő fontosságú állomás volt az 1883-tól 1888-ig tartó időszak, hiszen ekkor ezen a hídon közlekedett a London-Konstantinápoly között közlekedő Orient expressz is.

Megdöbbenő, hogy ez a híd még abban a korban épült, amikor a hőmérséklet-változás okozta tágulási-összehúzóási folyamatoknak semmiféle jelentőséget nem tulajdonítottak a tervezők: a híd főtartóit mereven kapcsolták a pillérekhez és a hídfőkhöz. Többek között ennek köszönhetően 1930-ban a vágánypár északi vágányát üzemen kívül helyezték. Bár a híd az idő múlásával egyre rosszabb műszaki és statikai állapotba került, mégis fontos szerepet töltött be. A második világháború alatt például a Románia felől Németországnak szánt olaj szállításában volt jelentős szerepe. A híd végőrája 1944 nyarán jött el, ugyanis amerikai B-24-es „Liberátor” gépek lebombázták a hídfőket.

A híd egyetlen ma is látható mementója az újszegedi hídfő köpillére. A tervrajzokból, korabeli fényképekből álló szép kiállítás legérdekesebb elemei a bombázó gépekről készített légi felvételek, illetve a híd méretarányos makettje. A kiállításon helyet kapott egy tabló, amelyen a transzbalkáni vasútvonal tervei láthatóak, közte egy új szegedi vasúti híddal, melynek megépülése még jó ideig várat magára.

Szekely

Tonight: Franz Ferdinand

A skót Franz Ferdinand nevű négyest talán már senkinek nem kell bemutatni: 2002-ben törtek be a köztudatba, olyan lendülettel, ami új szint vitt az „alternatív” életbe, és alapja lehetett a Kaiser Chiefs-nek, a Bloc Party-nak...

Több mint 2 év telt el a második album megjelenése óta. Sokáig egymásnak ellentmondó hírek keringtek a harmadik lemezzel kapcsolatban: Alex Kapranos frontember Billboard-os interjújában még dirty popról hallhattunk (ami a punk-pop ellentéte, vagy valami olyasféle), de volt itt még afrobeats, meg hogy teljesen más lesz, mégsem annyira más... A korábbi megítélések után, a megjelenés közeledtével már teljesen pozitívan nyilatkoztak a számokról a srácok. A Tonight: Franz Ferdinand, a korábban tervezett nyár helyett végül január végén jelent meg.

Az első szám, a már november óta hallgatható Ulysses a korábbi slágerekhez képest elég gyengének tűnik, de az albumot nem ez alapján kell megítélni – a legtöbb dal karakteresebb és jobb. Viszont az elhangzottakhoz képest

a Franz Ferdinand úgy újult meg, hogy nem is újult meg igazán. A beigért punkoskodás nem annyira jelentős, és a pattogásból is visszavettek. Több szinti (oros származású polywox) a Lucid Dreams-ben, afropop-nak nevezett hatás a Send Him Away-ben. Az éles dob és cin hangzását pedig csontokkal és fogakkal teli üvegekkel színesítették.

Az album limitált szériában bónuszlemez, a Blood-al is kapható. Ezen a Tonight:... számainak remixelt változatait hallgathatjuk, de igazán csak a FF fanoknak lehet fontos.

Igaz, hogy a Tonight: Franz Ferdinand nem múlja felül az első, 5 évvel ezelőtt megjelenő, áttörést hozó Franz Ferdinand, és az utána következő You Could Have It So Much Better albumokat, de ennek ellenére beillik a sorba, a lista végére. Az igazi újítást hozó albumot pedig várjuk.

Szilágyi Kata
Fotó: internet



Az ő mozija

Zsigmond Vilmos hollywoodi legendaként tért vissza szülővárosába

Szombat délelőtti csúcsgérgalom a Belvárosi mozi előtt: tévéstábok sietősen pakolják ki a felszereléseket, a szőnyeg előttünk vöröslök, a kávézóban gőzölgnek az első koffeinadagok. Nincs filmbemutató. Sem koncert. Zsigmond Vilmos Oscar-díjas operatőr érkezik a felújított, háromdimenziós technikával felszerelt Belvárosi mozit megnézni.

„Együtt gyerekeskedtünk, és megcsináltunk minden csinyt, amit a korunkbeli srácok csak elkövethetnek. A legviccesebb az volt, amikor bekát tettünk a lányok nyakába” – meséli id. Wirth István, aki 70 év óta elsősor találkozott az azóta tengerentúltra került gyerekkori barától.

A két régi ismerős villogó vakuk fényében eleveníti fel az emlékeket, majd Pisti bácsi a tisztavirágzásról általa forgatott filmmel ajándékozza meg Zsigmond Vilmost. Később elmeséli, hogy még Amerikába is elutazott, ahol büszkén mutatta meg családjának, régi pajtásának óriási plakátját. Míg az Oscar-díjas operatőrt tévések faggatják, Wirth István tovább mesél a gyerekkorukról, a Tiszáról, Zsigmond Vilmos szépséges nővéréről.

„Rengegetet fociztunk együtt, aztán ő elment Pestre, majd végleg elhagyta az országot” – mondja István.

Abban nem jutottunk dülöre, hogy pontosan mikor hagyta el Zsigmond Vilmos Szegedet, csak annyit tudtunk, hogy 1956-ban már Pesten rögzítette a forradalom eseményeit. Ezután Amerikába költözött, ahol kezdetben fotólaborokban, majd „B” kategóriás mozifilmekben dolgozott. Az első sikereit a „The Hired Hand” című munkájával aratta Peter Fondával. A leghíresebb amerikai

rendezővel (Brian di Palma, Woody Allen) dolgozott együtt és a legnagyobb amerikai sztárokkal (Robert de Niro, Goldie Hawn, Angelina Jolie) forgatott. 1978-ban díjra váltotta az Oscar-jelölést a „Harmadik típusú találkozások” című filmjéért. Még két Emmy-díjat is besöpört, 2001-ben Corvin-láncot kapott, 2004-ben Szeged díszpolgárává avatták, legutóbb pedig a „Fekete dália” című alkotásért ismét Oscarra jelölték.

„Sajnos nem tudom úgy figyelemmel kíséreni a magyar film sorsát, mint ahogy szeretném, az egy évben egyszer megrendezett hollywoodi magyar filmhéten tudok csak megnézni pár filmet” – kezdi Zsigmond Vilmos. Elmeséli, hogy nem is igazán tudja tartani a kapcsolatot magyarokkal, de annak nagyon örül, hogy idén felkérték a Filmszemle zsűritagjának, így alkalma lesz pótolnia lemaradását. Büszkén mutatja be pesti vállalatát is, amelyet azért hozott létre, hogy a Nyugat-Európából Magyarországra importált csúcstechnikával segítse a hazai alkotások megfelelő technikai hátterét és szakmai színvonalát.

Szegedre ritkán jut el, ez alkalommal is csak pár órát tölt itt családtagjaival, ismerőseivel, de arra még szakít időt, hogy végigjárja a mozit, bekukkantson a gépházba, és belenézzen a 3D-s U2 koncertfilmbe. Büszkén vonul be

a róla elnevezett terembe, és hollywoodi természetességgel viseli a körülötte szaladgáló sajtósokat. Kicsit pózol, és a 3D-s szemüveget is felpróbálja az összehatás kedvéért.

Amikor a 3D technikáról kérdezzük, kissé kételkedve válaszol.

„Ugye nincs szükség arra, hogy egy Rembrandt-kép háromdimenziós legyen? A moziban sem ez az elsődleges szempont. Ha a sztori jó, akkor a technika

csak másodlagos. Minél kevesebb a szöveg a filmekben, annál jobb” – gondolja, ugyanakkor bízik abban, hogy sok embert fog a moziba csábítani ez a fajta technikai bravúr.

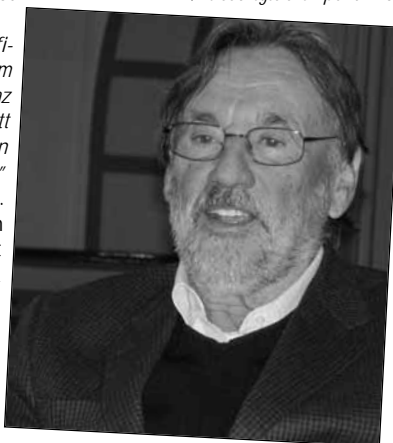
„Egyre nehezebb elmozdítani az embereket a tévéjük elől. Nekem is otthon van egy kétméteres vászنام, és többnyire ott nézek filmeket. Persze abban is van valami, amikor óriás ember együtt mozizik.”

Úgy véli, nehéz már tovább fokozni a mozi-

élményt a három dimenzió bevezetése után, de lát még lehetőséget az IMAX-moziban, amikor monumentális vászonra vetítenek, és az ember még inkább részesévé válhat a filmnek.

Balázs Marietta

Fotó: Vincze-Fekete Máté



Minél homályosabb szabad szemmel, annál jobb szemüveggel

A világhírű ir együttes, a U2 koncertfilmjével új korszak kezdődött a szegedi mozizás történetében: ez volt ugyanis az első térhatású produkció, melyet a Belvárosi mozi nemrég, közel 48 millió Ft-ból felfejlesztett Zsigmond Vilmos termében vetítettek le.

Már előző év áprilisában beharangozták e jelentős újítást, és szeptemberre ígérték az első három dimenziós filmek „érkezését”, végül csak december 15-én kezdődhettek el a munkálatok, az új technika felavatására pedig egy hónapot kellett várni. Január közepétől 1100 Ft-ért, diákigazolvánnyal pedig 950 Ft-ért részesülhetünk ebben

a nem mindennapi élményben, amely vidéken egyedülálló. Nem csoda, hogy messze földről, több városból is ellátogattak az első vetítésekre politikusok és egyéb közéleti személyiségek, hogy aztán kicsit irigykedve távozzanak.

Mi viszont kíváncsian érkeztünk a koncertre vagy filmre – hirtelen nem is tudom, minek lehetne inkább nevezni, merthogy a zenei élmény és a látvány egyszerre kerítik hatalmába az embert. Ahhoz azonban, hogy igazán élvezni lehessen a látottakat, szükséges persze egy speciális szemüveg is, amelyet a belépésnél megkapunk. Nem árt vele vigyázni, mert egyenként 14 ezer Ft-ba kerülnek.

Szerencsére elég erős anyagból készültek, nem nagyon lehet őket hajtogatni, kipróbáltam... Ami pedig a helyfoglalást illeti, 3D esetén éppen hogy előre érdemes ülni a teremben, szemben egy átlagos filmvetítéssel. Így az amúgy gyakran unalmas filmelvezetések is kifejezetten élvezetesek voltak, mert egy kis fízeltőt kaptunk a 3D-s animációs alkotások világából is.

Majd egy különleges felvezető után felcsaptak a „Hello, hello” dallamai és az „Uno, os, tres” vezényszavakra (mivel a koncertet a dél-amerikai Vertigo turné utolsó állomásán vették fel) be is indult a 83 percnyi örület a jól megszokott U2-s hangzással, Edge összetéveszthetetlen gitár-

hangjaival, és a banda mindenkit magával ragadó lendületével. Nem is csoda, hogy az ember legszívesebben együtt tombolt volna a tömeggel. Erre ezúttal, ha nem is volt lehetőség, a gyönyörű képeknek köszönhetően egészen apró részletekre lehettünk figyelmesek: Bono izzadságcseppeit éppúgy láthattuk, mint a számok közötti gyors gitárserét, de egyből feltűnt a frontember magasaltalpu, holdjárója” is. Eközben szólt a Beautiful day, a Bloody Sunday, a One, a With or Without you, a Where The Streets Have No Name, hogy csak a legismertebbeket említem. A térhatás ugyan nem „jött át” mindig (gyakran szabad szemmel sem volt igazán más a kép), Bono Vox azért gondolt a mozinézőkre, s egy-egy mozdulattal, felénk nyújtott kezével igyekezett növelni a 3D-s hatást. Naná, nagy színész... Nem beszélve Larry Mullen dobfelszereléséről vagy Adam Clayton gitárjáról, amelyet szinte meg tudunk volna pendíteni, annyira közel tartotta hozzánk.

A politikai, emberi jogi, pacifista jegyeket is magán hordó koncert végén szokás szerint ráadás-ként jött még pár nóta, és remélhetőleg jönnek majd a jobbnál jobb akció- és horrorfilmek is – kinek mi a vágya – havonkénti váltással a Zsigmond Vilmos terembe, ahol a nézők a vetítés hetei alatt szinte megérinthették Bono-ékat. Egy biztos, a zenéjük, stílusuk valóban mindenkit megérintett.

Kovács Andor
Kép: internet



Transz-Szibéria

Moszkva végállomás?

Brad Anderson A gépész után újra tető alá hozott egy kellemes filmet. A Transz-Szibéria szintén egy merész (és mindemellett eléggé sikeres) próbálkozás a rendező részéről. A címből már könnyen rá lehet jönni, hogy a filmnek van valami köze a vonatokhoz, méghozzá nem is kevés. Hitchcock Londoni randevúja óta talán ez az egyik legjobb „vonatos” film. Woody Harrelson is végre magára talált, a Született gyilkosok óta nem mozgott ilyen otthonosan egy szerepben sem. A történet dióhéjban annyi, hogy egy harmincas pár Pekingből Moszkvába utazik vonattal, és útjuk során drog-csempészekbe botlanak, amely különböző bonyoldalmakhoz vezet. Úgy vélem, hogy a cselekmény némiképpen háttérbe szorul a szereplők belső vívódása mögött. Nem is lehet megállapítani, hogy a rendező részéről ez szándékos volt-e, vagy csak a sztori gyenge, a karakterek pedig túl erősek. Woody Harrelson hihetetlenül jól adja elő a kis na-

ív, lelkes férjet, akit már szinte sajnál az ember, hogy nem veszi észre, mi zajlik körülötte. A feleségét alakító Emily Mortimer szintén remekül játszik. Az erős karakterek ahhoz is hozzásegítik a nézőt, hogy észrevegye: nemcsak a vonat halad A-ból B-be, hanem a szereplők személyisége is fejlődik egészen Moszkváig. A film további pozitívuma, hogy nagy

hangsúlyt fektet magára az útra, a Transzszibériai vasútvonalra, átadja az orosz vidék hangulatát, bemutatja az embereket, így kapunk egy kis betekintést a keleti kultúrába. Én mindenképpen hitelesnek tartom.

A képkalkítás bizonyos jelene-
teknél már nagyon amatőrnek tűnik, bár ez lehet azért is, mert mostanában nagyon divatos a kézi kamerázás.



Bevett dolog életlen, dekomponált képeket készíteni, mivel így a néző jobban belekerülhet a cselekménybe, mégis több esetben is indokolatlanul éreztem. Voltak olyan snittek a cselekmény szemszögéből,

amelyek teljesen nyugodtak voltak, nem volt semmi akció, de a kép mégis remegett vagy hosszú másodpercekre életlenné vált – ez inkább

kizökkentetett, mintsem jobban beszippantott volna. A cselekmény hetven százaléka a vonaton



játszódik, mégsem érzem azt soha, hogy már unalmas a helyszín, vagy monoton lenne a film. Érdekes volt látni az ottani embereket, akik valószínűleg helyiek lehetnek, hiszen nagyon karakteres arcvonásaik voltak, főleg az idősebb asszonyoknak. Sokat elárulnak a vidékről, és hozzátesznek a film hangulatához, éppen úgy, mint a főszereplő fényképezőgépe, ami egyszerre jelent védelmet és okoz problémát a házaspárnak. A rendező nagyon jól egyensúlyban tartja a fényképezőgép jelentőségét, s noha nem kap sok szerepet a gép, mégis újabb és újabb feszültséget kelt, ami teljesen átszövi a filmet, és az egész mozi alapját képezi.

Úgy gondolom, amit Brad Anderson rendező új alkotásával el akart érni, azt el is érte: az ember egyrészt kíváncsi a Transzszibériai vasútvonalra, és nagyon kalandosnak gondolja az egészet; másrészt elfogja a félelem és a rettegés, amire az egész film hangulata rányom, ördögien tudatos módon.

– nasty –
Fotók: internet

Igenember

Az igen az új nem!

Először hallva a címet nem gondoltam semmi komolyra, semmi izgalmasra. Azt gondoltam, gagyi lesz. A cím legalábbis az: egybeírva, leegyszerűsítve, odalökve a közönség elé – nem a legjobb. Sokadjára hallva sem hangzik jobban, de a film után másképp vélekedek róla.

Adott Carl (Jim Carrey), egy megfáradt, a mindennapok szürkeségében elhomályosodott ember, akit gyakorlatilag nulla százalék inger ér, hiszen elzárkózik mindentől, ami egy kicsit is ki-mozdítaná önként vállalt szűkületéből. Munkája éppúgy hidegen hagyja, mint legjobb barátja eljegyzése, volt felesége, vagy a lábát lefűrészelni készülő akcióhős a tékából kikölcsonzott film képkockáin.

Vagy mégsem? A film ezen perceiben nem azt a Jim Carrey-t látjuk, aki az Ace Venturában vagy a Maszkban idiótaként, mégis fantasztikusan grimaszol és megnevetett, hanem akinek elhiszünk, hogy rosszul alakul az élete, és akit sajnálunk, mikor fapofával végigmegy az utcán.

Aztán persze jön a változás: Carl, egykori munkatársa jóvoltából hirtelen egy fanatikus, szektaszerű tömegben találja magát, s pár perc múlva már ő is az igenemberek csoportját gazdagítja – azaz megfogadja, ezentúl mindenre igent mond. És hősünk ezt véresen komolyan be is tartja, még akkor is, ha egy hajléktalant kell hazaszállítania, perzsa feleséget kell rendelnie a neten, le kell ugrania egy hídról, vagy el kell fogadni a hetvenéves szomszéd néni szexuális ajánlatát. A kellemetlenül induló dolgok valahogy mindig jól végződnek, s Carl már nemcsak kötelességből mond igent, hanem azért is, mert ezt szeretné. Ráébred, hogy az igenekből profitálhat is: előléptetik, barátokra lel és megismerkedik Allisonnal (Zoey Deschanel), az extravagáns és bájos életművészsel, aki újra felkelti Carl-ban a szerelmet. Zoey Deschanel megjelenése üdítően hat mind a cselekményre, mind a nézőkre. Kedvességével, szépségével elvarázsol bárkit, s végre hűsvér nőért küzd a főhős, nem egy hollywoodi álomlányért.

Az igenek azonban lassan eluralkodnak Carl életén, fél bármire is nemet mondani, fél, hogy az átok lecsap rá, valójában viszont



attól fél, hogy az élete újra olyan sivár lesz, mint nememberként volt. Ezzel azonban éppúgy elront mindent, mint ahogy elrontotta a végtelen számú nemekkel. Nem lenne azonban romantikus vigjáték, ha minden maradna a régi-ben, így hát Carl-t végül kijózanítja egy baleset és mestere szavai, s jöhet is a happy end.

Az Igenember nem az a film, amelyik megváltoztatja életünket, gondolkodásunkat, de nem is az egyszer nézhető kategóriába tenném. Inkább úgy mondanám, hogy ha fogékonyak vagyunk rá, segíthet abban, hogy elinduljunk a járattan ösvényen, de lehet, hogy csak jót nevetünk rajta, és elkönnyeljük, hogy Jim Carrey még mindig nagyon tud. A legtöbbben viszont úgy állunk fel a villanygyújtás után, hogy ezentúl egy csomó képtelennek tűnő ötletre csak azért is igent mondunk!

Zsófi
Fotók: internet



A szabadság útjai

Amerikai álom

Mielőtt még elutasítanánk mások meghívását, arra az erős érvre támaszkodva, hogy Leo és Kate párosa egyszer már elég volt a moziban ahhoz, hogy többször ne akarjunk velük filmet látni, vessünk egy pillantást a filmelőzetesre. Ekkor már nem a két színész neve fog befolyásolni minket.

Sam Mendes, Oscar- és Golden Globe-díjas rendező az Amerika szépség bemutatását követően vált híressé, melynek sikerét azóta sem tudta megismételni. Ím, az újabb kísérlet A kárhozát útját és a Börnyakúakat követően. A szabadság útjai igyekszik beváltani a hozzá fűzött reményeket: négy Golden Globe-díj jelölést kapott – melyből egyet Kate Winslet el is nyert a legjobb női alakításért –, illetve a napokban kihirdetett Oscar-listán is több helyen szerepel. Persze ettől még nem feltétlen lesz jó egy film...

A szabadság útjai (Revolutionary Road) az ötvenes évek Amerikájának mindennapi kétarcúságára mutat rá. Tökéletesen gépies, állandóan mosolygó és minden ábrándtól mentes társadalom, melybe beleszöppen egy olyan házaspár, akik valamiért elútnak a környezetükben élőtől. Wheelerék nem elégszenek meg a nyugalmas, édes gyerekek és hasonló családok társaságában eltöltött mézmaszos étellel, ami mögött a teljes unalom áll. Ekkor születik meg bennük az ötlet, hogy Európába mennek, és Párizsban



elkezdenek egy olyan életet, melyet valóban megérdemelnek. Az amerikai társadalomból persze nem ennyire könnyű a menekvés. Meg lehet valósítani egy nagyratörő tervet egy olyan környezetben, ami minden újat elutasít? Képesek vagyunk bizonytalan álmainkat választani, ha megjelenik mellette a gazdagsággal kecsegtető siker? A Leonardo DiCaprio és Kate Winslet által alakított házaspár élete ezúttal cseppet sem romantikus, inkább feszültséggel teli. Szorongásuk oka nem csak monoton életük, hanem egymással megosztott mindennapjaik. Vajon sikerül megtalálniuk a kiutat, vagy végleg visszarántja őket környezetük?

A történetben mint a rendező szócsöve lép fel a kedves, idős házaspár beteg fia (Michael Shannon), aki lelki sérültségének köszönhetően „legálisan” közhölhet minden társadalmi normát sértő véleményt, ami nem más, mint a valóság őszinte, reális meglátása. Az igazság persze mindenkinek fáj, kimondása pedig itt sem múlhat el következmények nélkül.

De a csattanót mégsem lehetem le, úgyhogy tanácsom a szkeptikusoknak: ezúttal ne ezzel a példával védekezzenek, most valami kreatívabbra van szükség.

Kliszek Zsuzsa
Fotó: internet

Filmajánló

Kínzó együttlét

Rendezte: Jan Bonny

Szereplők: Matthias Brandt, Susanne Bormann, Victoria Trauttmansdorff

Hol? Mikor? Belvárosi mozi, Csöke József terem, január 22 – 28.

Megint ezek a nők. A mindennapi családi idill, a nem túl érdekesítő munka megmólyosítja a Hoffmann család érzelmeit is. Georg rendőr, akit nem érdekel, amit csinál, Anne pedig tanárnő. Az egy nap huszonnégy órából álló rutin azonban felborul, amikor Anne agresszívvá válik, és ezt levezeti azon, aki éppen kéznél van. Egy házasságban ez általában a férj. Női csetepaté.

Mongol

Rendezte: Szergej Bodrov

Szereplők: Tadanobu Asano, Aliya, Tegen Ao

Hol? Mikor? Belvárosi mozi, Csöke József terem, január 29 – február 4.

A Temudgin név nem mond semmit. Nem véletlenül „változtatta meg” viselője Dzsingisz kánra. A kazahok most megmutatják. Viszontagságos és nehéz útja ez egy nagy embernek. Apja, a kán halála után a fiú határozottan halad célja felé. A mongol törzsek egyesítésén dolgozik, igen hatékonyan.

Tűsarok

A mamit akarom!

Pedro Almodóvar a nők nagy pszichológusa. Kifordítja, kipakolja a lelküket, mint egy női táskát. Kidobálja belőlük a lomokat, majd minden kedves csecsebecsét visszalopkod bele. Összes filmje a gyengébbik nem természeti jelenségszerű személyiségéről szól hosszú balladába oltott történetfolyamként, amely végighömpölyög a férfiagyakon. Elég, ha Volverre gondolunk. Raimunda (Penelope Cruz) szintén eltakarítja férjét az útból, és halálosan szépen dalol. A filmes ikon transzvesztita, homoszexuális és zavaros elméjű főszereplői pikáns kórképet adnak az identitászavaros társadalomról. Itt pedig hozzadjuk a Rossz nevelést, amelyben Gael García Bernalt parádézik. Egy másik remeke, a César-díjas Tűsarok, amelyben egy énekesnő-diva-édesanya (Marisa Paredes), Becky és lánya viszonyának állomásain járunk (itt pedig azonnal felkiáltunk a Mindent anyámról képkockái apropóján, amelyben szintén Marisa Paredest láthatjuk). Rebeca (Victoria Abril) anyja árnyaként nő fel tőle távol, személyiség nélkül, egyetlen vággyal a lelkében. Betegesen próbálja őt utánozni, annyira, hogy anyja volt barátjához megy feleségül. Victoria Abril nem magas, nem szőke, nem dús keblű, nem kirívóan szép arcú színésznő, mégis az összes vad, elemi nőiséget megjeleníti, szemében egy riadt, árva lány ártatlanságával. Abril kisasszonyt még számos pazar szerepben láthattuk például a Bokszmeccs a lélekért vagy

az Atame című másik Almodóvar-moziban. Nem az a fajta egyéniség, aki azonnal kitűnik a tömegből, de ha kamera elé kerül, meglepően eddik. A szemében rejlik minden ereje, abban benne van egy szégyenlős kamaszlány, egy harcias némbor, egy készséges titkárnő, egy henegegő rikkancsgyerek, a többieket most nem látom. Kellően borzas vagy extrémén csillogó, szürke egér vagy színes paradicsommadár. Eljártssa az anyja érzelmi bilincseiben megbénult gyereklányt, aki férfiakban, transzvesztitákban egyaránt a mamát keresi. Még jobban akarja szeretni, az örületig rajongani érte. Amikor hosszú távollét után újra találkoznak, Rebeca bemutatja őt egyetlen barátjának, Végzetnek, aki anyja imitatoraként lép fel esténként. Majd egy büntett révén kiszakadunk az érzelmi körhintából – a rendőrfelügyelővel (Miguel Bosé) tartunk, és nagyítóval nézzük tovább anyát és lányát.

Rebeca férje megölésének gyanúsítottjává válik, neki pedig a nyomozó lesz gyanús. Szócsatákon keresztül tangóznak a beismerő vallomástól a szerelmi vallomásig, miközben egyre több személyiség és arc todul a néző elé. A nyomozó kissé anyáskodó-atyáskodó jelleggel és egyben mély érzelmeivel közelít a lány felé. Közben felhangzik a „Piensa en mí” (Gondolj rám),



Becky egyik legszebb száma. A dalt az édesanyja éneklte egy színházi visszatérő fellépésén, lányának üzenve vele. Először látunk rajta igazi érzelmeiket, és egy kicsit megbomlott a diva külseje is. A karperec lerepül a karjáról, és ő sírni kezd. A melodramatikus, mexikói szappanopera-szagú érzelmi dagályosságot és giccs jellegű letisztult dallamok és spanyol szövegek teszik ringatóvá. Az érzelmek áradása és az eltűzottság azonban belefér a latinos, nagyszabású életvitelbe és a magas hőfokon égő emberek lelkivilágába. Becky, a nő, bús-piros tűsarkon érkezik, ami magasabba emel mindenki másnál. És belehasít mindenki dobhartójába. Jellegzetes nyomot hagy a lelkeken, miután viselője végül kénytelen megválni tőlük, mert vissza kell kerülnie az átlagos halandók szintjére – ahonnan mindenki mezítláb indult.

Balázs Marietta
Fotók: internet

Kommentár



Kovács Andor

Hogy miért is várom a tavaszt?

Nem győzöm hangsúlyozni, milyen nagy lehetőség a hallgatók számára az, hogy egy egyetemen, így itt Szegeden is, ennyi sportolási lehetőség közül választhatnak ingyen, ritkább esetben bizonyos költségek árán. És nemcsak mint lehetőségről van szó, hanem egy olyan szükséges, fontos dologról, amely jól kiegészíti a tanulós-bulizós hétköznapokat. Persze lehetne megint áradozni a mozgás egészségre gyakorolt jótékony hatásáról, hogy jobban fog utána az agyunk stb. Ez mind igaz is. De, ha csak arra gondolunk, hogy egy tesis kurzuson hány új „arccal” ismerkedhetünk meg, akik közül az egyikről kiderül, hogy az évfolyamtársad unokatesója, a másikat pedig tanította a „fater” még a gimiben. Nem beszélve a harmadik újonnan megismert emberről, akinek nem sikerül megjegyezned a nevét se, és valószínűleg ő se fogja a tiedet. De egyszer majd összefuttok a Petőfi sugárúton, és mosolyogva kipanaszkodjátok magatokat a vizsgák miatt. És rájössz, hogy ez jó.

A vizsgaidőszak beköszöntével szembesültem azzal a problémával, hogy meglehetősen korlátozott a sportolási lehetőségek száma így télvíz idején, hiszen a szabad ég alatt alig lehet ilyenkor valami sportnak nevezhető tevékenységet üzni. A kivételek közé tartozik persze a korizás vagy a futás, ha valakinek van kedve -5 fokban kint rohangálni, és persze lehet síelni is, de a kérdés: mikor és főként miből. Hiszen napjainkra eléggé divatos sportág lett a sízés, de egy héttel számolva 60-70 ezer Ft alatt nemigen lehet megúszni ezt a jó mókát. Így nézzünk körül a termekben, fedett helyeken, milyen más lehetőségek adódnak!

Legújabb kedvteléseim közé tartozik a fallabdázás, mert fejleszt az ügyességet, jó alaposan kifáraszt, közben megiszol egy liter vizet, és rengeteget nevettek a játszótársaddal. Ezt az élményt megkapjuk diákkedvezményrel 1500 Ft-ért pályánként, egy alkalomra. És ez olcsónak számít. Aki a vizek szerelmese, annak továbbra is marad az uszoda, hétköznap este kilenctől és hétfőig is ingyenesen, diák felmutatásával. Jó sport, bár kissé magányos. De közben lehet elmélni... Annál inkább társaság-igényes és mókás a bowlingozás, azaz a tekézés. Csak sajnos ez is elég pénzes, és maradjunk annyiban, hogy ettől nem lesz kerekesebb a popsi. Épp ezért sokan a hölgyek közül az aerobikot választják, teszem hozzá, nagyon helyesen.

Szóval pro és kontra, előnyök és hátrányok szólnak minden télen üzhető sportág mellett, ami viszont leginkább a szabadtéri lehetőségek javára billenti a mérleg nyelvét, az a költségtakarékosság (egy hallgató számára nem utolsó szempont) és a könnyű elérhetőség. Ehhez viszont tavasz kell, jó idő kell, szorgalmi időszak kell. Hát ezért is várom a tavaszt.

Kovács Andor
koanx@freemail.hu

„Igazi csapatjáték, te pedig a csapat tagja vagy”

Interjú Antal Anita sokszoros magyar bajnok és válogatott floorball-játékossal

– *Hogyan kerültél kapcsolatba a sporttal és azon belül a floorballal?*

– Ötödikes lehettem az általános iskolában, amikor anyukám elküldött egy nyári táborba, hogy ne unatkozzam otthon. Itt tetszett meg ez a játék, majd az iskolában szólt a testnevelő tanárunk, hogy kellene egy floorball-csapat. Innen indult a „pályafutásom”.

– *Lányoknál nem túl gyakori sportág a floorball...*

– Igen, sokan csodálkoznak is azon, hogy lányok vagyunk és mégis floorballozunk. Pedig szerintem nincs benne semmi furcsa.

– *Mi fogott meg ebben a játékban?*

– Az, hogy gyors és mutatós is, mivel technikásnak kell lenni hozzá. És maga a játék stílusa is tetszik: igazi csapatjáték, te pedig a csapat tagja vagy.

– *Hogyan tudod megoldani az edzéseket, és milyen gyakran vannak meccsek?*

– Szegeden csak férfi csapat van, így kezdetben velük edzettem, mostanra ezek az edzésátogatások csökkentek, de az egyetemen rendszeresen edzem az egyetemi csapattal. Szolnokon csak pénteken tudok edzeni. Meccsek minden hétfőig vannak, általában vasárnap. Így csak egy napot töltök otthon, a családdal.

– *Ennek ellenére vagy talán pont ezért nincsenek gondjaid a tanulással.*

– Nincs szerencsére. A sport sok mindenre megtanítja az embert, és nekem nem is hiányzik semmi az életemből. Most pedig végre igazán élvezhetem a játékot, mivel páran kiöregedtek a csapatból, és kevesen vagyunk. Így már nem a bajnoki címért indultunk harcba, mint eddig sok éven át. Végre élvezetből játszhatunk, nincs rajtunk teher.

– *Országos szinten hány női csapat van, és hogyan zajlik a bajnokság?*

– Nagyjából tíz van az országban. A férfiaknál több, ott a bajnoki rendszer OB-1-ből és OB-2-ből áll, ezek országosak, az OB-3 pedig regionális. A nőknél próbálják azzal erősíteni a mezőnyt, hogy a nevezést utánpótlás-csapatokhoz kötik.

– *Mely városok számítanak jónak a nőknél?*

– Budapest (ott két csapat is van), Komárom, Szombathely. Korábban nagy volt a különbség a csapatok között, alig akadt komoly meccs, de mára sokat fejlődtek, hiszen a bajnok ellen, azaz ellenünk mindig felszívják magukat és megnehezítik a dolgunkat.

– *Milyen pályán szoktatok játszani?*

– Rendes 20*40 méteres kézilabdapályán, amelyet egy 50 cm magas palánk vesz körül, a kapu pedig hasonló nagyságú, mint a jégkorongban (160*115*40/65 cm).

– *A családod követi a meccseidet?*

– Oh, hát nagyon! Igaz, az elején sokáig kellett könyörögnöm apunál egy ütéért, mivel úgy gondolták, hogy hamar abba fogom hagyni a floorballozást. Amikor először kijötték egy meccsre, nem értették még a szabályokat, és csak

azt látták, hogy mindig esek meg „összevernek”, ezért sajnáltak. Manapság viszont nem telik el úgy hét, hogy apa ne járna ki meccsre, sőt, még idegenbe is elkísér, de a hazai mérkőzésekre anyá is kilátogat. Ez nagyon sokat jelent nekem.

– *Ki támogat Benneteket?*

– Önerőből fizetünk mindent. Egyetlen támogatóm van, a csapattársunk édesapjának a cége biztosítja az idegenbeli meccsre a kisbuszt, emellett sokat szokott segíteni, hogy az Európa Kupa költségeit is minimálisra csökkentsük.

Természetesen a szülők is minden meccs alkalmával segítenek.

– *Hogyan zajlanak ezek a külföldi versenyek?*

– Az Európa Kupára minden országból a bajnok csapat jut ki. Finnország, Svédország számít az elitnek (a floorball mint sportág is Svédországból származik), ők rögtön a döntőbe jutnak, mi pedig általában a lengyelekkel, hollandokkal játszunk a csoportgyőzelemért, és a döntőbe kerülésért.

– *Mennyire lepődött meg azon, hogy bekerültél a díjazottak közé a Jó tanuló – Jó sportoló pályázaton?*

– Nagyon meglepett. A barátaim biztattak, hogy adjam be a pályázatot, de én úgy gondoltam, hogy semmi esélyem a floorballal. Végül a tesitánárom, Ördögh István tanár úr hozta a pályázati lapot és kijelentette, hogy „most pedig ezt kitöltjük!” Végül is neki köszönhetem, hogy leadtam. Aztán kaptam egy e-mailt benne a meghívóval a díjátadóra, de még akkor is alig akartam elhinni, hogy díjazott lettem, amikor kimondták a nevemet.

– *Milyen tervekkel nézel a jövő elé?*

– Szeretnék kijutni Svédországba a VB-re a női válogatottal, amely jövőre lesz, de még nagyon rögös az oda vezető út. Egyébként pedig szeretném a szakomat sikeresen elvégezni, utána esetleg még a gyógypedagógia vagy gyógytornász szakot is beiktatni mellé. És örülnék, ha jobban elterjedne a floorball. Úgy érzem, valami elindult ezen a téren Szegeden, de még kérdéses, lesz-e folytatása.

Részvételi lehetőség lányoknak floorball-edzéseken: minden kedden este 7-től 8-ig, a Hattyas-sori Sportközpont Labdás termében!

Kovács Andor

Névjegy

Név: Antal Anita

Becenév: Nita

Születési hely, idő: Szolnok, 1988.11.13.

Sportágak: floorball

Sportklub: Strauss Tamás

Tanulmányok: JGYPK, rekreáció-szervezés és egészségfejlesztés

Főbb sikerei: 7-szeres magyar bajnok, 6-szoros Magyar Kupa-győztes, Bajnokcsapatok Európa-Kupája 9. hely (2004), B-csoportos VB-n 3. hely (2006), MK – a döntő legjobb játékosa (2008), OB – góllövőlista – 2. hely

Futball-huliganizmus II.

Skócia

Mindannyian hallottunk róla, mivel jár Magyarországon egy Újpest-Fradí mérkőzés. Kiemelt rendőri készültség, trágár szurkolói rigmusok, összetűzés a pályán és az utcán egyaránt. A futball-huliganizmus azonban nem magyar „találmány”, s nem is nálunk jegyzik a legelvakultabb szurkolói csoportokat. Sorozatunkban néhány ország futball-huliganizait mutatjuk be. Ebben a részben Skóciát vizsgáljuk.

A skót futball-huliganizmus a '80-as években élte aranykorát, amikor nem múlt el hétvége a legrettegettebb szurkolói csoportok összetűzése nélkül. A legtöbb verekedés ekkor az edinburgh-i székhelyű Hibernian és az északi kikötőváros Aberdeen összecsapásai alatt történtek. A „Hibs”, magukat Capital City Service-nek (CCS) nevező hívei nem riadtak vissza a kövek, a baseball-ütő, sőt, a Molotov-koktél használatától sem, hogy erejüket bizonyítsák. Szerencsére a skót futball-huliganizmus történetében halálos áldozattal járó összecsapás nem volt.

A legnagyobb rivalizálás az egyaránt glasgow-i illetőségű Celtic és Rangers szurkolóira jellemző. Az évente négyszer megrendezett rangadó (Old Firm) mindig kiemelt rendőri készültséget követel. S akkor még nem beszélünk a Skót-kupa meccseiről, ahol gyakran ez a két csapat vívja a döntőt. Mint 1980-ban, amikor a Celtic az utolsó percben lött góllal nyerte meg a kupát, amit a Rangers szurkolói nem bírtak elviselni, s be-

rohantak a pályára, hogy az ellenfél szurkolóin vegyenek elégtételt. Több ezer – erősen ittas – ember ütlegette egymást ököllel, üres üveggel, s minden mással, ami a kezük ügyébe akadt.

A két csapat gyűlölete egyébként vallási gyökerekben keresendő. A '20-as években a protestáns többség elnyomta a katolikus kisebbséget, az emberek nyomorban, hátrányos megkülönböztetésben éltek. Ezekből az emberekből állt a Celtic drukkerinek zöme, míg a protestánsok a Rangersnek szurkolnak. Glasgowban ma is külön negyedekben élnek a protestánsok és a katolikusok.

Futball-huliganizmus utáni barangolásunk során Skóciában találkozhatunk egy példátlan, s becsülendő (követendő? – bár sokan, főleg a huliganok, nem így gondolják) esettel. A középskóciai Dundee város két csapatának stadionja nagyjából 300 méterre fekszik egymástól. A két csapat szimpatizánsai nem ritkán kimennek a másik csapatnak szurkolni az ellenfél stadionjába is! Azután együtt beülnek sörözni a környékbeli pubokba. Akkor van gond, ha egymás ellen játszik a Dundee F.C. és a United, mert akkor a meccs utáni sörözésben lehet ugratni a vesztes csapat szurkolóit. Azonban, mint mondják: verekedés soha nincs. Ezen a szinten szerveződött futball-szurkolói csoportoknál ilyenre sajnos nincs több példa. (Folytatás: Törökország)

Pinczés Zoltán
Fotó: internet



Könyvajánló

Overdose-ról és híres honi elődeiről nemrégiben jelent meg Farkasházy Tivadar *Overdose – A veretlen 11* című könyve, melyben részletes leírások és rengeteg fénykép látható Kispértől Imperiálig, Kincsemről Overdose-ig. Információk a www.farkashazy.hu/overdose oldalon olvashatók.



OVERDOSE – a veretlen 11

TISZA
PRF
TELEVÍZIÓ

Az alapsomagban fogható!

Dózi, a szupergyors sportoló

Overdose, magyarul „Túladagolás” sikereinek hallatán még azok is felkaphatták a fejüket, akik eddig nem vagy alig érdeklődtek a lovak, a lóversenyzés iránt. Aztán, aki kicsit utánanézett a csodaló versenyéinek, láthatta, hogy ez tényleg egy különleges állat: eddigi 11 versenyén másfél lóhossznál egyszer sem győzött kisebb különbséggel. De ne szaladjunk ennyire előre, nézzük, honnan indult Dózi, és hol tart most!

A jelenleg hároméves csödört csikó korában vette meg a dunaszerdahelyi illetőségű Mikóczy Zoltán egy angliai vásáron, Newmarketben 3 ezer euróért, s jelenleg is ő a ló tulajdonosa. Érdekesség, hogy eredetileg Mikóczy nem is akart lovat venni. Különös nevét felvigyázójától, Budinszki Barbara amatőrlóvastól kapta, de felmerült az Osama név is...

2007. június 22-én állt először rajtba Dózi a budapesti Nyeretlen Kétévesek Versenyén, és 18 hosszút vert a mezőnyre! Ekkor derült ki, hogy nem akármilyen képességekkel rendelkezik. Ezután sorra következtek a megmérettetések, 2007-ben még összesen négy, s Dózi már nem csak itthon, hanem külföldön is letette a név-

jegyét. Egyszer sem talált legyőzőre. Miközben az értéke folyamatosan emelkedett, eljött az idő tavaly nyáron, hogy egy igazán rangos versenyen is részt vegyen: Baden-Badenben évről évre Németország legjobb lovai küzdenek meg egymással, így fel volt adva a lecke Dózinak. Azonban Overdose trénera, Ribárszki Sándor ezúttal is remekül felkészítette a lovat, akinek nyergében az osztrák Andreas Suborics ült. A 138. alkalommal kiírt versenyt a magyar ló két és fél hosszal nyerte meg a legjobb német sprinterek előtt, így a jelentős pénzdíj mellett megkapta az Aranyostort, a Goldene Peitsche-t. Nem véletlen, hogy a németek ezután elnevezték „a magyar csodalónak”.

2008. október 5-én került sor az eddigi leg-rangosabb futamra, a párizsi Prix de l'Abbaye-re. A futamot óriási várakozás előzte meg. Overdose itt is fantasztikusan szerepelt, győzött is, azonban egy másik ló, Fleeting Spirit ajtaja nem nyílt ki, így újabb futamot rendeztek, amit Dózi tulajdonosa nem vállalt, így hivatalosan (még) nem tekinthetjük a világ legjobb sprinterének. Más kérdés, hogy Overdose bebizonyította, hogy 54 verseny győzteseként Kincsem óta Magyar-

ország leggyorsabb lova, pedig trénera szerint csak 4-5 évesen, tehát egy-két év múlva lesz a csúcson. Mindenesetre értéke, a szakértők szerint, már most 1 milliárd forint körül mozog.

Dózi a téli időszakban jól megérdemelt pihenését tölti, miközben kedvenc eledelével, almával kényeztetik gondozói. Távasztól azonban újabb nagyszabású futamok és remélhetőleg fényes győzelmek várnak rá.

Kandúr
Fotók: internet



Anyáskodás

Megtalálod az ideális pasit, akivel el tudnád képzelni a jövőt. Veszekedtek. Valahogy szóba kerül, hogy neki nem tetszik, hogy anyukád még babusgat. Mindig megpuszil, mielőtt elmész, megkérdezi, mikor jössz, kiszedi a levest az asztalnál, és még sorolhatnám. A lényeg, mintha még mindig gyerekeknek tartana. De erről nem te tehetsz. Am a párodát nagyon zavarja, mert nemcsak csúnyán néz, amikor ilyenek történnek, de meg is jegyzi négyszemközt. Pedig ezek csak elhalványulnak amellet, amit Zsolti anyja tesz. Fiú léte nagyonyás. Mindent megbeszél vele, ha nem alszik otthon, akkor is értekeznek telefonon. Az ő anyja azonban beleszól mindenbe. Nemcsak kikészíti reggel a ruhát, megmondja mi áll jól, mi nem, de a magánéletét is alakítja. Több lányt üldözött már el mellőle, mert nem tartotta jónak. Irányítja a munkában, hisz ugyanannál a cégnél dolgoznak. Kialakítja az étrendjét, és még sorolhatnám.

Zsolti barátnőjének ez nagyon nem tetszik. Megértem. A múlt nyáron hármásban mentek el nyaralni. A lány szinte szétsírt szemekkel jött haza. Azt mesélte, hogy egy rémálom volt. A szomszéd szobában aludt az anyja. Néha átnézett. A reggelinél a lány felvágottat akart enni, de Zsolti anyja elmagyarázta neki, hogy mi mindent raknak a parizerbe. Felállt hát, a pulthoz ment és hozott neki egy tál müzlit. Én is kiborultam volna. Előre megtervezte a programot, amitől nem lehetett eltérni, csak azért, mert a lány shoppingolni vagy nézelődni szeretett volna. Tényleg szörnyű lehetett. Lehetséges, hogy egy ilyen hármas felállásban már nem is a sráccal, hanem az anyóssal van kapcsolatunk? Minden, amit a fiú gondol, csinál, az anyja akaratát tükrözi? Mi az a határ, ahonnan az anyáskodás már elviselhetetlen? Ha csak látványosan szeret, vagy valamifajta anya-lánya barátság alakul ki, az már bűn? Az, hogy kikéred bizonyos dolgokban a véleményét, már azt takarja, hogy nincs önálló véleményed? Nem csak egyfajta útmutatás? Nem kell feltétlenül azt tenni, amit ő javasol, csupán egy lehetőség. A párunk azonban már

ettől a plafonon van, mintha szánt szándékkal akarna elszakítani az anyáskodástól. Egyértelmű, hogy van, amiről ugyanazt a nézetet vallod, amit anyukád. Hisz részben az ő géneit örökölted. Am ez nem jelenti azt, hogy minden mondatod az ő szájából jön. Nem lehet, hogy ilyen esetben a párunk csak attól fél, hogy nem szeretjük őt eléggé, vagy azt gondolja, itt már nem elég csak a párunknak megfelelni, illik jobban lenni az anyóssal is? Akinek persze vannak elvárásai, olykor elég magasak. Egyre inkább próbálsz ezeknek megfelelni, de egy idő után beleunsz. Észreveszed, hogy már feletted is uralkodni kíván. Együtt mentek vásárolni, megmondja mi áll jól, segít a főzésben. Azt érezteti, hogy a legjobb barátnőd akar lenni, míg te inkább úgy



érezed, addig alakítgat, míg nem leszel tökéletes a szemében a fia/lánya számára. De ez a túlzott anyáskodás már akkor elkezdődik, amikor felszeleteli a húst az asztalnál. Vagy az csak a túlzott szeretet? Az, hogy mindig felhív, érdeklődik, nyilvánosan szeretget nem csak annak a jele, hogy ennyire fontos vagy neki? Az, hogy úgy bánik veled, mintha még mindig tizenkettő lennél, nem jelentheti, hogy azok voltak a legszebb éveid, ami benne mélyen megmaradt, ezért meg akarja állítani az időt? Az ő szemében akkor is tizenkettő leszel, ha a gyerekocskit tolod az utcán. Ez még nem nevezhető olyan nagy bajnak. De mit tehetnél? Megkérheted, hogy ne hívjon fel napi háromszor, hogy megkérdezze hogy vagy, valamint ne puszilgasson körbe a párod előtt, de nem várhatod el, hogy ne szeressen. Nem törheted össze azokat a képeket, amelyek a tizenkét éves korodból maradtak. Megpróbálhatod inkább elmagyarázni a párodnak, ne fogja ezt fel tragikusan, hisz ez még nem terror. Nem olyasvalami, amit Zsolti anyja már-már hobbiból űz. Mintha szándékosan nem volna más elfoglaltsága. Abban leli örömet, ha utasíthat. Ahogy a munkában, otthon is megjártassa a főnököt. De Zsolti miért nem érzi, hogy amit az anyja tesz, már nem kellemes? Pláne nem a barátnője számára. Talán, ha a talpára állna, határozott lenne, kiállna a barátnőjéért. Vajon azért nem teszi, mert nem érzi annyira fontosnak a kapcsolatot, hogy elviselje az anyja haragját?

R.

Fotók: internet



Láttad már az EHÖK elnökéről készült legújabb videónkat?

HÖKKENTO

www.hokkento.hu

Tarot-meditáció

X. Az Akasztott
Csak olyan magasra repülhetsz, amilyen mélyen már voltál...

Csak az érti és tudja, hogy milyen nem akar lenni, aki már volt olyan... Aki csak beszél róla, nem tudja, miről van szó, külön, de nem tudja mitől, nem tudja, milyen mély a mély, és milyen magas a magas. Nincs sehol. Lépj ki a mókuskerékből, és emeld fel tekinteted az égre! Érted kel fel a nap. Nem hiszed? Nem hiszed, hogy a földalatti csúszómászókából átalakulva emberré „evolúcióztál”. Vedd kezébe sorsod



irányítását! Élj a földön! Légy boldog és boldogtalan! Repülj magasra és mélyre! Építs magad köré korlátokat, és rombold le azokat! Felelj meg másoknak, és ne felelj meg másoknak, csak saját magadnak! Hatolj át a dimenziális űr mátrixain! Pottyanj le a hálóból! Gyere le a földre, és láss! Tapasztalj, fejlődj! Különb, ügyis levág valaki az akasztófádról...

Györi-Farkas Zsuzsanna

Egy férfi – két nő

Nem kell sokaknak bemutatni a '60-as évek egyik legnagyobb férfiideálját, tinédzserlányok hisztériájának tárgyát, a The Beatles legkarizmatikusabb tagját, John Lennont. Kivételként hagy maga után, hogy egy olyan cikkben tárgyalom Lennon szerelmi életét, amely a fenti főcímet viseli, hiszen ő köztudottan mindent csinált, csak épp nem két nővel kezdett életében. (Arról nem is beszélve, hányszor összeboronzták már férfiakkal is.) Azért mégis, ha durván megszanáljuk azokat a nőket, akik feláldozták magukat Lennon oltárán, csak kettő jöhet számításba. Az a két nő, akikért a házastársi esküig is elbátorkodott a végtelkéig öntörvényű és szabadelvű zenész.

Lennon – amióta először lötte be a haját, vette fel a bőrdzsekijét s ragadott gitárt a kezébe – jóformán százsámra csábította el a nőket, törte össze a szíveket, és használta fel a rajongóit. Könnyelműen vette ezeket a nőügyeket, hisz fiatal volt, bohém, és tudta magáról jól, hogy döglenek utána a lányok. 1957-ben mégis lehiggadt kicsit, mert az útjába akadt egy 18 éves, takaros szöke lány, Cynthia Powell. Megismerkedésük napja tipikusnak mondható. Egy bulin találkoztak, a folytatás azonban kevésbé megszokott. Lennon elhívta a lányt, hogy egy másik helyen folytassák az estét, de mikor az szembesítette vele, hogy van barátja, John teli torokból ráordított: „Rohadtul nem arra kértelek, hogy a feleségem legyél, ugye?” A kemény szavak naná, hogy feltűzítették Cynthiaék szunnyadó szívét... Követte hát őt a másik buliba, ahol John végig csak szapult, de ez egyre jobban imponálhatott a székeségnek, mert reggelre közös ágyban kötöttek ki a gombafejével.



El is kezdődött tehát a felettébb romantikus kapcsolat, John féltékenységi kirohanásai minden napossá váltak, a kirohanások pedig tettlegességig fajultak. A lány meguntta ezt, szakított is Johnnal, de később újra összekérültek. Sok időt töltöttek így is külön, minthogy Lennon elkezdett utazgatni a zenekarral, Hamburgba, Párizsba, Cynthia viszont továbbra is kénytelen volt az iskolapadot koptatni Angliában. Azért a kapcsolatuk folyta-

avagy dominánsból születik az anyakomplexusos férj



tódott, aminek ékes bizonyítéka, hogy 1962-ben Cynthia teherbe esett. John még abban az évben el is vette a lányt, s nemsokára megszületett a fiuk, akit Lennon – az anyja után (Julia) – Julian-nek keresztelt.

Métereikkel a föld felett járt boldogságában Cynthia, bár néha kapott az urától egy-egy maflást, de mégis éltette, hogy elkötelezett egy olyan vad és szeszélyes szívet, mint John-é. (Persze az emlékek nem mindig szépülnek az évek során, kitűnik ez a nő 2005-ös, Lennonról írott könyvében is: „Ha tinédzserként tudtam volna, mivel jár Johnba beleszeretni, hátat fordítok és lelépek.”) A Beatlemánia fokozódott, a turnék okozta stressz egyre növelte a feszültséget ket-tejük között, s a kis Julian Paul McCartneyval is több időt töltött, mint tulajdon apjával. John elkezdett drogozni, de ami végleg betette a kaput a kapcsolatuknak, az a Yoko Onoval való házasságtörő viszonya volt. 1968-ban Cynthia és Julian magukra maradtak, John pedig új életet kezdett egy új nő oldalán.

1966-ban Lennon megnézte Yoko avantgard kiállítását egy londoni galériában. Ez volt az első alkalom, hogy kapcsolatba kerültek egymással, de szerelmük csak 1968-ban kezdett kibontakozni. Lennon beadta a válókeresetét, s az akkor öt éves Julian nyolc hónapig nem látta az apját. Lennon és Ono híres ágybeli békedemonstrációja volt az első alkalom a válás óta arra, hogy a kislány láthatta apját: a tévében, meztelenül egy ágyban, ráadásul egy vadidegen nő oldalán. 1971-ben John-ék az USA-ba költöztek, a zenész még csak el sem köszönt fiától.

Lennon és Ono pedig elválaszthatatlanok voltak. 1969-ben, Gibraltáron fogadtak egymásnak örök hűséget, a mézesheteiket Amszterdamban tartották („Egy ágyban...” a békéért). Később ugyanezt megismételték Montrealban is. A média egy excentrikus párnak tekintette őket, de fontos szerepet játszottak a háborúellenes megmozdulásokban és a feminista mozgalomban is. Yoko (maga mögött hagyva két házasságot) behálózta a nála hét évvel fiatalabb John, meggyőzte róla, hogy anyakomplexusos, és egy erősebb feleségre van szüksége. Olyan körültekintő volt, hogy még egy szeretőt is beszervezett Johnnak,

May Pang személyében. Legyenek csak szem előtt... Alaposan megszötte tehát a hálót, – ezentúl Lennon másra sem figyelt, csak a közös életükre és gyermekükre, Seanra. Közösen kezdtek zenélni is. A Beatles utolsó két évében Lennon legtöbb idejét Yokoval és a vietnami háború ellen való tiltakozással töltötte. Általánosságban Ono tekinthető a The Beatles felbomlásának fő okaként, persze ez önmagában túlzás, de tény, hogy benne volt a pakliban. Paul, George és Ringo a hátuk közepére sem kívánták John új asszonykáját, aki minden egyes próbán ott csücsült.

Lennon hamarosan Winstonról Onora változtatta a második nevét, hogy bizonyítsa Yokoval való egységüket. Történt ez amiatt is, mert a sajtó Onoval szemben folyton rosszindulatú volt, sok mocskolódo cikk jelent meg vele szemben. Ez feldühítette Lennont, aki a nyilvánosság előtt azt mondta, hogy nincs többé John és Yoko, mert ők egyek – John És Yoko. Keserű, de valós tény, hogy John 1980-as, tragikus halála után fél évvel, mély gyászával hadakozva Yoko újra férjhez ment. Nyilván egyoldalú volt ez az „örökké egyek vagyunk” érzés.

Török Rozália
Fotók: internet



Már áll a Bál...

A karácsonyt követő, igen hideg, télies, februári-márciusi szakasz a különböző bálók ideje. E mulatózások nagy hagyományokkal rendelkeznek, és hosszú múltra tekintenek vissza. Valahol az ókori Rómában rendezték meg először álarcos felvonulásként, zenés táncmulatságként Saturnalia ünnepén. Magyarországon a farsangi szokások a középkorban váltak ismertté. A bálók mind a paraszti életben, mind pedig a városi nagypolgárság

körében komoly tradíciói voltak. Így a legnépszerűbb bálnak a mai napig a farsang ünnepe számít, ami nem más, mint a téltemetés, a tavaszvárás mulatsága. Pontos időszaka nem meghatározható, hiszen a húsvét időpontjához kötődik, vízkeresztől a húsvétot megelőző 40 napos nagybójt kezdetéig, azaz hamvazószerdáig tart. Manapság azonban igen trendi estélyeknek számítanak a szalagavató bálók is.

Ha úgy döntünk, mi is ellátogatunk idén egy nagyszerű bálba, akkor komoly gondolkodásba eshetünk így tél idején: milyen ruhába induljunk, és mellé milyen kiegészítőket vegyünk, milyen smink állna jól, milyen ékszereket öltünk magunkra az estélyink mellé?

A bál nekem a hosszú földig érő estélyit juttatja eszembe, de ma már egyre több lány voksol a koktéll ruhák mellett. Egyre nagyobb teret hódít a bálokon a kosztüm is, ami nem csoda, hiszen kiválóan kombinálható, és így igen elegánsá tehető: blézer-nadrág vagy blézer-szoknya, alá ujjatlan blúz vagy top. Nos, ami a ruha anyagát és színét illeti, az örök domináns a fekete bársony és selyem. A világos színű ruhák között is találhatunk olyan szabásúakat, amelyek kifejezetten előnyösek lehetnek, de csak abban az esetben, ha egyéniségünket hangsúlyozza: ilyen a tüzes piros, az elegáns zöld és a királykék. Gyakran találkozhatunk még a törtfehérrel és a paszteliszínekkel, az arannyal és az ezüsttel is. A cipőket illetően csak egy trendszabály van: harmonizáljon a ruhánkkal és a többi kiegészítőnkkel.

Kötelező kiegészítő az ékszer, de a sál is tökéletes és illő. Az ékszert minden-

képpen úgy kell kiválasztani, hogy harmonizáljon a ruhával: ebben az esetben az ékszer és a ruha kiemelik egymást. Nadrágkosztüm esetén kiválóan mutat a brosstú vagy az újra divatosá vált selyemvirág-kítűző.

A báli frizurák terén elmondható, hogy újra behódolt a divat birodalma a kontynak, és manapság igen népszerű a póthaj is. Mindezeket megspékeli egy kis melír vagy hajszablon, és hajspirállal vagy flitteres hajlakkal csillogó minták teszik még csodálatosabbá a bál királynőjét.

A bálba készülődés alapvető kérdése a smink, ugyanis ez kelti a legnagyobb hatást. A legelső lépés – mint mindig – a bőr színéhez, típusához megfelelő alapozó és púder. Fontos, hogy sötéthez és lámpafényhez készül a smink, így minden lehet egy kicsit túlzóbb a megszokottnál. Ezt követően fontos a karakter, ami nagyban függ a ruhaválasztástól. Tipikus báli esthez illő a füstös, csabító szem, vagy éppen a csillogó, ragyogó színek kavalkádja, de ide sorolható a klasszikus vonalat követő vörös ajkak, körmök, fekete szemkihúzás, hatalmas szempillák. Mindez feldobható az arcon és a testen egy kis csillámmal, hogy az esten még látványosabban mutatkozzunk...

Császi Zsűliet



Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)



Szekerész
Norbert

A holdhoroszkóp MINDENKINEK szól! Nem csak az aktuális kiemelt jegyeknek, mivel a Hold mindenkire hatással van, a hangulatunkra, a közérzetünkre, a dolgokhoz és az emberekhez való hozzáállásunkhoz, ezáltal minden tevékenységben kifejti a hatását.

Mivel elég kevesen tudtak rajta eligazodni, ezért a csillagjegyek és holdfázisok feltüntetése mostantól kimarad, és csak azt írom le, hogy mire alkalmas egy-egy nap, és mire kevésbé, valamint azt, hogy mire érdemes odafigyelni.

Február

13., 14.

Érdeklődővé és meggondoltta válunk. Vigyázni kell a szörszálhasogatással.

15., 16., 17.

Határozottság, bátorság és erős érzékiség jellemzi a napokat. De akaratos, kötekedő, sőt, akár bosszúállóvá is tehet.

18., 19.

Változékonyság, mozgékony, ami jellemző. Tevékeny, derűs, bizakodó hangulattal jár.

20., 21., 22.

Kicsit önzővé, nehézkessé, lustává és féltékenyvé válhatunk főleg, ha önbizalomhiánnyal küzdünk.

23., 24.

Érzékenyvé és mindenre fogékonnyá tehet, főleg irodalomra és a tudományos dolgokra.

25., 26.

Kicsit ingadozóvá, álmodozóvá, tehet benünket, ezért jó, ha pihenünk.

27., 28.

Bátorra, öntudatosra és törekvővé válik az, akinek már elindult korábban „valami”, de ne cselekedjünk elhamarkodottan!

Március

1., 2., 3.

Vannak, akik ma erősen érvényesülnek: akik határozottak, kitartóak, öntudatosak

4., 5.

Hagyjuk, egyéniségünk találmány, élnék képzeletét érvényesülni. Vagy utazunk.

6., 7.

Miért ne éljünk mások jóindulatával? Jó, ha társaságba is mész, nem árt kímőzödni.

8., 9.

Tégy meg mindent, amit eddig nem tettél meg, segíts másoknak.

10., 11.

Érdeklődő vagy, esetleg kíváncsi? De meggondolatlan nem? Tégy mindent úgy, ahogy jónak látod, igazad lesz.

(abroxo@citromail.hu)

Alapsomagban fogható! Hangolj ráink!

TISZA **PART** TELEVÍZIÓ

Non-Stop ifjúsági műsor

Rólad szól! Hát nem látod?

www.tizapart.hu

Növény	Dalnok	Rejtjelű ábr	József Attila verse	Határozott névelő	Tejtermék-márka	Sajnos
Megfejtés (1)	Van ideje	Duplán a tavak városra	Avangárd stílyzatt		Pasas	
Déli ékezős	Tömeg			Által lakhely		Tetegnre
	Megfejtés (2)			Európai vulkán		Hátrahagyjuk
		Arra a helyre rak				Sugár
		Kor angolul				Morzehang
Ó németül (8)		Annál lejjebb				Terrorista csoport
Csapat		Is mérlekgéyság				Becézett Ilona
	Lángol		Főhőssel rend részecske		Iszlám előimádkozó	
Házastársas teszt	Betegség készülődik		Mértékgéységi rendszer			
Járom				Kocsimában költik el a pénzüket	Kalcium	Dalmayr
		Zéró	Lám	Duplázva popzenekar	Előtagként kettős	
		A hosszúság jele		Ford, azon a helyen		
Gondoz			Kártyajáték			Szoknya
			Ásdobál			International Theatre Institute
Néma gépl			Álmos ember teszi		Bákvány	
Textívcím		-3,14	Black Sabbath énekese volt		Az Audi új sportautója	
				Rövidnadrág		Ika széllel
						Által szül
Az oozo izestőléhez hasonló				Megfejtés (3)		
				Keres számszám		
Páratlan hájól	Top (együttes)			Csuk		Duplázva Michael Ende műve
Színmonoxid	Tablajáték			Műtűszó	Keresztül	
	Bűneink megvallása				Vágya	
Áltatker		Sájt				Cin

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk megfejtése

egy bölcs mondás.

Beküldési határidő:

2009. március 1.

A helyes megfejtők között a

tegyüklfelhogy zenekar CD-jét és

Hökkentő pólót sorsolunk ki.

tegyüklfelhogy CD-t nyert:

Kapás Klára

Hökkentő pólót nyert:

Butora Ágnes

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetőek szerkesztő-

ségünkben munkanapokon 10-14-ig)

nokkento@freemail.hu

Krémek pirítósrá

A vizsgaidőszaknak vége, újra felpezsdülhet az élet. Egy jó házibuli a barátokkal, ismerősökkel megfelelő nyitánya lehet a következő szorgalmi időszaknak. A vendégeket azonban az italok mellett illik megkínálni szilárd tápanyaggal is. Ehhez nyújtanak segítséget a következő krémeik, melyek gyorsan és egyszerűen elkészíthetőek, pirítóssal vagy kétszersülttel tálalhatóak, és természetesen nagyon finomak.

Pikáns padlizsánkrém

Hozzávalók: 3 közepes padlizsán, gerezd fokhagyma, 1 kis pohár tejföl, 2 ek. olívaolaj, 1 ek. ecet, 2 kk. méz, só, bors.

A padlizsánokat beszurkáljuk, majd addig sütjük, amíg a héja fekete, a húsa pedig puha nem lesz. Ezután meghámozzuk, majd fakanállal összetörjük őket. Miután ezzel elkészültünk, beleszéljük a fokhagymát, és az összes többi hozzávalót is belekeverjük. Ideális esetben egy egész napra hűtőbe tesszük.

Paprikakrém

Hozzávalók: 4 piros kaliforniai paprika, 2 paradicsom, 2 gerezd fokhagyma, 1 vöröshagyma, 5 ek. olívaolaj, egy tubus majonéz, só, bors.

A kaliforniai paprikákat felszeleljük, majd serpenyőbe tesszük, és olívaolajon mindkét oldalát jól átsütjük. Amikor megbarnult, hozzáöntjük a felvágott fokhagymát

és vöröshagymát, s ha elkészült egy másik tálba tesszük, majd botturmixszal összedaráljuk. Ezután megsózzuk, megborsozzuk és belerakjuk a majonézt.

Fokhagymás krém

Hozzávalók: 30 dkg juhtúró, 1 doboz natúr vajkrém, sok fokhagyma, petrezselyem.

A juhtúró kikeverjük a vajkrémmel, hozzáadjuk az átnyomott fokhagymát, valamint az apróra vágott petrezselymet, majd egy időre hűtőbe tesszük, hogy az ízek összeérjenek.

Ajoli krém

Hozzávalók: 6 krumpli, 4 tojás sárgája, 1 fokhagyma, olaj, só.

Megfőzzük a krumplit és a tojást,

s ha elkészültek, megpucoljuk. A krumplit összenyomkodjuk, hozzáadjuk a főtt tojások sárgáját, egy nagy fej összetört fokhagymát, annyi olívaolajat, amennyit felvesz, majd megsózzuk, és számára keverjük.

Karfiol krém

Hozzávalók: 1 fej karfiol, 5 dkg sajt, 3 dkg vaj, 1 pohár joghurt, 1 gerezd fokhagyma, 1 csipet kapor, só.

A megtisztított karfiolt felrakjuk főni, közben a sajtot lereszeljük. Ha a karfiol már jó puha, leszűrjük. Turmixgépbe öntjük a joghurtot, a vajat, az apró rózsásra szedett karfiolt, a reszelt sajtot, a zúzott fokhagymát és a fűszereket, majd bő 3-4 percig turmixoljuk. Ha elkészült, hűtőbe tesszük.

F. N.

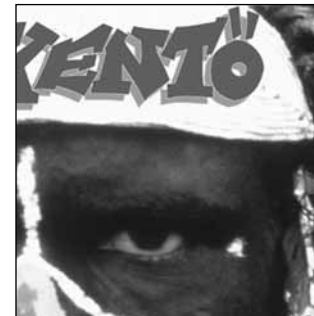
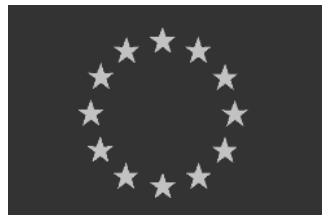
A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület

Kezdeményezésünk támogatói



A lap az Európai Unió támogatásában részesül



Hökkentő – A szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Rác Beá • Főmunkatársak F. Szel Ildikó és Bíró Csaba • Munkatársak Balázs Marietta (film, színház), Boros Tamás (szösszenetek), Fízel Nikolett (bájital), Hegedűs Sándor (fotó), Kovács Andor (sport), [Pál Imre], Székely László (nézőpont) • Korrektúra: Török Rozália, Papp Zita • Hirdetés Alattyányi István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Forró Lajos • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759 • Drótposta nokkento@freemail.hu • Kiadja a Fiatalok a Dél-alföldi Média Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés SPFO, Veres Ildikó • Borítótérny Márk Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 75.672/1997 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • Lapalapítók: Forró Lajos és Jancsák Csaba • A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 205 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, a JGYPK Hallgatói Önkormányzat és a SEPA Alapítvány támogatta • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

OBSERVER
OBSERVER BUDAPESTI MÉDIAMÉRŐLŐ KFT.
1088 Bp. Árkád u. 11. Tel: 3024130 Fax: 3024144 marketing@observer.hu



Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Tisztelt Hallgatók!

Gyakran felmerülő kérdések, bizonytalanságok a hallgató lányok részéről, hogyan, mikortól, mit szedjenek védekezőként, milyen káros mellékhatásokra számíthatnak.

Az emberi reprodukív működést bonyolult agyalapi mirigy-hipotalamusz irányította hormonserkentő mechanizmus irányítja. Serdülőkorban ennek hatására indul meg a petefészekben a tüszőhormon termelése, s ennek hatására veszi fel a méh, a petefészek, az emlő, a külső (másodlagos) nemi jelleg a felnőtt, fogamzóképes nőre jellemző alakot. A tüszőhormon hatására indul meg a petefészek tüszőjében a petesejt érése, majd a tüszőrepedés után annak szabaddá válása. Ezzel egy időben a méh nyálkahártyája is átalakul, hogy befogadhassa a megtermékenyített petesejtet, hogy az ott megtapadva fejlődésnek induljon. Ha nincs megtermékenyítés, a tüszőből alakult sárgatest, melyet a sárgatesthormon-progeszteron termel, sorvadásnak indul, s a méh nyálkahártyája lelkődik menstruációs vérzés kíséretében.

A fogamzásgátlás több módszere ismert. Ogino-Knaus, pesszáriumok, spirál, hüvelyöblítés, hüvelykrémek, megszakított közösülés, ezekről a következő cikkben írok részletesebben.

De! Mielőtt az orális fogamzásgátlást választanák, előzetes vizsgálatok szükségesek. 16 éves kor előtt nem szedhetők! Előzetes nőgyógyászati vizsgálat, laborvizsgálat szükséges. Gyakran ezek elmaradnak, holott fontosak. Tudni kell a fogamzásgátlók szedésének veszélyeit is, okozhatnak: depressziót, elhízást, magas vérnyomást, fokozzák a thrombosis veszélyét. A szerek általában 2 évig szedhetők, utána 2-3 hónapos szünet javasolt.

Egyértelműen tilos a szedés: thrombosis, embolia, májgyulladás után, 16 éves kor előtt.

A hazai forgalomban lévő szerek vénykötelek.

Várom kérdéseiket és javaslataikat
a drszemeredi@t-online.hu -n.

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.

Telefon: 06 (62) 444-493

Kérjük előzetes bejelentkezésüket!

A JGYPK és a BTK nappali tagozatos hallgatói részére járóbeteg ellátást nyújtunk. Ellátások: háziorvosi, bőrgyógyászati, urológiai, nőgyógyászati, fül-orr-gégészeti, sebészeti, pszichiátriai, neurológia, valamint EKG, vizeletvizsgálati ellátások. Gyorslabor. Holter monitor.

Horoszkóp

2009. február 15. – 2009. március 15.

Készítette:

Györi-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász



Nyilas ♏ – Emlékek hada bugyan fel a tudatalattidból. Kusza álmaid nem érted, de napközben is, foglalkozol velük. Ez a lélek ontisztulási folyamata, a psziché pajkos fricskázása. Nem kell mindent komolyan venni, mert áteshetsz a ló túldolalára! Elvonja figyelmed, a téged érintő csodálatos gazdagság, pazarló lehetőségétől.

Bak ♐ – Ami eddig hited volt, most zavarólag hat. Pörgő életviteled csak az otthoni meditálást, imát teszi lehetővé. Közösségbe szeretnél menni. Hitközösségbe. Miért is? Elurál a nyájszellem iránti vágy gyötrő kínja. Add meg magadnak, ami kell a testednek, lelkednek, szellemeknek.

Vízöntő ♒ – A teremtés csillagködének oszlopai küldik az energiákat. Pénz energiákat. Váratlan, szokatlan. Hamar belejössz. Pénzteremtés! Izgi! Igazából csak a pénzt veszed észre. Pedig a teremtés sokasága, és annak minden boldogsága zúdul rád. Fürdesz a fényben. Tervezgeted az utazást. Nagy utazást. Augusztusra. Igen! Minden összejön.

Halak ♓ – Tanítanak és tanítasz. Fogékony vagy a sokatmondó, de nem logikus szövegekre. A tanítás bennük rejlik. Emberek és mindenféle tömegkommunikációs eszköz rohamoz. Ki kell szűrni a lényegyet. Rostálni kell a szemetet. Ne hagyj magad! Jól kezeled a rostát. Hiszen te magad vagy a rosta!

Kos ♈ – A műtét elkerülhetetlen. Ki kell vágni a megromlott részeket. Önmegújító műveletre van szükség. A régi mentalitás már nem hoz eredményt. Gátat vet az újnak. Neked kell, egyedül. Nincs segítség, nincs mentség. 180 fokos fordulat. Élvezni fogod. Nagyon is.

Bika ♉ – A földön járásod most tanítani kellene. Oda tudsz hatni, a környezetedre. Nem kell a kemény szó, bökdöső szav. A logikus magyarázataid, tetteid mindenkit meggyőznek. Tudod. Tapasztalatod. Átadod. Fogadják.

Irek II – Szerelem. Égi és földi. Hozd le hétköznapokba! Megteszed. Vadonatúj vonzalom. Kis kitartás kell. „Széparcodat” mutasd még. Csak, egy kicsit. A munka nem elégít ki. Valami izgalmasabbra, és érdekfeszítőbbre vágysz. Megadatik.

Rák ♋ – Az öreg fa terebélyes lombjai alatt jó megpihenni. Ne várd, hogy helyetted kivirágzik, és gyümölcsöt is hoz. Te is képes vagy kivirágzásra, és termőre tudsz fordulni. Hidd el, elfogadják a szolgáltatásaidat, és igénylik is. Nem maradsz munka, barátok nélkül. Nem kell a para!

Oroszlán ♌ – Buli, buli hátán. Élvezed az életet. Amit ma elmulathatsz, azt mulasd el. Folyamatosan, és bőségesen áramlik hozzád a gazdagság. Élvezd ki az élet minden percét. Észreveszik. Megkivánják. El akarják venni. Nem tudják. Hehe! Neked ez most jár.

Szűz ♍ – Van, aki forrón szeret. Szeretne! Nem hagyod. Miért nem engedted magadhoz közel? Túl sok volt a csalódás? Vagy, épp oly kedved van? No, sebj, mert úgy is győz a sértődékenységed felett a szeretetre kiehézt, vad szerető hajlamod. Engedd, hogy szeressenek, és te is szeress! Receptre írtam!

Mérleg ♎ – Valentin után Húsvét. Készülődés az ünnepekre. Leköti minden idődet, és gondolatodat. Minden áron kedveskedni akarsz a környezetednek, és bezsebelni az érte járó szeretetet, mint hasznat. Ki vagy éhezve egy kis melegségre, egy kis csirógatásra. Képzelted szüleménye bekapogtat ajtódon. Meglepődsz.

Skorpió ♏ – Lendület és életigenlés. Gazdasági válságban viruló saját gazdaságod. Így kell csinálni. Lehet utánozni. Szerelmi téren egy kicsit lustácska vagy! Hódításra fel! Szexbogyókat bekapni. „Szexáramkörök integrátását” növelni. Kakaó! Vakon belegabalyodni valakibe. Kötelező!

Györi-Farkas Zsuzsanna
fazu8@gmail.com

Ascendens számítás!

Szeretnél többet tudni magadról?

Érdekel a horoszkóp?

A Hőkentőben most elkészítik neked az Ascendens leírásodat. Az Ascendens meghatározza viselkedésünket, külső megjelenésünket, egyes tulajdonságainkat. Nem kell más tenned, mint elküldened a születési adataidat (születés helye, év, hónap, nap, lehetőleg pontos óra és perc), és egy becenevet, amiről magadra ismersz.

A cím: hokkento-jell@freemail.hu

Jelige (Becenév): **Gadda**

Napjegy (általános jellegű): **Ikrek**

Ascendens (a viselkedésünk meghatározója): **Ikrek**

Holdjegy (az érzelmi élet meghatározója): **Skorpió**

Jellemzés:

Nagyon nyitott és kommunikatív típus. Szeret beszélni, és egyszerre több dologgal képes foglalkozni. De csak azzal az eggyel sohasem, épp ezért nem is hűséges, legalábbis nem gyakran. Mindig az a fontos, amit épp akkor csinál,

ám a következő pillanatban hajlamos elfeledkezni az egészről, és akkor ismét az lesz a rendkívül fontos, amit elkezdett.

Kíváncsi, mindenre figyel, nem ideges, csak mindent látni akar. Nagyon élénk, nemcsak fizikailag, de szellemileg és érzelmileg is. Sokoldalú, és alkalmazkodó-képes szinte minden körülményhez.

Mindenről mindent tud – persze csak felszínesen –, de ez is elég neki, a mélységek nem érdeklik. Gyors felfogású, jó memóriájú.

Nem kötődik, mindenkivel és mindenhol jól érzi magát.

Jó nyelvezéssel, ítéloképességgel, valamint kitünő logikai és kritikai érzéssel rendelkezik. Bár az utóbbit hajlamos túlzásba vinni.

Jó kereskedő, a kerti törpét is rászózza az emberre.

A következő számban govidi jellegű olvasónk tekintheti meg a személyes jellemzését.

Abraxo



Voltál a Beatrice koncerten a SZOTE Klubban? Nézd meg! www.hokkento.hu



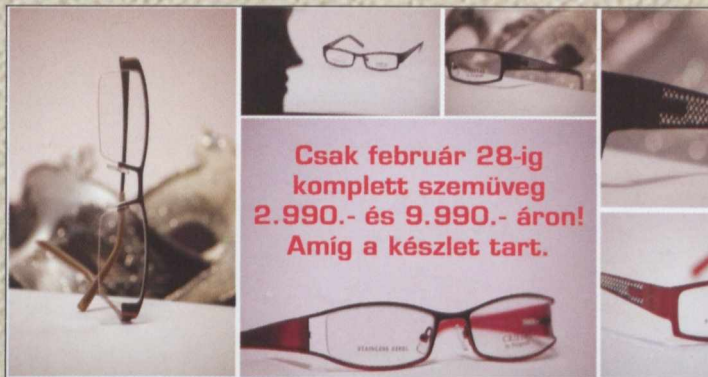
Másképp Látod a Világot.

Horizont Arculat
Egyedi pólók és grafikák tervezése.

Mózes: 06-30-696-41-33

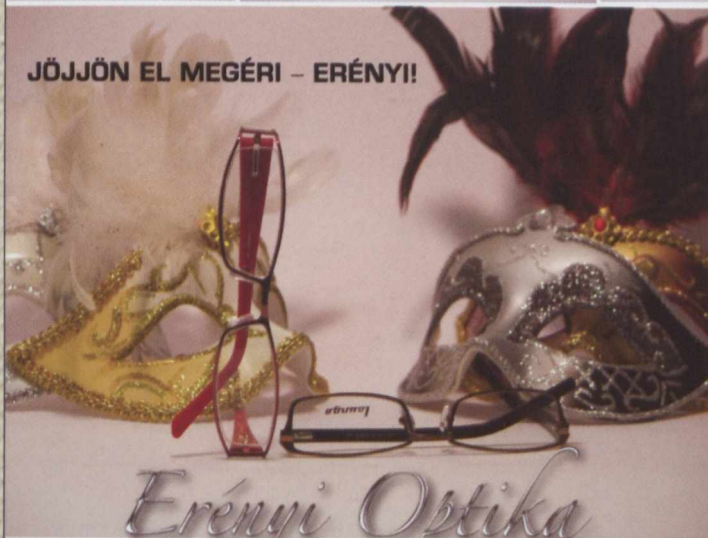
Gergő: 06-30-696-41-69

Te + Ötleted + Mi = A Saját Ruhád.



Csak február 28-ig
komplett szemüveg
2.990.- és 9.990.- áron!
Amíg a készlet tart.

JÖJJÖN EL MEGÉRI - ERÉNYI!



Erényi Optika

Nézzén be hozzánk...

Szeged, Széchenyi tér 5.
Kárász utca 15.

PROTON-TECH LAPTOPSZERVIZ

- ◆ Laptopok szervizelése, bővítése
- ◆ Új és használt laptopok értékesítése, készpénzes vétele
- ◆ Diákoknak 20% kedvezmény a szervízdíjból



Elérhetőségeink:

Cím: 6724 Szeged,

Bálint Sándor u. 18/a

Web: www.proton-tech.hu

Tel.: +36 62 552-017

Fax: +36 62 552-018

E-mail: info@proton-tech.hu





**ability
park**



sötétszoba

masszázs



szumó



airsoft

teaház



véradás



paintball



**öregségi
szimulátor**



2009.04.07.

SZTE JGYPK

SZTE SPORTKÖZPONT

Ifjúsági Egészségnap

homeopátia



**vércukorszint
mérés**



balesetszimulátor

**fogászati
vizsgálat**

**testzsír %
mérés**

**reform
konyha**



**tréningek,
előadások**



BMI



vényomásmérés